

கல்கி

KALKI 27 5.90 ரூ. 2.50

கிராண்ட்: காடுகளிடையே
தோட்டத் தீவுகள்

இலவச
இணைப்பைக்
கேட்டு
வாங்குங்கள்!

லிரில்

கிளுகிளு பரவசக் கனி:
லிரில் புத்துணர்வுக் குளி!

லிரில்
புத்துணர்வு சோப்!

லிரில் மணம் குளிரும் ஐதரிக்ஸைப் புத்துணர்ச்சி

இந்தஸ்தான் கிவரின தரமான தயாரிப்பு

“அவர் ஒரு கொண்ணைக்காரர் என்பதற்கு அறிகுறியாக, முகத்தில் கொடுவாய் பிணைவைத் தவிர வேறெதுவும் இடையாது... ரொம்ப சராசரியான தோற்றம்தான்...” என்பின்றனர் சத்தைக் கட்டை கடத்தல் புகழ் வீரப்பனை தேரில் பார்த்துள்ளவர் கள்.

கோபிதாதம் - வீரப்பன் பிறந்த ஊர். இவ்வூரிலும் மற்ற ஊட்டாரங்களிலும் ராபின் ஹூட்டுக்கு நிகரான கதாநாயகன் ஸ்ப் போற்றி, ஆராதிக்கப்படுகிறான் வீரப் பன். தமது கடத்தல் நடவடிக்கைகளால் இந்தப் பகுதியாழ் மக்களுக்குக் கெல்லாம் அவன் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளதே இதற்குக் காரணம். போலீஸ் தளது ‘கைவரிசை’வைக் காட்டி விரைத் தாலும் வாரும் வீரப்பன் பற்றிய தகவல் களை மூக்க விடக் கூட மறுக்கிறார்கள்.

கர்நாடக - தமிழக எல்லைப் பகுதியில் உள்ள முட்டூர் அடர்த்த காடுகளிலே பிறந்து வளர்ந்தவன் வீரப்பன். அதனால் அந்த ஊட்டாரத்து நிலப்பகுதியின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் அவனுக்கு அத்துப்படி. ஆழப்பத்தில் ஒரு சராசரி ரவுடியாகவே இருந்தவன், ஹொகைக்கல் காட்டுப் பகுதி யில் வளத்துறை அதிகாரிகள் விரி சத்தைக் கட்டைகளைக் கடத்திய போது, அவர் களுக்கு அடியாளாக இருந்து கதவினான். பிறகு மென் மென்னத் தானே தன் சகோத ரன் அர்ஜு னனுடன் சேர்ந்து ‘தொழிலி’ இறங்கி விட்டான்.

நீத்தத்துக்காக முத்துறு வானகளை யும், தற்காப்புக்காகப் பன்னிரண்டு வளத் துறை அதிகாரிகளையும் கொன்று குவித் துள்ளான் வீரப்பன். ஆயிரக்கணக்கான சத்தை மரங்களை வெட்டித் தள்ளியிருக்கி றான். தனக்குப் போட்டியாக விளங்கிய மற்றொரு கடத்தல் குழுணைச் சேர்ந்த ஐந்து பேரைச் சமரசம் பேசுவதாகக் கூறி வீகுத் துக்கு அழைத்து வெட்டித் தீர்த்துவிட்டான். அவனுடன் போட்டிவிட்ட மற்றொரு சத்தை மரக் கடத்தல்காரனான பால்ராஜனையும் சமீபத்தில் தீர்த்துக் கட்டி விட்டான்.

பெங்களூர் எம். ஜி. ரோடில் வெடி மருந்து மற்றும் ஆயுதங்கள் விற்கும் ஒரு ஊடையில் வீரப்பனைக் கைது செய்தார்கள் போலீசார். இது நடந்தது 1986 இல். ஆனால் வீரப்பன் என்ற அதிகாரிகளுக்கு வஞ்சம் கொடுத்துத் தப்பிச் சென்று விட் டான்! அவன் ஊடையில் விளக்கெண்ணெய் தடவிக் கொண்டிருந்ததால் அவனைப் பிடிக்க முடியவில்லை! என்பது அதிகாரி கள் கூறிய காரணம்.

கர்நாடக, தமிழக மாநிலக் காவல் துறைவினாளுக்குக் கடுக்காய் கொடுத்து வரும் வீரப்பன் குழுவிடம் சுமார் 150 பேர் இருக் கிறார்களாம். கடந்த ஏப்ரல் 18 இல் இவர்

வீரப்பனின் சாகசமும்
காவல் துறையின்
திணறலும்!

கூலிச் சிவர் தான்கு காவல் துறை அதிகாரிகளைத் திட்டமிட்டுக் கொலை செய்தனர்; ஆறு அதிகாரிகள் இந்த மோதலின் போது படுகாயம் அடைந்தனர்!

வீரேந்திர பாண்டி அரசாங்கம் வீரப் படைக் கைப்பற்ற முடிபாமைக்காகத் தீவிரமான கண்டனத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. வீரப்பனின் பெயரைச் சொன்னாலே வீரநாடகக் காவல் துறையினர் தர்மசங்கேதத்தும் பவத்திலும் நடுங்குகின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது. 'புது' திரம்பேய் காடுகளைத் துணைத்து உட்செல்வ முடியவில்லை; எங்கெங்கும் போதுமான அளவு தவிர இவ்விதங்களும் தொலை தொடர்பு சாதனங்களும் இல்லை' என்று வீரப்பனும் பிடிக்க முடியாமலுக்கு இவர்கள் காரணம் சொல்கின்றனராம்.

நீதிமீறாட்டுக் காவல் துறை அதிகாரிகள் வீரப்பன் விஷயத்தைச் சற்று சிரிப்பை விட எடுத்துக் கொண்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சிறப்புப் பதிரி பெற்ற ஒரு பாட்டியே தர்மபுரி பகுதியில் எப்போதும் தவிர நிலையில் காத்திருக்கிறதாம்.

ஒரு நெறவிடப்படரைப் பயன்படுத்தி இரு மாதிரி போலீஸாரும் முனைந்து தேடினால் வீரப்பனை வளைத்து விட வாய்ப்புக்கள்

உண்டு என்பதற்காக. அத்துடன், வீரப்பனின் ஆதரவாளர்கள் வாரும்பிராமங்கலில் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் வேலை வாய்ப்புக்களையும் அரசாங்கம் புகுத்தினால், அப் பகுதி மக்கள் தங்கள் வலிந்துப்பாட்டுக்கு வீரப்பனை நம்பும் திணை மாறும், காவல் துறைக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கக் கூடுமே.

தற்போது வீரப்பன் தெலுசில் குண்டடிப் பட்டு வெள்ளமலை என்னும் இடத்தில் ஒளித்திருக்கிறான். நாலா பக்கமும் மலைகளால் சூழப்பட்ட இந்த இடத்தில், வீரப்பனுடன் திறைமாத் கார்ப்பினியான அவன் மனைவியும் இருக்கிறான். மருத்துவ உதவி தாடி இவர்கள் வெளியேறினால் 'கப்' பென்று பிடித்துக் கொள்ளத் தயாராய் உள்ளதாம் காவல்துறை.

இதற்கிடையில், சில வாரங்களுக்கு முன்னர்தான் வீரப்பன் ஒரு கைமூர் மலைவழிக்குப் பேட்டி அளித்ததாகவும், அந்தப் பேட்டியில் தாம் மூன்று பகுதி எம். எல். ஏக்கள் முதல் கீழ்ப்பட்டக் காவல் துறை அதிகாரிகள் வரை பலருக்குத் தயாராமல் மாறும் அனுப்பி வருவதாகக் கூறிவரும்பதாகவும் தெரிகிறது!

தந்தி: துதித்துஸ்தான் டைம்ஸ்

அப்புறம் என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்?

பூனிட் டிரைட்

செதி விவகாரம்

'சில மாதங்களுக்கு முன்பு, பூனிட் டிரைட் திறுவனத்தின் மிகப் பெரிய தொகைக்கான செக்குகள் லி. பி. சிங், எஸ். பி. சுவாமி, ராமகிருஷ்ண நெக்டே. போன்ற தலைவர்களுக்கு அனுப்பப் பட்டு, அவற்றை யார் அனுப்பியது என்ற விஷயம் பரபரப்பாய்ப் பத்திரிகைகளில் அடிபட்டதல்லவா? அந்த விஷயம் என்ன ஆயிற்று? விசாரித்தோம்.

அந்த செக்குகள், பயன்படுத்தத் தகுதியில்லாத, கேள்செ செய்வப்பட வேண்டிய செக்குகளாம். கைப்பற்றப்பட்ட அதிகாரியின் மேஜையிலிருந்து அவருக்குத் தெரிவாமல் எடுக்கப்பட்டது. பிரபல

புள்ளிகளின் பெயர்களுக்கு, பெருத் தொகை எழுதி போஸ்ட் செய்யப்பட்டு விட்டன! பூனிட் டிரைட் திறுவனம் கேஸை, போலீஸிடம் ஒப்படைத்து விட்டது.

போனில், கமாத் துற்றாமைப்பது பேர் களை விசாரித்து பூனிட் டிரைட் ஊழியர்கள் மூன்று பேர் மீது சென்னை எழும்பூர் கோர்ட்டில், குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்தது. அங்கே யாருக்கு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. துற்றாக்குமதிக்கான பேர்கள் கோர்ட்டில் சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப் பட்ட மூன்று பேரும் வேறு தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகப் பதிலாளரும் தோக்கில் தங்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளதாக வாதாடுகிறார்கள். கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கையில் இவர்களில் ஒருவர் அப்டுவராக மாறினார்! ஆனால் அவரே சமீபத்தில், தாம் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டதன் பேரில் அப்டுவர் டெபட்மன்ட் தந்ததாகக் கூறிவுள்ளார்!

கேஸ் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது; எப்போது முடிவும் எதைத் தீர்மானமாய்த் தெரிவயில்லை!

— மெனஷிமி.

தமிழக அரசு
பக்கத்தில்
உழவாரம் படை
யோடு இராமலிங்கம்
செட்டியார்.

'உழவாரம்'

கிணற்றிலிருந்து படு உத்காமமாகச்
சரசரவென்று தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள்.
அண்டா நிலைய நீரைச் சுமந்து கொண்டு
ஒடுகிறார்கள். கிணையாட்டு மாதிரிச் சிரிப்
பும் சும்மானுமாக அந்தத் திருப்பணி நிஷ
கிறது.

"இவர் பி. காம். படித்து முடித்திருக்
கிறார். இவர் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு... இவர்
அச்சம் வைத்திருக்கிறார். இவர் எம். ஐ. சி.
ஏதெண்டு. இவர் பிராகதார்..." என்று
மடமடவென்று அந்தத் திருக்கூட்டத்தைப்
பெயர் சொல்லி அறிமுகப்படுத்துகிறார்.
மலிவாடுதுறை 'உழவாரம்' ஒடுக்கினைப்
பாளர் இரா. இராஜசேகரம்.

தண்ணீர் இறைக்கும் வேகத்தைப் பார்த்
தால் எங்கே கிணறு வற்றி வறண்டு விடுமோ
என்று நம்முடைய 'சென்னைப் புத்தி' மிரள்
கிறது. ஆனால் தஞ்சாவூர் மாவட்டம்,
அதுவும் மலிவாடுதுறை அருகாமிகு மாவூர
நாதர் ஆலயத்துப் பிராகாரத்துத் திருக்
கிணறு அப்படி வற்றக் கூடியதா என்ன!
அதுவும் இளைஞர்கள் திருக்கோலிலின்
பிராகாரங்களையும் மேடைகளையும், மண்
டபங்களையும் அழுக்குப் போக அலம்பி
விட்டுத் தூய்மைப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்
டிருக்கும் போது!

தாமெல்லாம் கோவிலுக்குப் போகிற
நெய்களில் சுற்றுப்புறம் சுத்தமாக இல்லை
என்றால் மூகம் களிப்போமே தவிர இப்படி
வரித்து சுட்டிக் கொண்டு செயலில் இறங்கு

'சிவசுக்கிரக'

சுத்தி செய்து கொடுக்கிறார்கள்

* மாவட்டத்தில்
வற்றாத உத்காமம்

வோமா? 'இது நம்முடைய செல்வம். இதை நாம்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். நாம்தான் சுத்தமாக வைக்க வேண்டும்' என்கிற எண்ணம் இனத்தையழைக்கின்ற மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து செயல்பட ஊக்கமளிக்கிறது 'உழவாரம்' என்கிற பேரியக்கம்.

பிராகாரம் சுத்தம் செய்வது மட்டுமில்லை, கோயில் சுற்றுப்புறத்தில் மண்டிக் கிடக்கும் புதர்கள், மலமெடுகளை அகற்று வது திருக்குளம் தூய்மை செய்வது. சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடத்துவது. மாணவர்களுக்குப் போட்டிகள் வைத்துப் பரிசளித்தல் என்று ஆக்கபூர்வமான பல நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கிறது "உழவாரம்".

ஆறு ஆண்டுக்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு சைவ சமய நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைப்பாக மயிலாடுதுறைவில் பிறந்தது இந்த "உழவாரம்." இதற்குத் தலைவர் என்று யாரும் கிடையாது. ஒருங்கிணைப்பாளர் என்று மட்டுமே ஒருவர் உண்டு.

கவனிப்பாரற்றுப் பாழ்பட்டுக் கிடக்கும் திருக்கோயில்கள் கண்டனையும் மனசையும் உறுத்தவே, நாயன்மார்கள் வீடு பேறடைந்த நாட்களை ஊர் மக்களுக்கு நினைவுட்டி. அவர்கள் அவதரித்த தலங்களில் திருநாள் கொண்டாடுவது என்று தொடங்கினார்கள்.

ஒய்வொரு நாயன்மாருக்கும் ஓர் அன்பரை "ஆயுள் தொண்டர்" என்று அறிவித்துப் பொறுப்பைச் சுமத்தினார்கள். இந்த வரிசையில் இன்று கிட்டத்தட்ட நூற்பது நாயன்மார்களுக்கு ஆயுட் தொண்டர்கள் ஏற்பட்டு விட்டார்கள்.

ஒய்வொரு நாயன்மார் விழாவுக்கும் ஆயுட் தொண்டர்கள் பத்து, இருபது பேர் சேர்த்து செல்லும் போது, ஊர் மக்களிடையே பிரமாதுமான உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. "நம் ஊரில் இந்த நாயனார் பிறந்தாரா? நம் ஊருக்கு இயல்பையு சிறப்பு உண்டா?" என்று அவர்கள் உணர்ந்து உணர்ச்சிவசப்பட்டு, வீதி பெருக்கி, தீர் தெளித்துக் கோலமிட்டு வரவேற்று விருத்தலிக்கும் அனுபவங்கள் இவர்களைப் பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தியிருக்கின்றன. கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், வணிகர்கள், அலுவலர்கள் என்று பல துறையினரும் ஆயுட் தொண்டராகச் செயல்படுகின்றனர்.

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இந்த நாயன்மார் விழாக்களின் வேகம் ஒன்றிரண்டு நாட்களிலேயே தணிந்து போய்விடுகிறது. தொடர்ந்து திருக்கோயில்களைக் கவனிக்க என்ன வழி என்று சித்தித்த போது "உழவாரம்" என்ற யோசனை தோன்றியது.

ஆயுள் தொண்டர் என்று அறிவிக்கப்பட்டு விட்டவர் மாதம் ஒரு முறையாவது தாம் தொடர்பு கொண்டுள்ள திருக்கோயில் வழிபாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். தனித்துச் செல்வாமல் உள்ளூர் அன்பர்களையும் நெருப்படுத்தி அழைத்துச் செல்லவேண்டும். உள்ளூர் அன்பர்களைக் கொண்டு அவ்வப்போது புல் புதர்களை அகற்ற வேண்டும். தீபத்திற்கு எண்ணெயிடல், கற்பூரம் எடுத்துச் செய்வது என்று மிகவிடக் குறைவான திட்டங்களை வகுத்துள்ளார்கள். எனினும் அவ்வளவு ஆர்வத்தைப் பொறுத்து, வாரவழிபாடு நினைசி வழிபாடு என இத்திட்டம் வளர்ச்சிபுறலாம்.

திருக்கோயில்கள் கவனிப்பாரற்றுப் போய்விட்ட காரணத்தால்தான் சமூகவிரோதிகள் கிணங்கனையும் சிற்பச் செல்வங்களையும் நாடு கடத்தும் அளவுக்குப் போய் விட்டார்கள். உள்ளூர் மக்கள் பல ஊமல்கள் கட்டிப் பிரார்த்தனைக்கு என்று எந்த எந்தக் கோயில்களுக்கோ போகிறார்கள். ஆனால் சொத்த ஊரில் உள்ள பழம்பெரும் ஆலயத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்வதே இல்லை. இந்த நிலைகளை மாற்ற "உழவாரம்" அமைப்பு எல்லா ஊர்களிலும் தோன்றிச் சிறப்பாக இயங்க வேண்டும்.

இத்திட்டங்களுக்குப் பணப்பொறுப்பு என்பதெல்லாம் இல்லை. மயிலாடுதுறை யில் தாம் பார்த்த கோயில் சுற்றுப்புறத்

திருப்பணியில் ஈடுபட்ட இளைஞர்கள் ஆளுக்கு ஐந்து, பத்து என்று சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு அண்ணையப் போதுக்குத் தாங்களே உணவு தயாரித்துச் சாப்பிட்டுப் பணியாற்றினார்கள். "உழவாரம்" உடனுழைப்பை மட்டுமே முக்கியமாகக் கொண்டு செயல்படுகிறது.

நாயன்மார் லிழாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட தலத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இப்படிக்கூறியிருக்கிறார்: "உழிபாடு, சொற் பொழிவு என்பதோடு தின்னுவிடாமல் நாயன் மார் செய்த தொண்டினைச் செய்வது ஆயுள் தொண்டின் கடமையாகும். தண்டியடிகள் தனி மனிதராக நின்று கண்ணற்ற நிலையிலும் திருவாறாகத் திருக்கொள்கைத் தூர் எடுத்துத் தூய்மை செய்தார். தண்டியடிகள் திருநாளைக் கொண்டாடும் போது திருக் குளம் தூர் எடுக்கும் பணியினைச் செய்தல் வேண்டும். இதுபோல, அத்தந்த நாயன்மார்க்கு மேற்கொண்ட பணியினை ஆயுள் தொண்டர்கள் செய்வ வேண்டும்."

"சும்பாபிஷேகம் கூட எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் சிதிலமடைந்துள்ள திருக்கோவில் களை இப்போதுள்ள நிலையிலாவது காப்பாற்றுவோம்; மேலும் சேதப்படாமல் கவனித்துக் கொள்வோம்" என்கிற உறுதியோடு செயல்பட எண்ணுகிறோம். பாடல் பெற்ற தலங்களில் பாதிக்குமேல் நஞ்சாஜர் மாவட்டத்திலேயே இருக்கின்றன. முப்பது திருக்கோவில்களுக்குச் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறோம். தலச்சங்காடு - கோபுரம் முதலிலும் போய் விட்டது. இதைப் புதுப்பிப்பது மிகப் பெரிய வேலை. திருவாளப்புத் தூர், இராமனத்தீசுவரம் கோவில்களின் இடிபாடுகள் உடனடிக் கவனம் பெற வேண்டியனவாக உள்ளன. இந்த இரண்டு

கோவில்களுக்கும் உள்ளதைக் காப்பாற்றவே நாற்பதாயிரம் வரை செவ்வாகும் என்று தோன்றுகிறது. பொறியாளர்களை அனுப்பி மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறோம். உரியவர்களின் அனுமதி பெற்று அவசரத் திருப்பணிகளை உடனே செய்ய எண்ணியுள்ளோம்" என்கிறார் இராஜசேகரன்.

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மாநில அளவிலான மாநாடு நடத்தி, சித்தித்துச் செயல்படுகின்றனர். இந்த ஆண்டு துணை கடைசி வாரத்தில் சைவ சமய மன்றங்களின் ஏழாவது மாநாடு சிதம்பரத்தில் நிகழவிருக்கிறது. இதற்கு முன்னோடியாக வரும் துணை மூன்றாம் தேதி மயிலாடுதுறைவில் "உழவாரம்" மாவட்ட அளவிலான மாநாடு ஒன்றை நடத்தவிருக்கிறது. "தெய்வத்தமிழ்" என்ற பெயரில் செய்திமடல் ஒன்றும் மயிலாடுதுறைவிலிருந்து வெளியிடப்படுகிறது.

வளர்ந்து செழிக்க வேண்டிய ஒரு சிவத் தொண்டு. "ஆர்வமே நெய்யாக"க் கொண்டு கடர்விடும் அளவளவரையும் தோக்கி நமது கரங்கள் குவிக்கின்றன. "உழவாரம்" ரிஷபக் கொடி, தமிழகம் முழுவதும் பறக்கட்டும், பறந்து சிறக்கட்டும்!

தொடர்பு கொள்ள விரும்புவோருக்கு:

"உழவாரம்,"

31, நகர் வீடு, வ.

மயிலாடுதுறை,

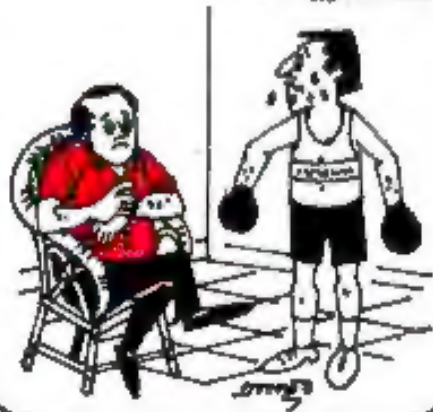
- 509 001.

— 'செஸ்பால்'

படங்கள்: சாந்தி ஸ்டூடியோ

ஒருவன் குத்துச்சண்டை கற்றுக் கொள்ளச் சென்றான். முதல் நாளே அவன் முகம் ரணகளமாகியது. சொல்வித்தரும் ஆசிரியரிடம் சோகமாகப் போய் "ஏன் சார்! இதுக்கு 'போஸ்டல்' பிஷ்டைன்' கிடையாதா?" என்றான்!

— ப்ரசன்னா.

"இந்த வங்கியிலே நான் மேனேஜரா பொறுப்பேற்ற பிறகு டெபாசிட் பத்து கோடியா ஆயிருக்கு!"

"அப்படியும் ஏன் உங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கலை?"

"நான் வார்த்தைக்கு முத்தி டெபாசிட் இருபது கோடியா இருத்திச்சே?"

— வி. ரேவதி.

கல்கியின் விமர்சனமும் கலைஞரின் ரசனையும்!-II

“எய்தவன் இருக்க அம்மை நோவா
யென்? தூர்தரவுன் மீது - அதன் அதிகாரி
கள் மீது - முதல்வர் பாவத்து சரியல்ல;
‘அன்று தூதர் என்று ஒதுக்கிய தூர்தரவுன்
இன்று அமைப்பு அனுப்பியது’ என்று
சொல்வது ரசனைக்குறைவு” என்பதாக
நாம் நமது விமர்சனத்தில் கட்டிக் காட்டி
னோம். அதிகாரிகள் எப்போதும் ஆட்சி
யில் உள்ளவர்களைத் திருப்திப் படுத்ததான்
முயற்சி செய்வார்கள் என்று எடுத்துக்
காட்டினோம். இதற்குப் பதில் கவினாரா
கலைஞர் என்றால், இல்லை! மாறாக, கவி
பத்திரிகைக்கு ரசனை பற்றி பாடம்
போதிக்க முற்பட்டிருக்கிறார். போதாக்
குறைக்கு இந்த உபதேசத்தில் அவர் ராஜா
ஜியை வேறு வம்புக்கு இழுக்கிறார்.

கவர்னர் ஜெனரல் ராஜாஜி பற்றி
எழுதும் போது, “அரிவாசனத்தில் ஜுகை
மகாராஜர்” என்று தலைப்புத் தந்தார்
அமரர் கவி. ஜுகைரைப் போலவே,
தாமரை இலை நீராக, பற்றற்ற நிலையில்
அதிகார பித்தை அவங்கரித்தார் ராஜாஜி.
அப்பேற்பட்ட அரசியல் ஜாலியை, மகாமை
அவரது மகன் வி. ஆர். நரசிம்மனோடு
சேர்த்து வம்புக்கு இழுத்திருக்கிறார் கருணா
நிதி.

இன்று கலைஞருக்குப் பதில் சொல்வ
ராஜாஜியும் இல்லை; வி.ஆர். நரசிம்மனும்
இல்லை. பதில் கூற உயிருடன் இல்லாதவர்
என்ன வம்புக்கு இழுப்பதுதான் கலைஞரின்

ரசனை போலும்! இருக்கட்டும், என்ன
சொல்கிறார் பார்ப்போம்:

ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலாகவும்
சென்னை ராஜதானியின் முதலமைச்ச
ராகவும் இருத்தாராம். அதனால் அவர்
மகன் நரசிம்மன் அரசியலில் புகாமல்
இருந்து விட வில்லையாம்; நாடாளுமன்ற
உறுப்பினர் ஆனாராம். ஆக, ஸ்டாலின்
அரசியலில் புகுவதில் என்ன தவறு? என்
பது இவர் யாதும்.

கலைஞர் கூறுவது உண்மைதான்;
ஆனால் முழு உண்மை அல்ல. அனாதரகுறை
உண்மை பொய்யை விட மோசமானது.
ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தவரை
நரசிம்மன் அரசியலில் புகவில்லை. ராஜாஜி
அரசியல் வாழ்க்கையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று
சென்னை திரும்பிவிட்டார். இதன் பிறகு
அவர் மத்தியில் அமைச்சரானதும்
சென்னை மாநிலத்தில் முதல்வரானதும்
காலத்தில் கட்டாயமாக ஏற்ற நாற்காலிகப்
பதவிகள். ஓய்வு பெற்றவரை அடிகே நேரு
தீயும் இடிகே காமராஜரும் நெருக்கடி நேரங்
களில் அணுக. ராஜாஜி பெருத்தன்மை
புடன் உதவ முன்வந்தார். அல்லவையே. இவ்
சரித்திரம் கூறும் உண்மை. நரசிம்மன்
எம்பரி. ஆனது ராஜாஜி அதிகார பூர்வ
மாக ஓய்வு பெற்ற பின்னர்தான். ஒரு கட்டத்
தில் நேருஜி. நரசிம்மனுக்கு உதவி
அமைச்சர் பதவி தரத் தயாராக இருந்த
போது, நரசிம்மன் அதனை மறுத்து வேறு
ஒரு தமிழுக்கு அதனை அளிக்குமாறு
பிரார்த்தி செய்தார். ராஜாஜியின் மகன் என்
பதற்காக மத்தியில் பதவி கொடுக்கப்பட்ட
தாய்ப் பேசுவார்கள் என்பதே காரணம்!

“தான் அரசியல் வாழ்க்கையில் கொம்பக்
கண்டிப்பானவனாக இருந்ததினாலேயே
என் மகன் நரசிம்மனின் முன்னேற்றத்
துக்குத் தடையாகவும் இருந்து விட்டேன்”
என்று ராஜாஜி மிக நெருங்கிய நண்பர்
களிடம் கூறிவதுண்டு.

நரசிம்மன் எம். பியாக இருந்த போது
அதிகாரிகளைக் கூட்டி வைத்துத் தமது
தொகுதியில் மக்களுக்குப் பதில் கூறக் கூட்
டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தாரா? அல்லது
ராஜாஜிதான் தமிழகத்தில் ஒரு பக்கத்தில்
கலவரத் தீ பரவித் கொண்டிருந்த போது
வேறு ஒரு பக்கத்தில் மகனை வாரிசாக்க
ணர்வயம் பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்
தாரா?

நீங்கு ஸ்டாலின் மீது விரோதம்
கொடலாது. அவரது அரசியல் பிரவேசத்

மு. வ. சண்முகேசன் ரசனை!

துக்கு நாம் எதிரியும் அல்ல. விரோதம் இருந்தால் அவரை அடக்கப்பட்டத்தில் போட்டுப் போட்டி கண்டிருக்க மாட்டோம். கனலுரை, குங்குமத்தில் ராஜாஜியைப் பறித்து எழுதிய அதே வாரம், கல்கியில் ஸ்டாலினின் சட்ட சபைப் பேச்சைப் பாராட்டி தலைவங்கம் எழுதியிருக்கவும் மாட்டோம். எந்தக் கட்சி? யார்? என்றெல்லாம் பாராமல் நல்லதைப் பாராட்டுவதும் தவறுகளைக் கட்டிக் காட்டுவதும் தான் கல்கியின் மரபு. அதைத்தான் இன்றும் பின்பற்றி வருகிறோம்.

அரசினர் தொடர்பில் உள்ள மண்டபத்துக்கு ராஜாஜி உயிரோடு இருந்த காலத்தில்தான், "ராஜாஜி ஹால்" என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது என்று ஒரு மாபெரும் உண்மையைக் கண்டு பிடித்துக் கூறிவிடுக்கிறார் கனலுரை. ராஜாஜியைக் கேட்டுக் கொண்டா செய்தார்கள்? அவர் விரும்பியதாலா அப்படி பெயர் சூட்டினார்கள்? சென்னை ராஜாஜியை அன்றைக்கு ஆண்ட கால்கிரஸ் அரசு அந்தக் காரியத்தைச் செய்தது. அதற்குமுன் அதற்கு "பாங்குவெட்டிய ஹால்" என்று பெயர். நம்மை ஆண்ட ஆங்கிலேயர்கள் அங்கே விருந்திட்டு "ஆர் கெஸ்ட்ரா" இசைக்கு ஏற்ப "பாஸ்டான்ஸ்" ஆடுவார்கள். சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு அந்தப் பெயர் பொருத்தமற்றதாகப் போயிற்று. அங்கே பெரும்பாலும் பொதுக் கூட்டங்கள்தான் நடந்தன. "ராஜாஜி மண்டபம்" என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

ஆனால் இதுவும் ராஜாஜிக்கு விருப்பமில்லாததுதான். ஊர்கள், மண்டபங்கள், சாலைகள் இவற்றின் பெயர்கள் வெறும் பெயர்கள் மட்டுமல்ல. அவற்றுக்குச் சரித்திர முக்கியத்துவம் உண்டு என்பார் அவர். சேத்துப்பட்டு "மன்றோ பாலத்தை" "ராஜாஜி பாலம்" என்று பெயர் மாற்றம் செய்த போது மறைந்தொந்து சுயராஜ்யாவில் எழுதினார். "இப்படி நினைத்தபடியெல்லாம் பெயர்களை மாற்றுவது தவறு. இன்று ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு மன்றோவின் முக்கியத்துவம் தெரியவில்லை என்றால் அதைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டுமே அல்லாது. பெயர்களை மாற்றி சரித்திர நினைவுகளை அழித்து விடக் கூடாது" என்றார்.

ஏன், சிலை வைப்பது, தபால் தலை வெளியிடுவது எல்லாம் கூட ராஜாஜிக்குப் பிடிக்காத விஷயங்கள்தாம். "சிலைகளைப் புதுகாக்க நமக்குத் தெரியாது; காக்கை எச்சம் வழிந்து கொண்டிருக்கும்" என்றும், "போஸ்ட் மாஸ்டருக்கு வீட்டிலே மனைவியிடம் கோபம் என்றால், தபால் தலையில் உள்ள தலைவரின் முகத்தில் ஒங்கி ஒங்கி முத்திரை குத்துவார்" என்றும் மெலிதான நகைச்சுவையுடன் எழுதினார்.

ஆனால் இத்தகைய தனிய நகைச்சுவையை ரசிக்கும் திறன் கனலுருக்குக் குறைந்து வருவதாகத் தோன்றுகிறது. இல்லையெனில், "தயானு அம்மாவுக்கோ ராஜாஜி அம்மாவுக்கோ முதல்வராகும் ஆகச் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே" என்று தராக எழுதியதைக் கனலுரை "ரசனைக் குறைவு" என்று கூறிவிடுக்க மாட்டார்.

எம். ஜி. ஆர். உயிருடன் இருந்த போதே இங்கே சக்கனத்தில் போராட்டம் நடந்ததும் அவர் மறைவுக்குப் பிறகு அது தீவிர மடைந்ததும் அனைவரும் அறிந்தவை. வருத்தத்தக்க அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறாமல் கூறி நினைவூட்டுவதிலும் இன்று அத்தகைய அபாயமில்லை என்று சொல்லாமல் சொல்லி நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடச் செய்வதிலும் மெலிதான ஹாஸ்ய ரசனை இருக்கவே செய்கிறது. விஷயம் இலைமறை காயாக ரசனையோடு கூறப்பட்டிருப்பதைக் கல்வி வாசகர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் போது, கனலுரை புரிந்து கொள்ளாதது நமக்கு விப்பே.

ஒருவேளை டெக்கமரான் கதைகளும், கிளிக் இலவச இளைப்புக்களும், கனலுரின் மாணவப் பருவத்தில் தலைமை ஆகியிருந்த பிபீட்ட மேடு பள்ளங்களும் தான் ரசனை என்று கருணாநிதி கருதுவாரோ என்னவோ! அத்தகைய ரசனை கல்கிக்கு இல்லைதான். எங்களுக்கு வேண்டவும் வேண்டாம். இதனை மீண்டும் ஒரு முறை உறுதிப் படுத்திக் கொள்ள கனலுரின் "ரசனையோ ரசனை" போதனை உதவிவிடுக்கிறது. அதற்காக முதல்வருக்கு மனமார்த்த நன்றி.

ஆசிரியர், கல்கி.

கிப்போது மேலும் பல நலன்களுடன்

டோட்டல்

நீல நிற டிடர்ஜன்ட் பார்

வாழியான நான்கு வில்லுகள்:
எளிதில் ஒவ்வொரு பகுதியாக பிரித்து சிக்கனமாக
உபயோகிக்க வகை செய்கிறது.

அதிகமான டிடர்ஜன்ட் சக்தி:
இறுதுள்ள ஆப்பிள் சுவட்டைப் பிரகாசமான
வெண்மையை கொடுக்கும் திறன் கொண்டது.

பொங்குவின்ற துளரவணம்:
சிறிதளவு தேய்த்தாலும் அதிக துளரவணத்தை
கொடுத்து அழுக்கை எளிதில் போக்குகிறது.

உயர்தரமான மதிப்பு:
மற்ற டிடர்ஜன்ட் கட்டியை விட இரு மடங்கு
(300 கிராம்) உள்ளதால் கடுவான சலனையும்
பளிச்சிடும் வெண்மையையும் கொடுத்து உங்கள்
பணத்திற்கு ஏற்ற உயர்தர மதிப்பையும் கொடுக்கிறது.

MSIL

சிக்கனமான சலவை
பளிச்சிடும் வெண்மை
எமகுர் சேவ்ஸ் இண்டர்நேஷனல் லிமிடெட்டின் தரமான தயாரிப்பு

கல்கி

1980 மே 27
மலர் : 48 இதழ் : 43
பிரிமோநாடா விலை : 13

வில்லனாக மாறிய பல்லவன்

மிகுத்துவத்துறை, மின் விநியோகம், உணவு விநியோகம் போன்ற பல் போக்கு வரத்தும் மக்களின் அன்றாட வாழ்வுடன் தொடர்பு கொண்ட இன்றியமையாத ஓர் அம்சம். அதில் தடவகல் ஏற்பட்டால் மக்களுக்குக் கொல்லுமுடியுமா? துன்பம் உண்டாகும். அத்தகைய சந்தர்ப்பம் 14 மாவட்டங்களில் வாசிகள் தங்காலவே அனுபவித்தார்கள். பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக டிஸ்கவரர்கள் - கண்டக்டர்கள் திசர் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போக, பரவும், ஆட்டோவுக்குப் பதும் இருபதுமாக அழுது விடு திரும்பினார்கள். பவர், கால் கடுக்க நடந்து போனார்கள் பவர், ரயிலையும் விமானத்தையும் தவற விட்டார்கள் பவர். இன்னும் டாக்டரை அவசரத்துக்கு அழைக்க முடியாமல் தொற்று வேதனைப்பட்டார்கள் பவர். காரணம், பல் ஊழியர்களின் திசர் வேலை நிறுத்தம், பல் ஒடுவதை மட்டும் நிறுத்த விலையை; காலப் போக்கு வரத்தையே சந்தமரிக்கச் செய்து விட்டது. அப்படி பல்லவன் தாறுமாறாக நிறுத்தி காலவகை அடைத்து விட்டார்கள்! இவ்வாறு பொது மக்களின் வாழ்நெறிச்சுவைக் கொட்டிக் கொண்டு, அவர்கள் சாபத்தை ஏம் சம்பாதித்துக் கொள்ளும்படியாக அப்படி என்ன பெரிய விஷயம் நடந்து விட்டது?

பல்லவனைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் பவர், புறநகர்ப் பகுதியிலிருந்து. மற்ற போக்குவரத்துக் கழக பணியில் அன்றாடம் சென்றவ யந்து சேர்ந்தார்கள். இவ்வகையாக வருகிறார்கள். 'இவர்கள் தங்கள் கைகள் பால் வைத்துக் கொண்டு வேண்டும், அல்லது டிக்கெட் வாங்க வேண்டும்' என்று பல்லவன் அதிகாரிகள் ஒரு கற்றறிக்கை அனுப்பி விட்டார்களாம். இது கூட உத்தரவு அல்ல; ஒரு கோரிக்கையை உள்ளடக்கிய கற்றறிக்கை, அவ்வளவே. இதற்குத்தான் திசர் கட்டரைப் பணியி, பல்லவரைக் கண்டகராக மக்களைப் பாடரசுப்படுத்தி விட்டார்கள்!

'பாலும் இவ்வகைய டிக்கெட்டும் இவ்வகையதான் பணம் செய்யோம்; யாருக் கண்டு கொள்ளக் கூடாது, தட்டிக் கேட்கக் கூடாது' என்று பல்லவன் ஊழியர்கள் அடம்பிடிப்பது முறையேயல்ல என்பது ஒரு புறமிருக்க, 'இத்தனை நாளாக இவ்வகைய இன்று நிறுத்தப்பெற்று இப்படி ஒரு கற்றறிக்கை அனுப்புகிறோமே, இதன் பின் விளைவு என்னவாக இருக்கும்?' என்று பல்லவன் அதிகாரிகள் எதிர்த்து இருக்க வேண்டாமா? 'இது உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடக் கூடிய, தவறாகப் புரிந்து கொள்ள இடமளிக்கக் கூடிய கற்றறிக்கையா? இதை' என்று நினைத்து யோசித்திருக்க வேண்டாமா? பல்லவன் யூனியன் தலைவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, ஊழியர்களுக்கான ஒரு கூட்டம் நடத்தி, விஷயத்தை விளக்கி, மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருப்பின் அவற்றையும் கேட்டறிந்து கொண்டு, பிறகு அதற்கெதிர்ப் கற்றறிக்கை தயாரித்து அனுப்பிவிடுவதால் இந்த விபரீதம் சேர்ந்திருக்கு மா?

இந்தச் சம்பவத்தினால் யூனியன் தலைவர்களும் நமது மதிப்பிலே தாழ்த்து போகிறார்கள், ஊழியர்கள் இம்மாதிரி திசர் வேலை நிறுத்தம் செய்வதை உங்களுக்குத் தெரிக்க முடியுமா? என்றால், அதற்குத் துணைபோகத்தான் வேண்டும் என்றால் எத்தகைய தலைவர்கள் நீங்கள்? ஊழியர்களின் கரிமத்தைப் பெற்றுத் தருவது மட்டும்தான் உங்கள் வேலை என்று எண்ணுகிறீர்கள். அடிக்கடி ஊழியர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, கடைமைகளை உணர்த்தும் பொறுப்பும் உங்களுக்கு உண்டு.

போராடுவதில் தவறியவை; ஆனால் அதற்கு உரிய முறைகள் இருக்கின்றன. முதலில் கோரிக்கை, பிறகு எச்சரிக்கை, அப்புறம் முன்னறிவிப்புடன் கூடிய வேலை நிறுத்தம்; அதிலும் ஓர் கூடுதல்முறை - எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்.

பல்லவன் ஊழியர்கள் விலகுவதற்காக விளக்கி, பீரைக்மெய்ல் செய்வது போல் நடந்து கொண்டு மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நவீனராக வளாக, நடமை விதிகளாகப் பணியாற்றி, மக்களின் பாராட்டையும் தந்தியையும் சம்பாதிக்க வேண்டும். சம்பவத்தையிட இந்தச் சன்மாளமே முக்கியமானது.

தமிழ்நாடு கருத்துரைப்பெற்ற
காமென்டு குப்பிடடி பாப்பா - பாடுகிறார்.

காண்கிரீட் காடுகளிடையே தோட்டத் தீவுகள்

அகனி நடத்தித் தெரியல் உக்கிரமாகக் காய்த்து கொண்டிருந்தது. சென்னையல் கார்னர் நூதனத்தில் சின்னதும் பெரிசுமான வாகனங்கள் புனையும் பழுதியும் கிளப்பியபடி விரைந்தன. இவற்றுக்கு மத்தியில், வாகனங்கள் சுற்றிக் கொண்டு செல்லும் டிராபிக் ஸ்டாண்டில் நின்றபடி சில வேலைவாய் கிடைப்பும்முரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர் அந்தப் பெண்மணி - மங்கலா ராஜ்.

அந்த டிராபிக் ஸ்டாண்டை இந்தியன் வங்கி தந்து எடுத்துக் கொண்டு, அதனை வடிவமைக்கும் பொறுப்பை மங்கலா ராஜுக்குத் தந்திருந்தது.

இத்தனை போக்குவரத்துக்கு இடமே உள்ள இந்தச் சிறிய நிலை என்ன செய்வீர்கள்...?

"எத்தனை சிறிய இடமானால் என்று? அதனை அழகுபடுத்தி விடலாம்... இங்கே எமையத்தில் இந்தியன் வங்கியின் சின்னம் அமைக்கப்படும். வடார்பாத் சுற்றளையும் டைல்களையும். கொண்டு சின்னத்தை அமைப்போம். தடுவில் ஒரு சின்ன பொங்கு புனல் இருக்கும். எமையத்திலிருந்து தண்ணீர் பொங்கி, மூன்று பக்கங்களில்

சவசலத்து ஓடி சின்னத்திலிருந்து முக்கோண வடிவக் குளங்களாக அமைக்கும். இடை இடையே பச்சைப் பசேல் என்று குட்டைச் செடிகள் வங்கியின் சின்னத்தை மறைக்காத உயரத்தில் இருக்கும். இந்தச் சிவப்பு, பச்சை வண்ணச் செடிகளையும் சுடிய வடிவமைப்பைச் சுற்றிலும் பொதுப் பொதுவான, மிளகும், வெள்ளை நிறக் கற்களை (granite chips) பதித்து விடுவோம். வெள்ளை வட்ட தளச் சுற்றி மீண்டும், விதவிதமான பச்சை வண்ணங்களில் செடிகள். இந்த அலங்காரத் தீவுக்கு 'டைல்களால் சுரை கட்டி' சுற்றிலும் அழகான மசானில் இருப்புக் கம்பி வேலியும் அமைத்து விடுவோம்..."

"உங்கள் வரணையைக் கேட்கவேரம்பமாகத்தான் இருக்கிறது... ஆனால் குடி தண்ணீருக்கே பஞ்சமாக உள்ள இந்தக் காலத்தில் இத்தகைய அலங்கார, ஆய்வுப் பரங்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர்?"

"சுற்றிலும் வறட்சியும் வெயிலும் அதிகமாக இருக்கும் போது இதைப் போன்ற பசுமையான இடங்கள்தான் கண்ணையும் மனசையும் குளிரவிக்கும் இல்லையா...? மேலும் இந்த பொங்கு புனலில் உபயோகிக்கப்படும் தண்ணீர் வீணாக ஒருவதில்லை.

■ மங்கலா ராஜ்

இந்த ஸ்கூல்களில் அடிநிலை ஒரு தரணரீகத் தொட்டி அமைத்திருக்கிறோம். ஒரு பம்பு செட்டை வைத்து ஃபவுண்டேனாக இயக்குவோம். அதே தரணரீதான் மீண்டும் மீண்டும் திவத்தடித் தொட்டிக்குள் சென்று வெளிப்படும். அது மட்டுமல்ல, நமது செடி களுக்குக் கூட அதிகம் தண்ணீரோ பராமரீப்போ தேவைப்படாது... அந்தையை செடி களைத்தால் தேர்த்தெடுப்போம்...

"இதற்கென்று நீங்கள் விசேஷப் பரீட்சி பெற்றிருக்கிறீர்களா?"

"ஆமாம், தொட்டி களை இயல் மற்றும் மாரிப் பரீட்சை இயல் (Marionette and Marionette) ஆகியவற்றை அயல்நாடுகளில் சுற்றேன் என் கணவர் ஒரு இன்ஜினியர். நான் தொட்டிகளை அவர்களிடம் திட்டம் இட்டால் அதனைச் செயல்படுத்துவதற்கு அவர் உதவுவார்" என்று கூறிய மவுண்டன் ரால் தமது கணவரை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

Feltos and Flowers எ ன் ற பெயர் கொண்ட தமது அலுவலகத்துக்கு அழைத்துச் சென்று பேரூப் விவரங்கள் கூறினார் மவுண்டன்.

"என் காரீவரி டிராபிக் ஸ்டாண்டுக்கு இரண்டு புனைக்கள் திட்டினை அவற்றுள் ஒன்றை இந்தியன் வங்கி தேர்த்தெடுத்தது. அதை அட்டையில் மாடலாகச் சென்று வட்டி அலாக்ஸாடைய டிப்பூதல் பெற்றேன். பிறகு அந்த டினைனைப் பெரிய துணியில் வரைந்து வன் காரைக்கு அதை எடுத்துச் சென்று, மண் இட்டில் டிரேஸ் செய்து, வேலைகளைத் துவங்கினேன். பல்வேறு திறமையர்களுக்கு காகச் சென்னை நகரிக் இருபத்தைந்து டிராபிக் ஸ்டாண்டுகளைச் சிறிய அயல் டிரைத் தொட்டிகளைக் வடிவமைத்துக் கேன். சென்னை நகரமே அழகான பூங்காவாக விளங்க வேண்டும் என்பது என் ஆசை."

"இது சாத்தியம் என்று நினைக்கிறீர்களா?"

"நிச்சயமாக! பெரிய திறமையர்கள் எல்லாம் ஸ்கூல்களைக்களை அழைத்து ஏராளமான பொருள் செலவில் தங்கள் அலுவலகங்களில் உட்புறங்களை அவர்களிடமிருந்துகள். அதே போல் அலுவலகத்தின் வெளிப்புறத்திலும் இருக்கிற சிறிய இடத்தை அழகுபடுத்துவது இப்போது ஃபவுண்டன் ஆகி வருகிறது. கான்கிரீட் காடு களிடையே பசுமையான தொட்டித் தீவுகள் தென்பட்டுக் கண்களைக் குளிர்விக்கின்றன..."

"தொட்டம் போட்டுப் பராமரீப்பது ஒன்றும் புதிதில்லைவோ?"

"சாதாரண தொட்டத்திலிருந்து மாறுபட்ட அயல்காரத் தொட்டம் இது. வெறுமே

* தொட்டித் தீவு காரைக்காடு...

பூஞ்செடிகள், பூங்கா, மேலும் இடமிருந்தால் ஓரே மரங்கள் என்று சம்பிரதாயமாக அமைக்காமல், தொட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் சரிவான பூங்கா, மற்றோர் இடத்தில் சிறு பாறைகளால் ஆன மேடையாகுந்து, அதிலிருந்து சலகவத்து வரும் சிற்றொடை. அது ஒரு கண்களைக் கட்டிக்கும் இடத்தில் சிறு தாண்டி பூர், வேறொரு பக்கத்தில் அழகான கன்னிச் செடி, கழாங்கதகளின் குவியலுக்கு இடையே ஒரு தம்பு நடப்பட்டு அதில் படரும் கொடி... என்று கற்பனைவைக் கொள்ளும் மூட விட்டு அமைப்போம். இதைத்தான் ஸ்கூல்களுக்கு என் டு குறிப்பிடுவது... இயற்கையாய்க் காணும் காட்சிகளை வெயல்வாய் செயற்கையாய்க் சிறிய இடத்தில் மினி அளவில் தொற்றுவிக்க முயல்கிறோம். இயற்கையில் கம்பீரம் முழுவதையும் ஒரு தொட்டத்துக்குள் கொள்ளக் கூடிய விட முடியாத எண்ணும் சம்பியமான குழைவ உருவாக்க முடியும்..."

"இந்தத் துறையில் உங்களுக்கு எப்படி ஆர்வம் ஏற்பட்டது..."

"எனக்குச் சின்ன வயதிலேயே கல் பானம் ஆகி விட்டது. ஆரம்பத்தில் சராசரி இயலத்தர சிவாகத்தான் இருந்தேன். என் மாமனார் தொட்டக் களையில் ஆர்வம் உள்ளவர். அவர் ஆர்வம் என்னிடம் தொற்றிக் கொண்டது. பிறகு, கணவர் வேலை விஷயமாக அயல்நாடு சென்ற போது அவருடன் சென்ற துறையையும் பிறகு சிப்காசரி டாமிஜம் இக் கைவை முறைப்படி பரீட்சை நேன். சென்னை நிகும்பி, செடிகள் விற்கும் நர்ஸரி ஆரம்பித்தேன்; பெரிய திறமையர்களுக்கு அலங்காரப் பூங்கொத்துக்கள் அமைத்துக் கொடுக்கும் வேலைகளைச் செய்தேன். எம். ஆர். எஸ். திறமையர்களுக்கு பூத் தொட்டிகளால் ஆன ஸ்கூல்களில் டிப்பூச் வளர்களை அமைத்துக் கொடுத்தேன். திறமையத் தலைவர் நிகு. தீவகாணுவுக்கு இந்தத் துறை யோசனை கொட்பப் பிடித்துப் போய் விட்டது. அதற்குப் பிறகு அந் திற

எனது பூட்டால் தவிராக வலரும்.

● செம்பருத்தி, பூக்களில்லா, அரளி, திவ்ய பவனி போன்ற பூஞ்செடிகளை உயர்மான வளர்ச்சிக்கு வளர்ப்பது.

● புத்தரை (Lemon) உருவாக்க விரும்பு வேலாருக்கு... 'கொரியல் கிராஸ்' என்ற வகைப் புல் கொடுவதாக வரும் - ஆனால் பச்சைக் கம்பம் மாதிரி அடர்த்தியாகப் பரவி, மிக அழகாகக் காட்சியளிக்கும். இந்தப் புல் தரைகளில் அதிகம் பூக்கூடு அடுக்க வளர்த்து - பராமரிப்பது உட்பட, புத்தரை தவிராக வளர்த்தல் வேண்டும்.

● வேளவழிப்பதைக் கொண்டு செடி வளையோ தோட்டத்திலே பராமரிப்பதைக் காட்டிலும் நாமே நல்ல செடிவளையப் பராமரிப்பது தீர்மான அதிகப் பணம் தரும். அப்படி வளையிடு செடிகளுக்கு தவறு டாஸிக், ஒரு சிறு தோட்டத் தில் இளமும் அரை மணி நேரம், விருமுறை நாட்களில் இரண்டு மணி நேரம் - செலவிட்டால் செடிகள் செழிக்கும். உடலுக்குப் பரிதரி, ஈனக் க்கு இதம்.

● பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கொத்திவிட்டு, புல் பூக்கூடுவதை தீக்க வேண்டும். இரண்டு வாரம் வளுக்கு ஒரு முறை பூச்சி கொன்றி ஈருத்து கம்பே செவ்வ வேண்டும். இப்படி பூட்டாளுக்கு ஒரு முறை எழுமிட்டலாம்.

● சூரியா, உடைய, வேப்பம் பூக்கூடுகிற ஒலி 'கிராஸுலா' போன்ற டாஸிக்குளும் குதிரை வளையம், வேய்வாயத் தோல் போன்றவையும் செடிவளையச் செழித்து வளரத் தெரியும். உடைய, ஒலிச் செடிமேட் ஆகக் கிடைக்கும் NPK வளைய வளையும் பயன்படுத்தலாம்.

● வறுமையை ஒழிக்க கைக்களிக் படிபடும், பூச்சி, பூஞ்சைகள் ஒழிக்க முறையே ரோகர், பெய்கார்ட் ஈருத்துகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஜீரத் தோட்டத்தினிடம் அகிலைக் காட்டுங்கள்!

● உயர்ச் செடிதம், உயர்மான இளமையை உடைய சில வகைச் செடிகள், திவ்ய தகழும் சம்பர் செடி, சென்னை பிள்ளை போன்ற தோற்ற முடைய செடிகள் (தவிர) ஆகியவற்றுக்கு அதிகம் தண்ணீர் தேவையாகும். இவை பருமமாக இருப்பதோடு அவர்களைத் தோற்றத்தையும் அளிக்கும். தெரட்டிகளில் கவனமாக வளர்க்கலாம்.

● ஆறு அங்குல உயரத் தோட்டிகளில் அடியில் இரண்டு அங்குல உயரம்வரை கடைத்த மண் தோட்டிக் சிவ்வகையைப் போட்டு, அதன் மேல் செம்பை - நாட்டு எரு வகையைப் போட வேண்டும். இப்படித் தவிர்த்த தோட்டிகளில் செடி

வளத்தில் தோட்டக்கலை ஆலோசகராக என்னைய நியமித்தார்கள். எம். ஆர். எல். லின் புதிய ஆராய்ச்சிக் கூட வளாகத்தில் லாண்டஸ்கிங் செய்யும் வாய்ப்பு எனக் க்குக் கிடைத்தது. இதே சமயத்தில் என் கலை வகுத்த அலமாரிபாதுக்கு வேலை மாற்ற லாகி விட்டது! என் மகன் என் க றாஸ்ட் லில் தங்கி படித்துக் கொண்டிருந்தார். உயர்வரை களுக்கு அனுப்பி விட்டு நானும் இங்கு லாஸ்ட் லில் தங்கி எம். ஆர். எல். வேலைபைச் செய்ய ஆரம்பித்தேன். இந்த கான்ட்ராக்டர்கள் என் பணி வாழ்க்கையில் திருப்பமுனைவாக அமைந்தது. இறுதிக் கூட்ட வேலைகளை அவசரமாகப் பதினைந்தே நாட்களில் முடிக்க வேண்டியதிர்ப் பந்தம் ஏற்பட்டது. வேலைபாட்டினுக்கு இரு மடங்கு கூலி கொடுத்து, மத்திய அமைச்சர் வருகைக்கு முன் பணியை முடித்துக் கொடுத்தேன். தீவையான அளித்த ஊக்கம் எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்தது. இந்த கான்ட்

ராக்ட் முடிந்த பிறகு வேறு பல வாய்ப்புக் கள் என்னைத் தெடி வந்துள்ளன...

4 சிற்பனைக்கும் அழகுணர்ச்சிக்கும் வடிவாவாக அமைந்து, விதவிதமான செடி கொடிகளுடன் கருவாரும் வாய்ப்பைத் தந்து, தலில் வகுமானத்தையும் பெற்றுத் தரும் லாண்டஸ்கிங் தொழிலில் கை தேர்ந்து லி வாங்கும் மஞ்சளா ராவ் கொடுத்து வைத்தவர்தான் என்ற எண்ணம் மனத்தில் எழ, அதை அங்கிடம் தெரியப்படுத்தி போனம்.

“தீயங்கள் தீனைப்பதில் பாடுதான் உரி...” என்றார் மருகனா.

“ஒவ்வொரு வேலைபையும் செய்து முடிக்கக் போது ஒர் அவாநிவான மன திறையு செய்ப்பது உண்மைதான். என் லுத்த யகனைத் திமரேயும் இழந்த சோகத்தை இத் தொழில் செய்துதான் ணரத்து வந்திறேன்... ஆனால் செடி கொடி

நிகரற்ற நிறைவு

**பாம்பே டையிங்
பள்ளிச்சீருடைகள்**

'90-ன் சிறப்பு

- * தீவிர உழைப்பை
- * அளவு மெய்யடைவை
- * துணிவு அளவு ஏற்றவை
- * கெட்டவையிலும் எளிதானவை
- * எவ்வாறு பதனிடலாம்.
- திருவனங்குளம்
- ஒரு சிறு துணி
- * தரத்திற உத்தரவாதம்

மேலும், தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி
மற்றும் கன்னடா, நாடுகளில் உங்கள்
(துபாய், அபுதாபி) எமது 150 க்கும்
மேற்பட்ட கோளும்பலதும் 500 க்கும்
மேற்பட்ட அங்குலம் பெற்ற
மவுண்டிங் கிடைக்கும்.

Marketed by :
சிறீராம் அமேரிக்கா/சிறீஸ் சென்
பேரவா-11 & சென்னை-17.

Partners The National Text Ltd.

பாம்பே டையிங்

கருடன் உறவாடுவதற்கும் அப்பால் பல
கடினமான வேலைகளை நான் செய்தாக
வேண்டும். ஒவ்வொரு போட்டத்துக்கும்
தேவையான பொருட்களை வாங்கி, சீ
வான நேரத்துக்குள் அவை வந்து சேர்த்தது
என்று அவளித்து. பணியாட்களை
திரிவித்து, வேலை வாங்கி, காலக் கொடுவுக்
குள் வேலைவை முடித்துக் காட்ட வேண்
டும்; பட்டுதல் வதக்குள் எல்லைகளையும்
தாண்டக் கூடாது! சில சமயம் இரவு பதல்
பாராமல் வேலை செய்வ வேண்டி வரும்.
குறிப்பாகச் சாவை மத்தியில் இருக்கும்
traffic island களைத் தோண்டி, கொத்தி,
சீர்தெய்யும் வேலை வகைகள் இவ்வில்
போக்குவரத்து அதிகம் இல்லாதபோது
தான் செய்வ முடியும். இவ்வில், மறை என்று
பார்க்காமல் ஒன்றிதோறும் நேரக் வேலை

யில் மணிக்கணக்கில் திறக்க வேண்டும்.

“இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேலைவை
முடித்த பிறகு ‘அவன் பெண் என்பதால்
தான் இந்த காண்டிராக்ட் அவளுக்குக்
கிடைத்திருக்கிறது’ என்ற ஏயனைத்த வேறு
செத்துக் கொள்ள வேண்டும்! போட்டியும்
பொறாமைமும் இத்தத் துறையிலும் உண்டு.
எவ்வாயுறையும் தோல்மையின் துணை
யுடன் சத்தித்துப் போரட வேண்டும். இதர
குத் தேவைப்படுவது மிஷாதிடம். அது
தான் முக்கியம்!” என்றார் மதுகனா ராவ்.
புன்னகையுடன்.

— சீதா ரவி.

அட்டை வண்ணப்படம் மற்றும்
பாங்கன் ரமணன்.

அவர்ப்புள்ளி
மரு...

ஆதாம் அனக்குள் எரி
ஒரு தீக்குளி
போதும்.

ஆதாம் பூக்கள் மறை
ஒரு விதை
போதும்.

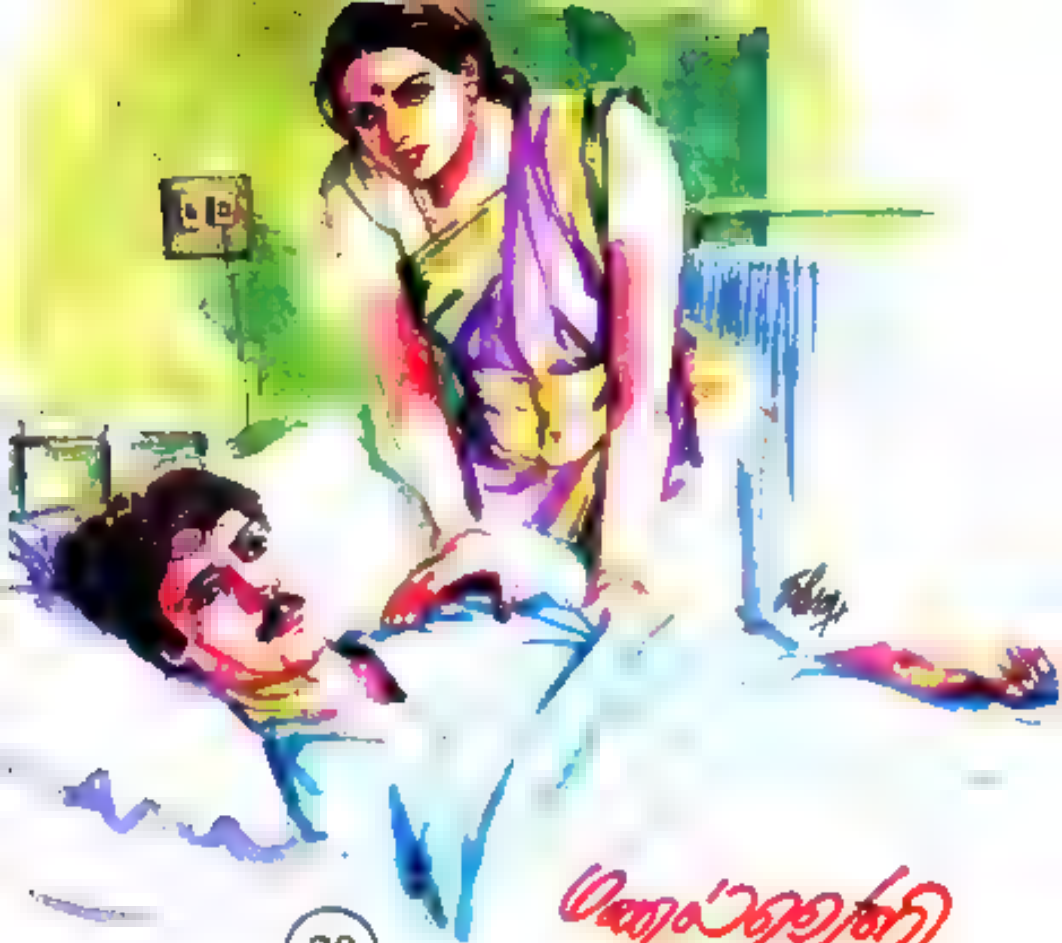
இளைகத்தின்
முடிவில்தான்
இளைகமே தெரிவித்தான்.

கடனையில்..

தீக்குளினால்
தண்ணீர்
எரித்துக் கொண்டால்
விதைவாய்த்
தண்ணீர்
புகைத்துக் கொண்டால்
ஒன் ஆதாமின் போதும்
ஒவ்வொரு பன்விதிலும்
ஆதாம் மாணவர்கள்
பிரகாசிப்பார்கள்.

— ஆதர் சேகர்

20

சோழன் சோழன்

பெரும் பிழியப் பிழிய வேலை வாங்கி விட்டது. கொள்கை மட்டுமல்ல. இன்றைக் காரணமும் சேர்த்து. அவன் பக்கத்து வீட்டுக்காரனிடம் கடன் வாங்கி வந்திருக்கிறான். பொருத்து வாயில் துணிவது அளவுக்குச் சிறிதது.

துணிக்கத்தல் உற்றி. வெந்நீர் வாஷர் மாட்டி. 'இப்போ போடு' என்றால் இன்றைக்காரன் படிக்கட்டு ஏறி மோட்டாருக்கு ஒருவான். மோட்டார் போட்டதும் பொருத்துவாயில் தண்ணீர் பீச்சிவெய்க்கும். மறுபடி போராட்டம். மறுபடி மோட்டார் போடு. ஏழெட்டு ஓட்டம். இன்றைக்கும் மோட்டாருக்கும்.

ஒருவழியாகப் பொருத்துவான். இன்னக்கும் அப்பயில் உட்கார்த்து. தண்ணீர் தெரிந்து ராஜா அடக்கிய குதிரை மாடுகளை நிறைப்பட்ட போது. அந்தி இரவில் முதல் படலம் இன்றறில் படர்க்கது.

"சோழன் தன்னி தம்பி!" இன்றைக்காரன் குரல் தெளிந்தது.

மோட்டாரில் உறுமையை மீறி. இன்றறில் மேலே தண்ணீர் வைப் கொப்புவைத்துப் பாவ்வது கேட்டது.

பலி தனத்திற்குக்கும். முதலில் வந்தது அந்த எண்ணம்தான். ஒரு வெளியிட முடியாத தன்னி வலம்வலாய்ப் பரவிருக்கும்; பலித் தாங்களின் பூலாயிப்பில் இன்னச் செனக் குழிழைனாகக் கொடுத்து திற்கும்.

என்ன நிம்மதி அது! தாகத்தில் பலித் தெரும் போது உலித் தண்ணீர் பாய ஒரு துரும்பு இன்னிப் போட்ட ஒத்தானதான். என்னும் என்ன நிம்மதி!

அதை அனுபவிக்கவே அவனுக்கு அந்தக் இன்றறில் எடல் அடித்துக் குளிக்கத் தோன்றியது.

"தான் குளிக்கிறேனே!"

"தாராளமாக குளியேன். தோ நீ குளிச் செட்டே இரு. துட்டுக்கும் போயி சோப்பும் டவுனும் எடுத்தாரேன்" என்று படிவெறப் போனான் இன்றைக்காரன்.

ஆடைகளை அவித்தது விட்டு துட்டி

சோழன்

யோடு தின்ற கௌதம் குறுக்கிட்டான்.

"சோப்பு உவலு ஒண்ணும் வேணாம்."

கிணற்றுக்காரனுக்கு நன்றிப் பெருக்கு.

"அந்த திமிசம் தம்பீ!"

அவன் தலை மன்றத்து விட்டது. கௌதம் மூக்கு அடுத்தவர் சோப்போ துண்டோ சிடிக்காது. பனியனை நாலு தப்பு தப்பி அலசி முறுக்கிப் பிடித்து விட்டு அநிலேயே துடிக்கக் கொள்ளலாம்.

போனவன் வரட்டும். சமாதானம் சொல்லலாம். சோப் உவல் உபயோகிக்கா தற்கு.

கௌதம் தாவி ஒரு டைட் அடித்தான். திவிரென்று தண்ணீர் முகத்தில் அறைந்தது. வலிற்றைத் தழுவினது. அடியாழம் வளர போய்ச் சிலுப்பித் திரும்பினான்.

கிணற்றின் ஒரு கரை தொட்டு மறு கரை மூட்டி வீசிப் போட்ட கைகளை ஓய விட்டு திதானமாக மிதத்தான். அவனே ஏற்படுத்திய அலைகள் முதுகையும் கால்களையும் ஏத்தி ஏந்திக் கீழே புரண்டன.

மனம் ஒரு நிச்சலனத்தில் சில விநாடி நின்றது. அப்படிச் சில விநாடி தான் லபிக்கிறது. தண்ணீரோடு தண்ணீராய், காற் றோடு காற்றாய் அணுவோடு அணுவாய், சில விநாடி போதும். இந்த லபகக்கு இந்த வேளைக்கு. இந்தத் தொழிலுக்கு.

ரஞ்சிதம். துளசிங்கம். மாலிணா. ஆதி. மங்கலட்சுமி. நித்யா. பிவோமினா. சவுத்

தரம்மாள்.

மல்லாந்து மிதந்த அவன் பார்வையில் தெரிந்தது அந்தி நேர லானம். அதன் வெளிச்சப் புள்ளிகள் போல் அந்தப் பெயர்கள் தூரப் புள்ளிகளாய்த் தொன்றின.

இந்தக் கணம் அந்தப் புள்ளிகளோடு தனக்குள்ள தொடர்பு வெறும் பழக்க வாகனை போல் தொன்றுவிது.

தண்ணீர், அதற்குத் தவிக்கும் மண். இது தான் அறுக்க முடியாத நிலைத் தொடர்பு. ஆழத்திலிருந்து அரை ஒரு நெருக்கத்திற்குக் கொண்டு வருகையில் - ஒரு துளி சம்பந்த மாவது தனக்கிருப்பதில் - லாழ்த்து கொண்டிருக்கிற நினைவு வருகிறது.

கௌதம் மிதந்து கொண்டிருக்கும்போதே கிணற்றுக்காரன் வந்து விட்டான். கைதில் உறை பிசிக்காத சோப்பு. ஸீல் போகாத புது டயல்.

"புதுசா வாங்கினா வந்தே?"

"புதுசா வாங்கியாரலை. எங்கக்கா பொண்ணு குளிகுளிக்கதுக்கு சம்பந்தி விட்டே வரினா வச்சிருந்தாங்க. எடுக்கவே இல்லை."

கௌதம் விட்டுக் கொடுத்தான். கரை யேறி உறை பிசித்து சோப் தேய்த்தான்.

"தம்பீ பக்கத்து டூட்டுக்காரு யார் தெரியு மில்லே?"

"தெரியாதே!"

"மகமாயி கோவிலுக்குத் தர்மகர்த்தா."

புதிய சர்வதேச கிரண்டு சீலுடைய பேக்

நீங்கள் விருப்பமும் கட்டா உ-மணத்தையும் கட்டா உணர்வுகளையும் தன்மையினை உணர்வீது.

“ஓஹோ!” கௌதம் முதுகுக்குப் பின்னால் கை தீட்டிச் சொப்பு தேய்த்தான்.

மகமாஸி கோவில் - விட்டலாபுரத்திற்கு நெற்கே பூந்துறை ஸ்டேஷன் அருகில்...
“அங்கே கௌறு வெட்டியிருக்காரு.”

கௌதம் குனிந்து கால்களைத் தேய்த்த வாரே கேட்டான்.

“கௌஷிப்பட்டேன். நெறய ஜனப் போக்குவரத்து வந்துடுச்சாமே?”

“அதான். அங்கே ஒரு பம்பு ஷேட் போட்டுடனும்னுதான் எப்ப கொழா. கவுறு மோட்டாரு எல்லாம்வாங்கி வச்சிருக்காரு. எவனோ எவக்கிரிஸ்தியன் எவக்கரீக் சாமான் கடைவிலே கமிஷனை வாங்கிட்டு நோ போட்டுத் தர்றென்னுட்டுக் கம்பி தீட்டிட்டானாம்.”

கௌதம் டைல் அடித்துக் கிணற்றில் பாய்த்தான். கிணற்றுக்காரன் படி மீது உட்கார்ந்து அவன் தீந்தித் திரும்புவதை வேடிக்கை பார்த்தான்.

“தீ கந்து முடிக்கக் குடுக்க முடியுமானனு கேட்கச் சொன்னாரு.

மீண்டும் தண்ணீரைத் தரையேறவைக்கும் பணித் தொடர்பு.

“ஓர்த்தர் தொட்ட வேலைவை நாம பூர்த்தி பண்ணு நல்லாயிலியே.”

“அவன்தான் கமிஷனுக்கு வந்தவனாச்சே. ஓடிட்டான். திரும்பியே வர மாட்டான்.”

“எப்ப வேலைவை ஆரம்பிக்கணுமாம்?”

“உன் சொகரியம். நாளைக்கே ஆரம்பிக்கக்கூலாம்.”

“கௌதத்தைப் பாத்துட்டுச் சொல்றேன்!”

“இப்பவே போய்ப் பார்க்கலாமே. நாணும் வரலா?”

தீ வேணாம். நாளைக்கு பதில் சொல்றென்னு சொல்லு. நான் போய்ப் பாத்துக்கிறேன்.”

பூந்துறை ஸ்டேஷனிலிருந்து புல் மேட்டுக்குப் போகும் சாலைவழிய்தான் மகமாஸி கோவில். அன்னவாசலிலிருந்து பத்து நிமிஷம் ஊக்கின் மிதித்தால் போலும். இப்போதே கூடப் பார்த்து விட்டு வரலாம். கிணற்றுக்காரனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அவன் ஊக்கின் எடுத்துான்.

பூந்துறை ஸ்டேஷனுக்குப் பிரிந்த பாதை முனையில் இறங்கி ஒரு மக்கடைவில் கௌதம் ம குடித்தான். டியூப் விளக்கொளியில் கடைவில் உட்கார்ந்திருந்த முகங்கள் அவனை வெறித்துப் பார்த்தன. பரிச்சய முகங்கள்தான். அன்னவாசல்... விட்டலாபுரம் முகங்கள். ஆனால் பார்வையில் வித்து வாசம் தெரிந்தது. எல்லாம் இன்னவாக்காரர்கள். இந்த வயக்கூடு இந்த விரோதம் பொருத்தவிலையை.

ம குடித்துக் கொண்டே காரணம் தேடினான்.

இவர்களைப்பெயர்ந்தால் நான் என்ன வரையாமல் எங்கோ இடக்கிறேன். எங்கே? அதி விவகாரமா? திண்டிவோர் இருக்கலாம். அன்னலாசனிலும் விட்டலாபுத்திலும் எயிலோருக்கும் இடம் எவ்வென்றாலும் இளைஞர்களுக்கு அவன் மீது ஒரு பொறாமை உண்டு. அதைக் கெளதம் உணர்த்திவிடுகிறான்.

திண்டிவோர் அவர்களைச் சேர்த்து.
ஈ குடித்த கிளையை நீட்டி. கெளதம் சிவனரை கொடுக்கும்போது ஒருவன் குரல் கொடுத்தான்.

"எங்கே ஸார் இவ்வளவு தொலைவு?"

"மகமாரி கோலில் வரக்கூடும்."

"இன்னா சிப்போ?"

கேட்டவன் தூரில் கிண்டல்.

"உந்து சொல்பிறன்."

மேலும் தாமதிக்காமல் அவன் ஊக்கின் ஏறினான்.

ரயில்வே வண்டி விட்டுச்செய்துவிட்டுத் தூரத்தில் ஒருங்கி ஓடும் பாண்ட ஓரத்தில் மகமாரி கோலில் டாப் ஸைட் வெளிக்காத்தி விண்டு தெளிவாய்த் தெரிந்தது. பெரிய கிணறுதான். துணையால் வைத்து வேலை செய்தால் 'காண்டிராக்டர்' முடிக்கமுற்று நான் ஆகலாம்.

இப்போது நேரமிக்கலை. நான் மறு நான் வக்கீல் வரக் சொல்லிவிடுகிறார். அதி விவகாரம் முடிவடும். அப்பறம்தான் இந்த வேலையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

கெளதம் ஊக்கினைத் திருப்பினான். ஏறுவதற்காகப் பெடலில் கால் வைத்த போது எதிரே சற்றுத் தொலைவில் சாலைவை அடைத்துக் கொண்டு நுழைவதற்கு வரவது தெரிந்தது. மூன்றிலும் இரட்டை இரட்டையால் ஆட்கள் டபென்ஸ் கட்காத்திவிடுதலாக.

அவர்கள் கடந்து செல்லுபடும் என்று காத்திருந்தான். அவர்கள் கோலிலின் டாப் ஸைட் வெளிக்காத்தி விண்டு தெளிவாய்த் தெரிந்தது. மூன்றிலும் இரட்டை இரட்டையால் ஆட்கள் டபென்ஸ் கட்காத்திவிடுதலாக.

இன்னும் திரை வரவில்லை. நுழை தெரிவாத் இருப்பது.

இறங்கிவரக்கள் அங்கேயே தின்றார்கள். வர வரவண்டியை எதிர்பார்ப்பது போல்.

ஏறுவதற்குக் காலை உயர்த்திய கெளதம் கீழே இறங்கினான். தூரத்தில் அவர்களுக்கு மகமாரி கோலில் டாப் ஸைட் வெளிக்காத்தி தெரியும். தான் ஊக்கினில் ஏற முனைந்து இறங்கிவருத் தெரியும்.

அவனுக்காகவே அவர்கள் காத்திருப்பதாக உள்ளுணர்வில் பொறி தட்டியது.

யார் அவர்கள்? ஈக் கடைசில் பார்த்த வர்களை, இவனை வேறு ஆட்களா? தெரியவில்லை.

வெளிக்காத்தித் தூர விரும்பாதவர்கள்.

தீர்ச்சம் நான் அவர்களைக் கடந்துதான் போக வேண்டும் என்று தெரிந்துதான் திண்டிவோர். துணைக்காத்தி ஆட்களா? ரத்தினம் ரோகமுற்று ஏவி விட்ட ஆட்களா?

யாரானால் என்ன... அவர்கள் உத்தேசம் எதுவானால் என்ன... நான் சத்திக்கத்தான் வேண்டும்.

ஊக்கின் ஹாண்டில் பாரில் அவன் வைத்த கை உறுதியாகிறது.

அடியாட்கள்தான். அது தீர்ச்சம். இவர் களுக்கு இருப்பில் பதவியுறிக் கொழுத்ததன் இருக்கும்போது நமக்கு இவர்களுக்கு மிகத்திறமில் வேண்டாம்.

அவன் பதறாத உறுதியோடு ஊக்கினில் ஏறி கட்காத்தான். சக்கரம் புரைய மர இருணைத் தொடுத் போது "நின்றுடா!" என்ற அட்டைக் கேட்டது.

அதற்குக் கட்டுப்பாடு வேண்டிய அவசிய மில்லை. அவன் வேகத்தைச் சற்று கூட மிகுதிப்படுத்தாமல் ஒரே திதானத்தில் மிதித்தான்.

வெளிதோ ஒருவன் ஊக்கின் ஏறி வேகமாக வண்டி. கெளதம் ஊக்கினை ஆடினான். ஊக்கின் சாய்ந்தது. நான் விழுந்து விடாமல் இடது காலை அவன் ஊக்கி திற்றும் போது வலது தோன் மீது ஒரு வலுவான குத்து விழுந்தது.

கெளதம் ஊக்கின் பிடிவை விடாமல் கீழே சாய்ந்தான். எதோ ஒரு கால் அவன் வலது காலை எட்டி உதைத்தது. ஊக்கின் அவன் கை விட்டு நழுவி விளங்குகென்று விழுந்த வேகத்தில் ஒரு மணி ஒலித்துக் கொண்டு தரைமீல் விழுந்தது.

அப்பறம் அவன் மீது சாமரியாக உதை வுறும் குத்துக்கூரப் வேய்வேறு திசை விழுந்து விழுந்தன.

கிவ்கென்று ஓர் ஆதி மனிதன். மிகுத வெறிபோடு அவனுள் கட்டவிற்றது திர்மண கெளதம் உணர்ந்தான். கீழே விழுந்து திற்றும் ஊக்கினை இடந்து வைப்பதும் தாக்கி எவன் தவிர தோ எதிரொலி என்னால் கூட மேயவேய்க்கது.

பற்களைக் கடித்துத் தங்கள் சார்பித் தான். அப்படி ஒரு முயற்சி கூட இவர்கள் விடுகத்தன்மதிந்த மேலும் ஊக்கின் தந்து விடும்.

இவர்கள் ஆயுதம் எதுவும்கொண்டு வரவில்லை. இவர்கள் தோக்கை கொலை முயற்சியில். புரண்டு விழுந்து விழுந்து அங்கத்திந்த அங்கம் இம்மைபாண வேருணை போடு அவர்கள் தாக்குதலை வாய்க்கிக் கொள்ளும் போதுப் கெளதம் தன் கட்டுப் பாட்டை இழக்காமல் வைத்தான்.

இவர்களை எதிர்த்து ஒரு தாக்குதல் தாக்கினால் கூட கொலை வெறி இவர்களிடம் பரவி விடும்.

கெளதம் இந்தக் கூட்டத்தில் கவிருத்த

"காத்தும் மிகுந்த
கே-ஆகரா?
லிசுத்தால்!
சுன்று லி:ப்டுகளில்
கூந்த வீறும்
செது வளின
முத்து அர்ச்சி யுடும்
எழிறுடும் வகக்கிறது.."

சுன்று லி:ப்டுகளில்

கோந்தல்
தயாரிப்பு

லிசுத்தால் - நான்முழுதும் புத்துணர்ச்சியுடும் நறுமணம்

அஞ்சலியை. எனினும் ஓர் அற்புதிரூபத்தில் தாக்கெய்வர்கள் திருப்பித் தாக்கி விடுகிற 'தற்காலிக சாத்திரகாக இழக்க வேண்டிய பொருள் உயிர் அல்ல. பார்க்கலாம். இவர்கள் வெளி எவ்வளவு நேரம் கழித்துத் தனிவந்து என்று; தன்னாலும் எவ்வளவு தாக்குப்பிடிக்க முடிகிறது என்று.

தலை மீது எய்யோர் உதைத்தது தானே விதறி வானில் பறப்பது போல் ஒரு பிரமை வளித்தது. அது பலமான தாக்குதல். காது ரீங்கரித்தது.

அத் நேரத்தில் தான் தொலைவில் நெடல் ஸைட் வெளிச் சூழல் வாகனம் ஒன்று வரும் ஒசையும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்தன.

"டேய் புல்மேட்டு பஸ்ஸா+!" என்று எய்யோர் உரக்கக் கூவிவது கேட்டது.

"சைக்கிள்மேன் ஏறுங்கடா!" என்று பத்திரமான குரல் ஒன்று உத்தரவிட்டது.

ஒரே நிமிஷத்தில் மூன்று சைக்கிள்களும் பெடல் ஒசை கடகடக்க சாலைவழியே வேகமாகப் புறப்பட்டது. கௌதமுக்குக் கேட்டது.

அவன் தகுமறிக் கொண்டு எழுந்து திரை முயன்றான். தலை ஜெயண்ட் லீல் சவாரியில் கழல்வது போல் கழன்றது. சைக்கிள்களும் கால்களும் பின்னி இழுத்தன. சாலை நடுவே அவன் சரிந்து விழுந்தான். அவனது சைக்கிள் ஓரமாக விழுந்திருப்பது பஸ்ஸின் நெற்றி ஸைட் வெளிச் சாத்திரம் தெளிவாய்ப் புலப்பட்டது.

புல்மேட்டு பஸ் ஹார்ன் ஒலி துரத்தில் இருமுறை கேட்டதுமே கௌதம் நினைவிழந்தான்.

இடது புத்தத்தில் கருக்கென்று ஓர் ஊசி இரங்கியதும் கௌதமுக்கு நினைவு வந்தது. ஹிஸ்டிரிக் வெளியே இழுத்து நான் ஸ்பிரிட் தண்ணீர் பஞ்சாயம் ஊசி துண்டித்த ஊழைத் தேய்த்துத் தேய்த்து விடும் போது அவன் எழுந்து உட்கார் முயன்றான்.

"எழாது கௌது! படு படு" என்று குரல் கேட்டது. சவுந்தரம்மாள்.

ஒரு நிமிஷத்தில் நினைவு முழுவதும் கதாரிப்புக்கு வந்தது.

படுத்திருப்பது ஸிட்டாபுரம் பிரைவரி ஹெல்ப் சென்ட்ரல் ஆஸ்பத்திரி. எதிரில் டாக்டரும் பக்கத்தில் புல்மேட்டு டிரைவரும்

திற்பது தெரிந்தது.

சட்டென்று அவன் புரிந்து கொண்டான். அவன் சாலைவழியே விழுந்து விடத்த போது வந்த புல்மேட்டு பஸ்ஸை கோணி ஊசி தான் ஒட்டி வந்திருக்கிறான்.

உடம்பில் அங்கங்கே ஜென்ஸன் ஸ்பைலட் தீவம் தீவாய்ப் பூசப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது.

படுக்கையில் படுத்திருப்பது அவமானமாக இருந்தது. அவன் எழுந்து உட்கார் முயற்சி செய்தான். சைக்கிள்கள் பயங்கரமாக வலித்தன.

"படுத்துவது இருன்னுதானே சொல் றோம். அதுக்குள்ளே இன்னா அலுரம்!" புல்மேட்டு டிரைவர் கண்டித்தான்.

உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு கௌதம் மீண்டும் படுக்கையில் சாய்ந்தான்.

டாக்டர் அவன் அருகே வந்து நோனை ஆறுதலாகத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"கம்பளிட் ரெஸ்ட் தேவை! தட்ஸ் ஆல்."

"ஆஹ் ரொம்பப்பட்டிருக்கா டாக்டர்?" டிரைவர் டாக்டரை விசாரிப்பது கௌதம் காதுல் விழுந்தது.

"வெளியே தெரியலே. உன் அடிதான் இருக்கணும். பி. பி. நார்மலா இருக்கு. எங்கியுமே ஸ்டீச்சஸ் போடலே."

விழிப்பு வந்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கண்ணைக் கிறக்கிக் கொண்டு ஒரு மயக்கம் வருவதை உணர்ந்தான் கௌதம். வலி உணராமல் இருக்க வெட்டிய தரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மீண்டும் அவன் நினைவிழந்தான்.

அதிகாலையில் ஊந்து மணிக் குச்சுத் தாண்டி நினைவு வந்து விட்டது. ஸிட்டாபுரத்தின் பஞ்சாயத்து சங்க ஒலிப்பதும், மருதிகளின் பாங்கொலிபும் ஒன்றைத் தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கேட்டன. கணப்பாக இருந்தது. வெளியே தெருஞ்சாலையில் நித்திய சஞ்சாரம் தொடங்கி விட்டது.

அவனது மானவன் ஹாஸென் தான் முதலில் அவனைப் பார்க்க வந்தவன். அப்போது மணி ஆறு.

"என்ன ஹாஸென்?"

"காப்பி ஸார்." அவன் பிளாஸ்கை எடுத்து வந்திருந்தான்.

"தான் இங்கே இருக்கேன்னு வார் சொன்னது?"

"இன்ஸ்பெக்டர் தான் ஸார்!"

"போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தாரா?"

"ஆமா ஸார்! அவர்தான் பிளாஸ்கிலே காப்பி வாங்கிட்டுப் போகச் சொன்னார்."

கௌதமுக்குள் இளம்தெரியாத ஒரு நெகிழ்வு புரண்டு கொடுத்தது.

அவன் கட்டிலிலிருந்து எழுந்து வாய் கொப்புளித்துக் கொண்டு வரப் போனான்.

(தொடரும்)

"என்னது உங்க கட்சி இரண்டு கேஷன் ஊரணா சந்தோஷப்படுவீங்களா?"
"ஆமாம். இப்ப கட்சி தாது கேஷன் ஊரா இருக்கே!"

— மணிமன் தர்மலிங்கம்.

அமரர் கஸ்கி

நினைவுச்

சிறுகதைப்

போட்டி - 1990

முதல் பரிசு ரூ. 1500
இரண்டாவது பரிசு ரூ. 750
மூன்றாவது பரிசு (இரு
கதைகளுக்குத் தலா
ரூ. 375 வீதம்) ரூ. 750

ஆக மொத்தம் ரூ. 3000 பரிசு
எனாக வழங்கப் பெறும்.

தவிர பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும்
ஒவ்வொரு கதையும் ரூ. 125 சக்
மானம் பெறும். அறிமுக எழுத்தாளர்
களுக்குப் போனஸ் உண்டு.

● கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்
தும், இதற்குமுன் எந்தப் பத்திரிகை
விலும் பிரசுரமானதில்லை என்றும்
உறுதிமொழி தேவை.

● அறிமுக எழுத்தாளர் எனில்
இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகைவிலும்
எழுதியதில்லை என்றும் போட்டி
முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை எழுத
மாட்டேன் எனவும் உறுதிமொழி தர
வேண்டும்.

● நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்
துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்
தெடுக்கும்.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய
கடைசித் தேதி: ஜூன் 15.

● உறையின் மேல் 'அமரர் கஸ்கி
நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி'
என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

● பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதை
களைத் திரும்பப் பெறப் போதிய
அளவு தபால்தலை ஒட்டிய கடி
விலாசமிட்ட உறையைக் கையுடன்
கூடவே அனுப்புதல் வேண்டும். பின்
னால் தனியே அனுப்பிப் பயனில்லை.

● கதைகள் கல்வியில் நூலு பக்கம்
களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம்.
ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டு
மானாலும் அனுப்பலாம்.

● எல்லாத் கடிதப் போக்குவரத்
தும் கிடைசாது.

● சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில்
கல்வி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடியுமானது.

● போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக்
கதையும் கல்வி ஆகஸ்டு 5 ஆண்டு
மலரில் பிரசுரமாகும்.

● எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்
சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்து
ழைக்க வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர், கல்வி, சென்னை - 600 032.

மம் ஸுயம்?"

"இதோ வரேன் மன்னி!"

வாய் பதில் சொல்லித்தே தனிர உடம்பு சட்டென்று எழுந்திருக்கவில்லை.

"ஸுயம், ஏன்டி, காதிவே விழவில்லா?"

ஸுயம் எழுந்து கூடத்தைக் கடந்து இடப்படி இருந்த அரை வாகனில் நின்றான். நிலைப் படினைக் குத்திட்டுப் பார்த்தபடி மன்னி படுத்திருந்தாள். கழுத்து குத்திராட்ச மானை சரித்து நிலத்தில் பதிந்திருந்தது. தாள் மடி முக்காடு விலகி வெள்ளைமயிர் பிரஷ்வின் முனை போல துருத்திக் கொண்டு நின்றது. ஸுயத்தைக் கண்டதும்,

"பரி பிரமம் போறதுடி, எங்கே போயிட்டே?" என்றான் எரிச்சலுடன்.

"இங்கேதான் ரேழிவிவே இருந்தேன். சாப்பாடு இதோ கொண்டு வரேன்."

"மடியாத்தானே இருக்கே?"

"மடிதான், பின்னே?" என்றால் ஸுயம் விஷப்புகள். "விழுப்புக்கததுக்கு என்ன இருக்கு இங்கே?"

"ஆயில் போறது உன் மேல் பட்டிருப்பா ரொன்று கேட்டேன்."

இன்று இதற்குப் பதில் சொல்ல ஸுயத் துக்கு அடிப்பாடு இருந்தது.

"இல்லை, என்ன சாப்பிட்டே சொன்னு?"

"என்ன கையம்?"

"கண்டைக்கா வந்தத்குழம்பு. ஆத்திக் கிரைக் கறி, பருப்பு ரசம்."

"துவாதசியா இன்னிக்கு?" என்றான் மன்னி. எழுத்து உட்கார்த்து. "ஏகாதசி விரதம் இருந்தான்னா துவாதசி ஸூபகம் இருக்கும்?" இப்படித் கூத்திட்டானே பகவான்!"

"ஏக விரதம் இருந்தாக்க, எல் லா ம் போலும்போ" என்றபடி ஸுயம் அடுக் கனைக்கு நகர்த்தான்.

சாப்பாடு கொண்டு வைத்ததும்,

"வசத்தா போவாச்சா?" என்றான் மன்னி.

"ஆக்க, சாப்பிடு, இதோ ஸுயம் வெச் சிருக்கேன், கையை இப்படி ஓரமா அலம் பிக்கோ."

மன்னி கையை அலம்பிக் கொண்டு சாப் பிட ஆரம்பித்தான்.

"இதென்ன இது கூட்டுமாதிரி?"

"ஆமாம் பூசனிக்காக் கூட்டு, வசத்தா வுக்கு ஆத்திக்கிரைப் பிடிக்காதென்னு பண்ணினேன்."

"பண்ணு, பண்ணு. துரைசாணியம் மாளுக்கு, அப்படி என்ன தாக்குக்கறேன், ஒரு பொம்மனாட்டிக்கு?"

"அவ ஒண்ணும் பண்ணச் சொல்லுகிலே, நானாத்தான் பண்ணேன், காத்தாலே போனா சாயத்திரமத்தான் வரிறா, சாப் பிட்டறே தெவ்விக்காயவடி சாதம், சீயான படி காய்ந்தி இல்லேன்னா உடம்பு என்னத்

துக்கு ஆறும்?"

"தன்னா சலாம் போடறேடி நீ அவருக்கு!"

ஸுயம் சற்று நிதானித்துச் சொன்னான். அன்னா இருந்தபோது, ராஜா இருந்த போது துவாதசியன்னிக்கு வேற செய்ய மாட்டமா?"

"அவரும் இவரும் ஒண்ணா? ரெண்டு காக சம்பாதிக்க ஆரம்பிச்ச உடனே அவா ல்தானத்துக்கு இவ போயிட்டானா?"

"ஸ்தானத்தைப் பத்தி என்ன பேச்சு மன்னி? ராஜா இருந்தபோது என்ன செஞ் சானே அந்தக்கால் இவனுடி செய்யறா."

"அதனாலே அவனுடைய இடத்தை இவ நெறப்ப முடியுமா சொல்லு. இவ இப்படி எதுவுமே நடக்காத மாதிரி சிங்காரிக்கண்டு வறியிலே திக்கும் போது எனக்கு எப்படி வயத்தைப் பத்திக்கிறதுன்னு உனக்குத் தெரி யுமாடி ஸுயம்? சரி, மடி ஆசாரம் தான் உனக்கு வேண்டாம். ஐழக்க வழக்கங்கி் அனுட்டானங்கள், பெரிவயா பெருத்தலை எதுவும் வேண்டாம், கொஞ்சம் கூச்சமா வது வேண்டாமா?"

"சிங்க வயசாதானே மன்னி. நுப்பது கூட ஆகலவே, உன்னையும் என்னையும் போல இருக்கணுங்கறியா?"

"என்ன சின்ன வயசு? தா கல்லாணமாதி வந்து தாது வகுஷந்திலே நீ இப்படி ஆயிட்டே, ஸூபகம் இருக்கா? அப்ப என்ன வயசு உனக்கு?"

வழக்கத்துக்கு விரோதமாக இன்று ஸுயத் திற்கு எரிச்சல் வந்தது.

"அகதம்புத்தி என்ன மன்னி இப்ப? தம்ம காலம் வேற இவா காலம் வேற."

"அதனாலேதான் எத்தனையோ விஷயத் துக்குக் கண்ணை முடிண்டு இருக்கேன். நீ இருக்கியோ பிழைச்சேன், செய்வறதெல் லாம் அதாச்சாரம், அவ கைவிவேர்த்து தீர்த்தம் வாங்கிக் குடிக்க முடியுமாடி?"

"எனக்குத்தான் தன்னல்வே."

"என்னவாிட டிடமா இருக்கியோ இல்லையோ?"

"ரம் கொண்டு வரவா?"

"கொண்டா."

"மன்னி குசித்துத்தான் சாப்பிட்டான்."

"தாக்கு குசியை அடக்க முடியல் வேன்னா வேற எத்த குசியையும் அடக்க முடியாது. அதான் புத்தி போயிட்டம் அலை யறது." என்றான்.

"வேற ஏதாவது வேணுமா மன்னி?"

"வேண்டாம், எனக்கு மருத்தைக் கொடுத்த டுட்டு நீ சாப்பிட்டப்போ."

மருத்தைக் கொடுத்து மன்னி சாப்பிட்ட இடத்தைச் சுத்தம் செய்யும் போது,

"சாணம் தென்க்கிறியோ இல்லையோ?" என்றான் மன்னி.

"என் மேலவே சத்தேகமா உனக்கு?"

என்றான் ஐயம் அதுப்புடன்.

மன்னி தனக்குள் மூனிக் கொண்டான்.
"என் இரத்தத்திலே ஊறிப் போயிருத்
துடிம்மா ஆசாரம், நா என்ன செய்வேன்,
எத்தக் கண்ணாலியையும் பாக்கறதுக்கு
மூன்னாடி எமன் தூக்கிண்டு போனான்னா
நேலலை." என்றான் யேறு எனையோ
நினைத்துக் கொண்டு.

இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லப் பொறு
மைவில்லை ஐயத்துக்கு. பசித்தது. நேற்று
ஒரு போது சாப்பாடு.

ஆனால் இளையில் அன்னத்தை வைத்துச்
சாப்பிட ஆரம்பித்ததும் சாப்பாடு இறங்க
வில்லை. சூடாகக் கொஞ்சமாக ரசம் காதம்
சாப்பிட்டான். களர்த்த மோர்தான் எப்ப
டியே. அதாவது பதினாறு வயதிலிருந்து.

இன்றுதான் முதல் முறையாக ருசிவாகத் தெரிந்தது.

"அப்ப என்ன வயசு உனக்கு?"

பதினாறு வயசு!

இப்ப என்ன புதுசா கரிசனம்? அப்பவே வாருக்கும் நினைவிற்குக்கல்லை. இப்பவும் உனக்கு நினைவிற்குக்கோ? உன்னையிட ரெண்டு வயசுதான் சின்ன வயசு தா.

மறுபடி கிரித்தியை நான்கு ருசியோ, வேற எந்த ருசியோ, பதினாறு வயசிலேயும் இரு பத்தி எட்டு வயசிலேயும் தீ அடக்க நினைச் சாப்பவே அடக்கிவிடாது. எனக்கு அடக்கல்லவே ரொம்ப தானாக் கு.

அதுக்கென்க, எல்லாம் அனுபவிச்ச வாளுக்கு நீட்டி முழக்கிண்டு பேசறது கலப்படம். பதினாறு வயசிலே இங்கே அடுக்கணையிலே நுழைஞ்சேன். இப்ப வயசு எழு பத்தி அஞ்சு. இன்னும் இங்கேதான் இருக்கேன். ஏன்னா உன் ஆசாந்தங்கு நாதான் மடியா கைமக்கணும்.

பாத்திரங்களை ஒழித்து முற்றத்திலுப் போட்டுச் சமைப்பு மெடைவைப் துடைப் பதற்குள் முதுகு விண்டு போயிற்று.

"தீங்க ஒண்ணும் செல்லாதீங்கோ அத்தே. நா சாயங்காலமா வந்து செல்வதென். அம்மாவுக்குத் தெரியவாய் போறது?" என்று வசத்தா நினைவும் சொல்கிறான்.

"உங்க மாமிப்பாது சமைத்த முடியாது டிம்மா. அவளுக்கு சூட்டமம் ஜாக்கி."

"தீங்க இல்லேன்னா அம்மா என்ன பண்ணியிருப்பா? என் கையாலே சாப்பிட்டு தரவெதுக்குப் போயிருப்பா?"

"ஜீயம் ஜீயம்!"

"வரேன் மன்னி."

மன்னி கவரில் சாயத்தையடி உட்காசித் திருத்தான்.

"என்ன மன்னி, இன்னிக்குப் படுத்துக் கல்லியா?"

"துக்கம் வராது எனக்கு. மண்டைவெல் லாம் யோசனை கொண்டையும் போது துக்கம் எங்கெது வரும்?"

"என்ன யோசனை இப்ப?"

"நம்ம தலையெழுத்து இப்படி ஆக்க பாத்திரங்கள்... பூவும் பொட்டுமா போக ணும்னு நினைச்சேன். இதே மறுபடியும் ருத் திண்டுட்டார். தூப்பத்தி அஞ்சு வயசு வரை தபஸ் பண்ணி பின்னை பிறத்தான். அவக் கடியிலே சாகணும்னு நினைச்சேன். அவனையும் தெய்வம் வாரிண்டு போயி டுத்து. அனாதைப் பொண்ணா போணும்னு இருக்கு பாசேன்!"

பின்னதாக் குப் பதிவா மாட்டுப்பெண் பார்த்துக்கறா. தீ எப்படி அனாதை? என்று கேட்க நினைத்துக் கேட்காமல் ஜீயம் படுத் திருத்தான்.

"எப்படியோ சிக்கிரம் போயிடறதுதான் நேவாஸல். இனிமே எதையும் தாங்கிக்க சத்தி

யில்லை. தானா மாநிலி இருத்த புருஷன் செத்து நாறு வரும் ஆகல்லை இன் னொருத்தனைக் கல்வாணம் பண்ணிக் கதேங்கறானே. எத்தனை ஸ்திரீயம் இருக் கணும் அதை எங்கிட்ட வந்து சொல்ல! ...உங்கிட்ட மறுபடி அதைப் ப த தி ப் பேசிலாணா வசத்தா?"

"இல்லை தீ கோவிச்சண்டப்பறம் பேசாதே. அந்தப் பின்னையாண்டானைக் கூடக் காணும்."

"எங்கேவாவது பாத்துக்காமலா இருக்கப் போறா? தூ. அது என்ன ஸெட்டம் செட்ட ஜென்மம்ம தீ பதினாறு வயசிலே வினாப் போய் வந்தே. என்னிக்காவது நினைச்சப் பார்த்திருப்பியோ இப்படி வெல்லாம்?"

ஜீயம் உண்ணைத் திறக்காமலே தனக்குள் பேசிக் கொண்டிருக்கிற போல் சொன்னான்.

"நினைச்சப் பாரிக்காம என்ன, நிறைய நினைப்பேன்."

"சீச்சி உதறாதே. அப்பிடி வெல்லாம் நினைச்சிருக்க முடியாது நிச்சியமா!"

முர்க்கமான உதறாமல் பிறத்தது ஜீயத் துக்கு.

"என் முடியாது? எனக்குள்ள இருக்கற யோசனைகளை வாராவேவாவது கட்டுப் படுத்த முடியுமா என்ன?"

"புருஷன் செத்துப் போய் அப்படியெல் லாம் நினைச்சிருந்து பாவம்தான் தெரிஞ்சும் நினைச்சேங்கிறே. " என்றான் மன்னி கடு மையாக.

"ஆமாம்."

"தீ ஒரு பாபாத்தையடி ஜீயம்!"

"ஆமாம். என்ன செயல்படும?"

"உனக்குள்ள இத்தனை அசிங்கமா மான இருக்கும்னு நா நினைக்கல்லவே."

"அசிங்கமோ என்னமோ, எனக்கும் உணர்ச்சிகள் இருத்திருக்கு... அண்ணாவும் தீயம் குடித்தனம் பண்ண ஆத்திரவதானே தான் ஆயுசைக் கழிச்சிருக்கேன்... இத் தனக்கும் உன்னையிட இரண்டு வயசு சின்னவ... அண்ணாவுக்கோ உனக்கோ என் உணர்ச்சி பத்தின பிரக்னா என்னிக்கு இருத்திருக்கு...."

மன்னியின் முகத்திலு அதிர்ச்சி தெரித் தது.

"அடிப்பாவி. இதைவெல்லாம் இத்தனை

மதுரை சத்தி இயேட்டருக்குப் 'புது லாத்தம்' படம் பார்த்துப் போயிருந்தேன். டக் கெட் விடைக்காத ஒருவர் இயேட்டர் மானேஜரிடம் தாம் லாவல் துறையைச் சேர்ந்தவர் எனக் கூறி டக் கெட் யேட்டர், மானேஜர் அவரைத் தீயிர மாக விசாரித்த போது, சி.பி.ஜ.கவுச் சார்ந்தவர் என்று கூறினார்! பின்னர் தனக்குத் தெரிந்தவர் சி.பி.ஜ.கிப் இருப்ப தாகக் கூறினார். அவமானப்படுத்தப்

தான் தீ சொன்னதே இல்லையே. இப்பச் சொந்தே பதி வாங்கற மாதிரி."

ஐயத்துக்கு நிரிப்பு வந்தது.

இப்பத்தான் சொல்லமுடியும். அப்பச் சொல்லிவிடுந்தா விட்டா விட்டுத் தரத் தின்னா இருப்பே. இப்ப எனக்கிருக்கிற நாதி கூட அப்ப இல்லையே."

"ஏன் தாண்டி உனக்கு."

"விடைக்கட்டுப் போகட்டும்போ."

"உன்னை என்னவோ உத்தமானவன்னு நினைக்கின்றிருக்கேன் ஏமானியா. நப்பும் பண்ணாதாவே உனக்குத் தோணவையே யாரேன்! சொம்ப தெஞ்ஞமுத்தம் உனக்கு. அறாக் வசத்தாவுக்குப் பரிசுசெண்டு வரே..."

"வசத்தா வேற கையாணம் பண்ணின டாலும் இதே விட்டிலே இருந்துக்கு உன்னை யும் என்னையும் பெத்த பெண்ணாட்டம் பார்த்துப்பேக்கறா. ஐயராமன் இருப்பாக் உனக்கும் எனக்கும் சொன்னி போட."

"என் எதிரியே அந்தப் பேக்கரைப் போசாதே." என்றான் மன்னி கோபத்துடன்.

"சரி போகட்டே. அது போகட்டும் நமக்குக் கொன்னி போட யார் இருக்கா சொல்வோம்."

"என் தாத்தனார் பேரன் குத்தன் இருக்கான். நிரூசியே."

"இதுவரை தீ இருக்கியா செத்ததா என்று கேட்காதவன்!"

ஐயத்துக்கு மேற் கொண்டு போ அதுப் பாச இருந்தது. தூக்கம் மெல்ல மெல்ல வண்ணம் மூடிற்று. புயல்கள் எவ்வாறு தளர்ந்து அநிய அமுக்கிப் போயின.

மீண்டும் அவ் விழித்த போது வெளிக் குக்கி விட்டிருந்தது. மன்னி கவிரிவ் சாய்ந்த நிலையிலேயே உட்கார்ந்திருந்தான்.

"சாப்பி கொண்டு வரட்டுமா! எழுப்பக் கூடாதோ?" என்றபடி ஐயம் எழுந்தான்.

"குடிச்சா போக" என்றான் மன்னி அநிதம்மபுடன்.

காப்பி கொண்டு வந்த போதும் மன்னி திரி போசணையில் இருந்தான்.

சாப்பிணை யாக்கிக் கொண்டு "ஏன்டி ஐயம், வசத்தா ஆயிள் விட்டதும் நேர் விட்டுக் குடி வரானோ?" என்றான்.

வரானே, சில தானைக்கு வேலை தூண் தின்னா நாழியாகும்."

"வேலை தூண்டியா அவனோட உத்தர"

என்னு யாருக்குத் தெரியும்? யானறவும் நம்ப முடியல்கிலே இப்ப."

"அதுக்கா என்ன பண்ணப் போறே?"

"தண்ணாவே செண்டு சொல்லிட வேண்டியதுதான்... இந்த விட்டியே இருந்துண்டு என் மானத்தை வாங்காதே. வெளித்திலே நடந்து சொல்ல வேண்டியதுதான்."

ஐயத்துக்குத் தக்கி வாரிப் போட்டது. உனக்குப் கூப்பிதயம் பிடிச்செப் போச்சா? அப்பறம் நமக்கு யார் இருக்கா?"

"உனக்கு நா, எனக்கு தீ போதுமே. இந்த விடு ராஜா கட்டினது. நம்ம சாப்பாட்டுக்குப் பணம் இருக்கு. விட்டுப் பொதுப்பை எப்படியும் தான் பார்த்துக்கிறே."

பகலவென்ற அடிவயிற்றில் திரண்டது ஐயத்துக்கு. அந்த துவாணையில் மூச்சத் திணறி வார்த்தைகள் தடுமாறின.

"மன்னி, தீ மனுஷியிலேயே நிச்சியமா. நமக்கா இக்கே நக்கியிருக்கிற அந்தக் குழத்தையையா விரட்டப் போறே? நா மட்டும் உனக்கு உதவிச்செப் போடுவென்று எப்படி எதிர்பார்த்தீது? நா எதுக்கு உதவிச்செய்யும்?"

"என்னடி இப்படிப் பேசுறே?" என்றான் மன்னி அநிர்ந்து. "பதினாறு வயசிலேத்து உன்னை இந்த விட்டியே வெச்சிண்டிருக்க வேண்டி. கொஞ்சமாவது நன்றி இருக்கா?"

"மன்னிய சென் காநிலி விழிவிழிவை. உன்னை எழுந்திருத்ததெல்லாம் சித்தி கொண்டு வந்தது."

"இனிமே எனக்குத் தாக்காது. அந்தக் குழத்தையோட தூக்கம் உன் மனக்கு எட்டாது. தரத்த, தானும் திணம்பிப் போறென் அவனோட."

"தீ குடி வெட்டம் கெட்டது. செண்டு வேலை சொது போடறான்களா யாருக்கு வேணாறும் நம்மல்லா போடுவே."

"இருந்துட்டுப் போறென். இப்ப எனக்கு சொது முக்கியமோ இல்லையோ நிழல் முக்கியம். தீ இருந்துக்கோ, மடியா ஆராதமா, எந்த அடுக்குப் மேல் பாடம்..."

ஐயத்துக்குத் திரெண்டு எவ்வாறு வெகுத் தப் போயிற்று. புதிய ஆக்கிரகத்துடன் வார்த்தைகள் வெடித்தன:

"இதப்பாரு, இன்னிக்கு செண்டுவே குன்னு தீர்மானம் பண்ணிடுவோம். என்னைத்தையுச்சேன். என் தனாவெழுத்து அதுன்னு நம்ப வெச்சேன். போக்கெட யிவ்யே எனக்கு. நம்பினேன். அதே நிமிசை வசத்தா மேல் காட்டாதே. தீ போறதுக்கு முந்தி நா போவிட்டென்னா என்ன பண்ணுமே?"

மேற் கொண்டு அந்த நினைக் கூட அதுப் பாச இருந்தது. எதுவும் வெவ்வேறானாமல் கஞ்சலில் சென்று அமர்ந்து கொண்டான். அன்று பிறகு மன்னியின் அறைக்கே போக வில்லை. "ஐயம் ஐயம்" என்று கூப்பிட்டக் கூப்பிட்டப் போவதில்லை. வசத்தா வந்ததும். "எனக்குத் தன்னகவே வசத்தா. சைமலன்"

பட்டு வெளியேறினார். ஒரு சினிமா பார்க்கத்தனாக இப்படி வெவ்வேறான போனியத்தமாகப் போகவிருந்தாரே என நினைக்கையில் வேதனை வரக் உண்டது.

— ஆர். சத்தினசாமி.

உங்கள் குடிநீர்தகளுக்கு
ஒப்பற்ற பரிசு

கோதுமை

சூக் கிதாஸ்...

அற்புத மனிதர்
அம்பேத்கர்
-கட்டுரை

இந்த
விம்மலையில்
என்ன கற்றீர்கள்?
-6 டிப் பேட்ட

ஆர்ஜிதக்குப்
பகலில்
கண் தெரியுமா?
-அறிவிப்புச் செய்தகதை

சூதிக் கதை
என்ன?
-பேட்ட

தயால்தலை
சேகரிப்பது
எப்படி?

கட்டிலே எல்லாம் அப்படியே கிடக்கு. சித்
தப்பாரு' என்றான்.

வசந்தா தவணையுடன் அருகில்
வந்தாள். "டாக்டரைக் கூப்பிட்டுமா?"
என்றாள்.

"வேண்டாம் கொஞ்சம் படுத்திள்
டிருத்தா சரியாகிடும."

"சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வரட்
டுமா?"

"வேண்டாம்மா."

"நா உங்களைத் தொட்டுப் பார்க்க
லாமா?"

"தண்ணாத் தொட்டுப்பாரு."

மிருதுவான கை நெற்றியில் துில்லென்று
பட்டது. மெல்லிய புன்னகையுடன் ஜயம்
அதைப் பற்றினாள்.

"என்ன அத்தே?"

"என்னை யாரும் தொட்டதாவே எனக்கு
ஸ்பவமில்லே குழந்தே."

வசந்தா சங்கடத்துடன் சிரித்தாள்.

"எப்படித் தொடறது? நீங்க எப்பவும்
மடி, சத்தம்."

"ஆமாம். ஒதுக்கி வெச்சதுக்கு அப்படி
ஒரு பேரு. என் விஷயத்திலே மடின்னா,
உன் விஷயத்திலே விழுப்பு."

வசந்தா சற்று நேரம் அவளை வினோத
மாகப் பார்க்க்படி நின்றுள். ஜயம் என்
னை மூடிக்கொண்டாள்.

"அத்தே!" என்ற குரல் மெட்டு ஜயம்
யோகாக் கண் நிறத்தாள். விடிந்திருந்தது.
வசந்தா நின்றுருத்தாள்.

"அம்மா போயிட்டார் அத்தே. தூக்கத்
திலேயே போயிட்டார் போயிருக்கு," என்
றாள் பதைப்புடன்.

திக்கென்றது. நெத்து நா பேசின பேச்சே
கொன்றுடுத்தா? உலுக்கி எழுந்திருக்கும்....
குற்ற உணர்வே சாடிச்சிருக்கும்.

தானாகச் சதை அசைத்து கண்ணில் நீர்
நிறைந்தது: 'போயிட்டியா' என்று அது
தாயைச் சுரத்தது. காய்ந்து கண்மூடிக்கிடந்த
மன்னியில் உருவத்தைக் கண்டு முதுகு
குறுங்கிற்று. கடைசி நேரத்திலே என்ன
கொல்லுமாய் நிறைச்சியோ.

"நாத்திரி பலகாரம் பண்ணாணா மன்னி?"
என்றாள் குற்ற உணர்வுடன்.

"பலகாரமா? என் கையாலே ஒரு வாய்
நீர்த்தம் சாப்பிட மாட்டேன்னுட்டார். அத்
தைக்குத் தன்னவிலே படுத்திண்டிருக்கார்
யேன். அவ எழுந்தப்பறம் சாப்பிட்டுக்
கறென்னுட்டார். சாகர சமயத்திலே கூடத்
தன் கொள்ளையை விடல்லை. ஆச்சரியமா
இருக்கு." என்றாள் வசந்தா.

"அவ மாறியிருத்தாத்தான் ஆச்சரியம்"
என்றாள் ஜயம் மெல்ல. "டயரினிலே நாரா
யணகயாயின்னு திருச்சி அட்ரெஸ் இருக்
கும். அவனுக்குத் தந்தி குடு. அவன் வரணும்.
இவனுக்குக் கொள்ளி போட."

அத்தியாயம் 78

நண்பர்கள் பிரிவு

கொ

ன்னிடம் பெரு
நிலைமையும்
துறையை
தொகுத்து
நாளுக்கு
கல்வத்து

கொண்டிருந்தன. நாளுக்குநாளை மீண்டும்
நாளுக்குநாளை இருந்தார்கள். அவர்கள் மூக்
குத் தெரிந்தவர்கள்தான். பாத்திரப்பெற்றான்.
கந்தமாறன், வந்தியத்தேவன், பொன்னி
யின் செல்வன் ஆகியவர்கள்.

இவர்களில் முதல் இருவரும் படகில்
ஏறிக்கொள்ளித் தனது கடத்துவதென
தொக்கிப் பிரயாணம் செய்ய ஆவத்தமாக
வந்தனர். மற்ற இருவரும் அவர்களுக்கு
விடை கொடுத்து அனுப்புவதற்கு வத்
தார்கள்.

படகுத் துறையை அடைந்ததும் நண
பர்கள் நாவலரும் குதிரை மேலிருந்து கீழே
இறங்கினார்கள்.

"கந்தமாறா! உன் பழைய நண்பனிடம்
உன் கொப்பெல்லாம் போய்விட்டதல்லவா?
இன்னமும் ஏதாவது மிச்சம் கல்வத்துக்
கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று பொன்னி
யின் செல்வன் கேட்டார்.

"ஐயா! அவன் மீது கோபம் வைத்துக்
கொள்ளக் காரணம் என்ன இருக்கிறது?
என் அறிவினதற்கு திணத்து திணத்துப்
பச்சாத்தாயப் படுவதற்குத்தான் திறைபக்
காரணம் இருக்கிறது. நான் அவனுக்கு

இறைத்த தீங்குகளைச் செய்கலாம். மற்றது
என்னிடம் பழையபடி சிதையாவிருக்க முன்
வந்தானே. அந்தப் பெருத்தன்மைக்கு
இன்னவென்கொள்க. என் சகோதரியை
நினைவதில் முழுநிசைகொண்ட காப்
பாற்றினானே. அந்த நான் இந்த ஜன்மத்
திலே தந்திக் கல்வ செலுத்த பழகியுமா?
என் புத்தி எதனால் எப்படிக்கெட்டுப்
போயிற்று என்பதை நினைத்துப் பார்க்
தால், எனக்கெவ்வாப்பாவிடுக்கிறது. முதலில்
உத்தேசித்தபடி மணிமேகலையை இவனுக்கு
மணம் செய்து வைக்காமற் போயினேன்?
அப்படிச் சென்றிருந்தால், இவனுக்கு
அவன் இவ்வாறு பிச்சியாகப் போயிருக்க
மாட்டான் அல்லவா?" என்றான் கந்த
மாறன்.

"அது ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்?
நினைவதில் விழுந்த அநிச்சிதின்னால்
சிறிது திணவுத் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது.
செ. நான் போனால் சரியாகி விடாதா?"
என்றா? இவ்வாறு.

"சாதாரண திணவுத் தவறுதலாகத்
தோன்றல்கலை. மற்ற எல்லாவற்றையும்
அவனுக்கு ஓர்பகயிருக்கிறது; எல்லா விஷ
யங்களும் திணையில் இருக்கின்றன. என்
தையும் வந்தியத் தேவனையும் மட்டும்
அவனுக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை.
என்னிடம் அவன் வைத்திருந்த அன்பு எத்
தவையது என்பதை என்னும் போது என்
தெருக் வெடித்து விடும் போயிருந்தது.

சுமார் கஸ்ட்

"ஐயோ! என் அருமை அண்ணனை என்ரு
கூடப் பகலிளாவேயே கொன்று விட்
டுடுவோ? என்று அவன் ஓலமிடும் குரல் என்
காதிவேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது..."

"அது ஏன் அப்படி அவன் ஓலமிட்
வேண்டும்? நீதான் உயிரோடு இருந்து வரு
கிறாயே?"

"நான் உயிரோடு தானிருக்கிறேன்!
இந்தப் போலிருந்தால் எவ்வளவோ
தந்திரம் இருந்திருக்கும். ஆம், ஐயோ!
வந்தியத் தேவனை நான் கொன்று விட்ட
தாகவும், அதற்காக என்னை அ வ ள்
கொன்று விட்டதாகவும் அவன் உறுதி
கொண்டிருக்கிறான். ஒரு சமயம் என்னை
நினைத்துப் புலம்புகிறான், இன்னொரு
சமயம் என் விடுதிதான் நினைத்துக்
கொண்டு, 'ஆதரி வெள்ளம் நிரும்பி
வருமா?' இரந்து போனவர்களைக் கொண்டு
தருமா?' என்று புலம்புகிறான். எவ்வளவு
நான் சொன்னாலும், என்னை அவனுடைய
அண்ணல் என்றும்புப் கொள்வதில்லை;
வந்தியத் தேவனையும் அ ன ட ய ன்
தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. 'நீ யார்?
கல்வந்து இளவரசரை நீயார்த்து உண்டா?'
என்று இன்னிடமே கேட்கிறான்..."

"அப்படியா?" என்று பொக்னியின்
செல்வர நிரும்பிப் பார்த்த போது, வந்தியத்
தேவன் கண்களில் கண்ணீர் துளம்புவதைக்
கண்டார்.

"அடடடா! இப்போது வந்தியத் தேவர்
கல்வந்து இளவரசரல்ல, கல்வந்து அரச
ராகவே ஆகிவிட்டார் என்று தெரிந்தால்
அவருக்கு எவ்வளவு மயிற்சரி ஏற்படும்?
அதற்குக் கொடுத்து வைக்காமல் போய்
விட்டதே?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

கதக் கேட்ட கத்திரைநன்
முகத்தில் விடப்பட்டிருந்தான்
பொக்னியின் செல்வரை
தோக்கினான்.

"ஆம், அப்பா! உன் தன்
பயனுக்கு வான உப்பாடி
தட்டைத் திரும்பக் கொடுத்து கல்வந்து
அரசனாகி விடுவதென்று சகலவாந்தி நீர்
மானித்திருக்கிறார். அம்மாதிரியே உனக்கும்
வானகப்பாடிக்கு அருகில் வைத்துப் ப
ராயர்கள் ஆண்ட பகுதியைத் தனி இராஜ்ய
மாக்கி அளிக்க எண்ணியிருக்கிறார். இனி,
நீங்கள் இருவரும் அக்கம் பக்கத்திலேயே
இருந்து வாழ வேண்டியவர்கள். எப்பொழு
தும் உங்கள் விடுதலுக்கு பங்கம் நேராது
படி நடந்து தொள்ள வேண்டும்" என்றார்
பொக்னியின் செல்வர்.

"சக்கரவர்த்தியின் கருணைக்கு எல்
ளவைய இவ்வளவு போலிருக்கிறது. அப்படி

வானாக, நான் மறுபடி உடம்புக்குடைய போத
வேண்டியதில்லை அவ்வளவு?" என்று கத்த
மாறன் சிறிது உற்சாகத்துடன் கேட்டான்.

"வேண்டியதில்லை. அ க டி உ க ள்
கூடப் பழைய அரசன்மனை நான் அநேக
மாக எரித்து போய் விட்டதே? மறுபடியும்
அகவிடத்துக்கு நீங்கள் பொன்னாப் பழைய
சிறுபக்கங்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கும்.
பாவாற்றின் தென் கரையில் புதிய அரசன்
மனை கட்டிக் கொள்ளுங்கள். உன் சகோ
தரிக்கு உடம்பு சௌகரியமாகாதும் அக்கம்
வந்து அவளும் இருக்கலாம்."

"கோமகனே! இனி மணிமேகலை என்ரு
குட்டன் வந்து இருப்பான் என்று நான் கருத
வில்லை. தங்கள் பாட்டியார் செய்வைமன
தேவியார் அவளைத் தம்முடன் கூடல் பாத்
திரைக்கு அழைத்துப் போவதாகச் சொல்லி
யிருக்கிறார். மணிமேகலைக்கும் பெ ரி வ
யிராட்டியை ரொம்பவும் பிடித்துப்
போயிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கூடப் பெரிய
சிராட்டி இருக்கையாற்றுக்கு என் சேகர
தரியை அழைத்துப் போயிருக்கிறார்."

"ஆமாம்; பெரிய கோஷ்டியாகத்தான்
போயிருக்கிறார்கள். புது மணம் புரிந்து
கொண்ட என் சித்தப்பாவும் சிற்றன்னை
யும் கூடப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த வேடி
கையைக் கெளுக்கன், எழுத்திர குமாரியை
இனிமேல் என் சிற்றன்னையாக நான் கருதி
வர வேண்டும்!"

"சோழர் குலத்தில் இவ்வளவு அடக்க
மாக ஒரு நிருமணம் இது வரையில் நடந்ததெ
னில் யாது; மதுராந்தகருக்கும் பூக்கழலி
க்கும் நடந்த நிருமணத்தைப் போல்!" என்
தான் பார்த்திபேந்திரன்.

"என்னுடைய மருடாபிஷேகம்கூட அங்
வளவு அடக்கமாகத்தான் நடக்கப்
போகிறது!" என்றார் அருள்மொழி.

"அது ஒரு நாளும் நடவாத காரியம்!..."
என்றான் வந்தியத்தேவன்.

பொ

கன்னியின் செல்
வர் நிரும்பி
டது போல்
தடிப்புடன்,
"எது நடவாது
என்று கரு
கிறாய்? என்னுடைய மட்டாபிஷேகமா?"
என்றார்.

வந்தியத் தேவன் சிறிது வெட்கத்துடன்,
"இல்லை, ஐயோ! அடக்கமாக நடப்பது
இயலாத காரியம் என்றேன். இப்பொழு
தெங்கள் தங்கள் மருடாபிஷேகத்தைப் பற்றி
விசாரிக்கவும் பேசவும் ஆரம்பித்து விட்
டார்கள்!" என்றான்.

"கோமகனே! தங்களுடைய முடிசூட்டு

விழாவுக்கு தாக்கம் இருக்க வேண்டாமா? இந்தச் சமயம் பார்த்து எங்களை வட திசைக்கு அனுப்புகிறீர்களே! எதிர்ப்பும் பித்தத்தும் பட்டாபிஷேகத்துக்கு தாக்குதலிக்கப்படுகின்ற தற்காலத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே! வந்தியத் தேவன் கொடுத்த கவத்தகன்; அதிர்த்துடனாமி!... என்றான் கத்தமானன்.

"அப்படிபெயர்லாம் ஒன்றுமில்லை. வந்தியத் தேவனாரும் தான் சித்திரத்தில் எழுத்துக்கு அனுப்பப் போகிறேன். நம்புகிறீர்களே! ஒன்று நிச்சயமாக நம்புங்கள்! என் அருமை நம்புகிறார்களென நீங்கள் இவ்வாயல் என் மருடாபிஷேகம் நடை பெறாது!" என்று பொன்னியின் செல்வர் திடமாகக் கூறினார்.

"மிகக் தவறி, ஐயோ! மருடாபிஷேகத்துக்கு தான் குறிப்பிட்டவுடனே குதிரை அட்டைமீடும் முண்டை கொடுத்து அனுப்புவீர்கள். உடனே வந்து சேருகிறோம்." என்றான் கத்தமானன்.

"நம்பா! அந்தப் பற்றி என்ன கவலை? நீங்கள் வராமல் தான் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளப் போகுகின்றனர். இதை நிச்சயமாக நம்புங்கள். தான் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டுவரு எதற்காக என் பதை மறந்து விடாதிருங்கள். அரண்மனை நிலா மாடங்களிலும் உத்தியான வளங்களிலும் உல்லாசப் பொழுது போக்குவதற்காக தான் முடிசூட்டிக் கொள்ளப் போகுகின்றனர். நம்புகிறீர்களே! எழு தாடு சென்றதிலிருந்து தான் வந்து வரும் கற்பனைக் கவலைகளை உங்களை மூன்றாம் கொள்கையிலிருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு முறை சொல்லுகிறேன், வேறுவர்கள் என் பாட்டனாரின் தந்தையான பரந்தகச் சக்கரவர்த்தியின் காவத்தில் சோழ சாம்ராஜ்யம் அடைந்திருந்த மகோத்தமத்தைக் காட்டிலும் நம் முண்டை காவத்தில் அதிக மேன்மையை அடைவ வேண்டும். தாலா புறத்திலும் இராஜ்யத்தை விவசாயம் வேண்டும். வடக்கே கங்கை நதிக்கரை வரைக்கும், கிழக்கே கடல் கடந்து ஸ்ரீவிஜய ராஜ்யம் வரைக்கும் சோழ நாட்டுப் படைகள் சென்று புறிக் கொடுக்க நாட்ட வேண்டும். மேற்கே மலை நாட்டையும் அப்பால் கடலில் உச்சை வட்டத் தீவுகளையும் கைப்பற்றி நமது படைகளையும் அங்கே நிலைத்து இருக்கச் செய்ய வேண்டும். மலை நாட்டில் சேர அரசன் ஒருவன் எங்கிருந்தோ கிளம்பிவிடுகிறான். பாண்டிய நாட்டிலும் வாராவது ஒரு பாண்டியன் திடீரென்று கிளம்புவான். இதைப் புறிய சேர, பாண்டியர்களுக்குப் பஸம் அளிப்பவர்கள் இவர்களை மக்களாகக், ஆகையால் எழு நாட்டு மனைக் குகைகளில்

ஒளித்திருக்கும் மனிதனையும் அவனுடைய படைகளையும் தேடிப் பிடித்து அவர் அனுடைவ பங்கை அடிபொரு அழித்து விட வேண்டும். இவர்களைத் தீவு முழுவதையும் நம் ஆட்சிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இராஜ்யம் விவதாரமானால் மட்டும் போதுமா? எழு நாட்டிலுள்ள புத்தரின் கந்த பங்களைத் தோற்க அடிக்கும்படியான பெரிய பெரிய சிவாலயங்களையும் விஷ்ணு ஆலயங்களையும் இந்தப் புண்ணிய பூமியில் எழுப்ப வேண்டும். இந்த வீரத் திரு நாட்டில் ஆவிரம் ஆண்டுக்குப் பிற்பாடு வரப் போகிறவர்கள் நாம் நம் காவத்தில் சென்ற திருப் பனி களைக் கண்டு பிரமிக்க வேண்டும். நம்புகிறீர்களே! இக் கவலைகள் எல்லாம் என் க த வ த தில் திறைவேற்றதான் பேரென்றன: திறைவேற்றியே தீரவேன். அதற்கு நீங்கள் ஒப்பொருவரும் உதவி செய்ய வேண்டும். பார்த்திபேந்திரரே! சோழ நாட்டிலேயே மிக உயர்ந்த காவையப் பதவியை, என் தமையனாரின் கிரகவர்த்தியை வந்த வடதிசை மாநாட்டை நாயகர் பதவியைத் தங்களுக்கு அளித்திருக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பை நீர் சீர்தர திறைவேற்ற வேண்டும். என் தமையனாரின் அகால மரணம் நம் படைவர்களை உடனே பலவீன ஆக்களை மூட்டி விட்டிருக்கும். வேகம் இராஜ்யம் இராட்டிரகட மன்னையும் சோழ நாட்டில் உள் குழப்பங்கள் நேரிடும் என்றும், சிற்றரசர்களுக்குள்ளே போர் மூலும் என்றும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகையால் வட பெண்ணைக் கரையில் நம் வீரர்கள் இரும்பு அரணைப் போல் நின்று காவல் புரிய வேண்டும். பல்லவர் குலத் தோன்றலே! வட பெண்ணைக் கரையில் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டு, கத்தமானன் அங்கே நடைபெறுகிறதென்பது விட்டு, தாக்கம் உடனே காந்திக்குத் திரும்புங்கள். அங்கே, என் வீரச் சகோதரர் எழுப் பித்த பொன் மானிகளைச் சக்கரவர்த்தி வந்து தங்குவதற்கு உத்தரவாகச் செய்து

கவசங்கள்: என்னுடைய தலை மீது
நீட்டத்தைய வைத்தவுடனே, சக்கரவர்த்தி
காலுமிக்குப் பிரயாணமாவதற்கு விரும்பு
தொடர்!"

கைக் கேட்டுக் கத்தமாறல்
கண்ணில் நீர் துழைப் ப,
"கொமகனே! போர்க்களத்
தில் நான் என்னு போர்த்
திறமைகைய இன்னும் நிறு
பித்துக் காட்டலில்லையே?
என்னைக் காவல் படைக்கு என்னைத் தன
பதியாக நியமிக்கிறீர்களே? நான் தகுதி
உள்ளவனா?" என்று நாத் தழுதழுக்கக்
கேட்டான்.

"தம்பா! எல்லாம் வல்ல இறைவன்
எனக்குத் சில சத்தினை அளித்திருக்கிறார்.
யார் யார் எந்த எந்தப் பணிக்குத் தகுதி
யுள்ளவன் என்பதை எளிதில் கண்டு பிடித்
தும் சத்தியையும் அளித்திருக்கிறார்.
உன்னை வடக்கு எல்லைப் படைக்குத் தன
பதியாக நியமித்திருப்பது போல், உன்
தம்பர் வய்வத்தரசரை எழுப் படை அருத்
தனபதியாக நியமித்திருக்கிறேன்! இரண்டு
பேரும் உங்கள் கடமைகளை தங்கு திற

வேற்றுமீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு
இருக்கிறது!" என்றார் பொன்னியின்
செல்வர்.

"இன்னும் சில காலத்துக்கு இவர்களில்
ஒருவரை வடக்கு எல்லைவரிலும் இன்னொரு
வரைத் தெற்கு எல்லைவரிலும் வைத்திருப்பது
தல்ல வேராகையதாம். எங்கேயாவது சேர்த்
திருந்தால், நாங்களும் அங்கே இல்லா
மலிருந்தால், பழைய ஏற்பாடும் வந்து இரு
வரும் மோதிக் கொண்டாலும் மோதிக்
கொள்வார்கள்" என்றான் பார்த்திபேத்
திரன்.

"சூயா! இனி அம்மாநிலி ஒரு நாளும்
தேரவே தேராது!" என்று கத்தமாறன்
சொல்லிக் கொண்டே வத்தியத் தேவன்
அருகில் சென்றான்.

"தம்பா! என்னுடைய தகையனைபெல்
லாம் மன்னித்து விட்டாய் அல்லவா?"
என்று கேட்டான்.

வத்தியத் தேவன் அதற்கு வாயினால் மறு
மொழி கூறாமல், இரு கரங்களையும் நீட்டிக்
கத்தமாறனை மார்புறக் கட்டிக் தழுவித்
கொண்டான்.

தம்பர்கள் இருவரும் சிறிது தேரம்
மெனமமாகக் கண்ணீர் கருத்தார்கள்.

பின்னர், பார்த்திபேந்திரனும் கத்த
மாதனும் சென்று ஆயத்தமாக இருந்த
படமில் ஏறிக் கொண்டார்கள்.
படகு நதியில் பாதிரை போகும் வரை

யில் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டுப்
பொன்னியில் செல்வரும் வந்தியத்தேவனும்
தஞ்சாவை நோக்கிக் குதிரைகளைத் திரைப்பி
விடுத்தார்கள்.

அத்தியாயம் 79 காலையில் சத்திப்பு

பொ

ன்னியில் செல்
வரும் குதிரை
கூட்டு விழா
விழாவிலேயே
நடை பெறப்
பெய்திருந்த

என்று நாடு நகரமெல்லாம் தெரிந்து
போயிருந்தது. மக்கள் ஒரே ஆர்வத்துடன்
அந்த காவலத்தை எதிர் நோக்கியிருத்
தார்கள்.

ஆதித்த கரிகாலரின் அகால மரணம்,
மத்தகாலினியின் உயிர்த் தியாகம், பெரிய
பாழுவேட்டையரின் சபை திறைவேற்றம்
ஆகிய தகவல்கள் கத்தா சோழ சக்கர

வர்த்தியின் உன்னத்தைப் பெரிதும் துன்
புறச் செய்திருந்தன. ஆவிரும், இராஜா
உரிமை சம்பந்தமான சர்ச்சைகள் ஒரு
மாதிரி நீங்கிய போய், அருண்மொழி வர்
மருத்த முடிவூட்டுவதைச் சிற்றரசர்கள்,
பொது மக்கள் அனைவரும் ஒரு முகமாக
ஆதரித்தது. அவருடைய தொத்து போன
உன்னத்துக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளித்து
வந்தது.

அது மாதம் பிறந்தது. நேர நல்ல நான்
குறிப்பிட்டுப் பொன்னியின் செல்வரின்
தலையில் சாய்ந்துப் பார்த்ததைக் கவனி
விட்டுக் காத்தில்குழப் புறப்பங்குச் செல்வர்
சக்கரவர்த்தி முடிவு செய்திருந்தார். ஆங்கே
நடந்து விடப் புதல்வன் கரிகாலன் நாமக்

கென்று தீர்மானித்த பொன் மாணிகளிலே மிச்சமுள்ள தம் வானாளைக் கழித்து விடவும் தீர்மானித்திருந்தார்.

முடிசூட்டு வைப்பதை அதிக ஆடம் பரமில்லாமல் நடத்தி விட வேண்டும் என்று கத்தர சோழர் எண்ணியதிலும் விவயப்பிள்ளை அல்லவா?

இந்த விஷயத்தில் அருள்மொழி வர்மரும் பரிபூரணமாகத் தந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற எண்ணியிருந்தார். ஆகையால், முடிசூட்டு விழா முடியும் வரையில் நாடு நகரங்களில் பொது மக்களிடையில் அதிகமாகப் போவதில்லைவென்று தீர்மானித்திருந்தார்.

கொண்டித்தின் படகுத் துறையிலிருந்து நஞ்சுக்கு நோர் வழியாகப் போவதென்றால், திருவையாறு தகரின் வழியாகப் போவண்டும். அந்த நகருக்குள் சென்றால், மக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு ஆரவாரம் செய்வார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் நண்பர்கள் இருவரும் அந்த தகர் வழியே புகாமல், சிறிது மேற்கே குறுக்கிச் சென்று காவேரி நதியைக் கடந்தார்கள். குட முட்டி நதியை அடைந்ததும், அதன் கரை யோடு தஞ்சை ராஜ்ய பாட்டையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

த்து நதிகள் அடுத்தடுத்துப் பாயும் அந்த அற்புதமான பிரதேசத்தின் தீர்வளமும் நிலவளமும் மார்கழி மாதத்தில் கண் கொள்ளாக் காட்சி யாகத் திகழ்ந்தன. இரு கரை

யும் தொட்டுக் கொண்டு வெள்ளம் ஓடும் காலத்தைக் காட்டிலும், அரை ஆறு இளிய புனலும் அரை ஆறு மணல் திடீயுமாகத் தோன்றிய காட்சி வலப்பு மிகுந்ததாயிருந்தது.

நதிகின் இரு புறங்களிலும் தெண்ணையும், மழையும், கடலையும், கடும்பும் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. தோப்புகள் இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் நன்செய் வயல்களில் பொன்னிற தெந் பயிர்கள் செதிரிக் கதிர்களின் பாரத் தாங்காமல் தலை சாய்ந்து விடத்தன.

இடைவிடையே வாலிகளிலும் ஓடைகளிலும் தலை நிமிர்ந்து நின்ற தாமரைகளும் குருதங்களும் செங்குருதிகளும் வான சித்திரக் காட்சியாகத் திகழ்ந்தன.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்து விபத்து கொண்டு வந்த வத்பித்த தேவனை நோக்கிப் பொன்னிதின் செல்வர், "தன்பேரே! இவ்வளவு வளப்பும் வளமும் பொருத்திய இடம் இந்த உலகில் வேறு எங்கெனும் இருக்க முடியுமா? இப்படிப்

பட்ட நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக முடிசூட்டிக் கொள்வது எவ்வளவு பெரிய மாக்மியம்? இந்தப் பாக்கியத்தைச் செலவாக்கு முன்பு வரையில் நான் வேண்டாம் என்று மறுதலித்துக் கொண்டிருந்ததை நினைத்தால் எனக்கே விவப்பாமிருக்கிறது!" என்றார்.

"எனக்கு அதில் விவப்பு ஒன்றுமில்லை, ஐயா! அரச குலத்தவர்களின் சூர சல உன்னத்தைப் பற்றி அடிக்கடி பெரியோர்கள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன்!" என்றான் வத்பித்த தேவன்.

"தீர் ரொம்பவும் பொல்வாதவர்; அதோடு நன்றியும் இல்லாதவர். எழுநாட்டுப் போர்ப் படைக்கு உண்மத்தன்பதி ஆக்கியதைப் பற்றி கூடச் செலுத்தவில்லை. என்னைச் சஞ்சல புத்தியுள்ளவன் என்று யான் கூறுகிறேன்!"

"சாதாரண மக்கள் விஷயத்தில் வகைவகை இருப்பது அரச குலத்தவரிடையில் புகழுக்குக் காரணமாயிருக்கக் கூடும் அல்லவா? இன்னதற்கு ஒருவனுக்கு மான தண்டனை விதிக்கிறீர்கள்; மறு நான் அவனை மன்னித்துத்தன்பதி ஆக்குகிறீர்கள். இத்தகைய சஞ்சல புத்தினால் அரசர் கருடைய புகழ் அதிகமாகத்தானே செய்யும்? ஆகா! நம் மன்னர் எத்தனை கருணை உள்ளவர்?" என்று மக்கள் புகழ்காரிகள் அல்லவா?"

"ஆம், ஆம்! ஆனால் இன்னதற்குத் தன்பதியாகச் செய்தவனுக்கு நானாக்கு மான தண்டனையும் விதிக்கலாம். அப்போது ஐயங்கள் என்ன கொல்வார்கள்?"

"நடுநினைவை தவறாமல் தீதி வழங்கும் மன்னர் பெருமான் என்றும் மறுதலித் சோழரின் புனர் அவதாரம் என்றும் கொல்லிப் பாராட்டுவார்கள்!"

பொன்னிதின் செல்வர் கலையென்று சிரித்து விட்டு, "அப்படியானால், உமக்கு அளித்த வானைப்பாடி இராஜ்யத்தையும் சமுதூர் கோணமீன் தளபதி பதவியையும் நான் திருப்பப் பிடுங்கிக் கொண்டால், உமக்கு அதில் அதிசயம் ஒன்றுமே இரா தல்வரா?" என்றார்.

"அதிசயப்படவும் மாட்டேன்; துஷர்ப்படவும் மாட்டேன். இப்போது கூடத் தாங்கள் என்னை எழுநாட்டுக்கு அனுப்புவது எனக்குப் பெரிய தளபதி பதவிக்கும் நோக்கத்துடனா அல்லது என்னை இந்த அழகிய சோழ நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று தேசப் பிரஷ்டனாக்கும் நோக்கத்துடனா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது!"

"உன்னமையில் இவ்வளவு சாமர்த்திய சாஸியான உன்னை எனக்கு முதல் மந்திரி

யாக்கித் கொண்டு என் அருகிலேயே வைத்துக் கொள்ளவே எனக்குப் பிரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் முதன் மத்திரி அதிருத்தர் உமக்காகத் தமது பதவியை விட்டு விலகிக் கொள்வார் என்று தோன்றுகிறதே."

"அது ஒன்றுதான் காரணமாகிருந்தால், நானே முதன் மத்திரி அதிருத்தர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

பொன்னியின் செல்வர் தனக்கு விட்டு, "இல்லை; வேறு காரணமும் இருக்கிறது!" என்று.

"அப்படித்தான் தானும் நினைத்தேன்."

"என்ன நினைத்தீர்?"

"நாங்கள் இப்போதெல்லாம் மனத்தில் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு, வெளியில் ஒன்று சொல்கிறீர்கள் என்று."

"வயலத்தாரே! தங்களுடைய குற்றச் சாட்டை மெய்ப்பிக்க ஓர் உதாரணம் சொல்ல முடியுமா?"

"நன்றாக முடியும். தங்களுடைய மது பிரேகை வைப்பவர்களுக்குத் தைமாத ஆரம்பத்திலேயே தான் வைத்திருக்கிறது. அது தங்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருக்கும் போது, சற்று முன் தம்மைப் பிரித்து சென்றவர்களிடம் 'தங்கள் இல்லாமல் என் மதுபிரேகைம் தடைபெறாது' என்றார்கள். அதைப் பற்றி தான் வேறு என்ன நினைப்பது?" என்று கேட்டான்.

பொ

ன்னியின் செல்வர் மறுபடியும் தனக்கு விட்டு, "ஆமாம்; முன்னேயேயும் நான் தான் மனத்தில் தோன்றுவதை அப்படியே வெளிப்படைமாகச் சொல்வது என்றுதான் வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். வத்தியத்தேவரோடு சிதேகமான பிரேகை மத்திரத்திற்குக் கணில் பறித்தி பெற்று வருகிறேன்!" என்றான்.

"வினாக எனக்குப் புழக்கி உத்திரிகள்! தங்களுக்குத் தெரியாத மத்திரத்திரம் உலகில் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? யானையின் காதில் ஒலிப மத்திரத்துக்கும் யானைப்பாகன் வேஷம் போட்டு உலகை ஏமாற்றிய நத்திரத்துக்கும் இணையானவை என்ன உண்டு?"

"அப்படியே இருக்கட்டும்! என்னிடமே தீர் இனி மத்திர நத்திரங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்."

"அல்லாது நான் அதிகமாகக் கற்றுக் கொண்டு விடப்போகிறேனே என்றுதான் என்னை இவர்களுக்கு விரட்டி விடப் பார்த்தீர்களே?"

"தம்பரே! எது தாட்டுக்குப் போவதில் தங்களுக்கு ஒரு வேளை விருப்பம் இல்லையா, என்ன?"

"யார் கொன்னார்கள்? இவர்களுக்கு அப்பால் இன்னும் தாரத்திலுள்ள இடங்களுக்குப் போகும்படி கட்டணமிட்டாலும் புறப்பட ஆவத்தமாகிவிடுகிறேன். எவ்வளவு சிக்கிரம் அனுப்புகிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கு விழ்ச்சி அடைவேன்!"

"என்னை விட்டும் பிரித்து போவதில் அவ்வளவு மகிழ்ச்சியா தங்களுக்கு?"

"ஆம், ஐயா! பேராசர்கள்! மிருத்து எவ்வளவு தாரத்தில் இருக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு தங்களுடைய முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். தாரத்தில் இருந்தால், அரசர் கருகைய சிதேகத்தை இறந்து விடாமல் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்."

"அப்படியானால், தங்கள் ஏமாற்றத்துக்கு உன்னாக தெரிகிறதா..."

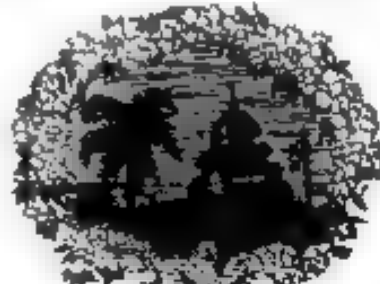
"எவ்வளவு தூரம் போனாலும் தங்கள் சிதேகத்தை தீர்த்துக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது என்கிறீர்களா?"

"இல்லை; இல்லை. அதிக காலம் என்னைத் தாங்கள் பிரித்திருக்க முடியாது என்று சொல்கிறேன். சில தினங்களுக்குக் கெல்லாம் தானும் எழுத்துக்கு வந்து தங்களுடன் சேர்த்து கொள்வதாக உத்தேசித்திருக்கிறேன். தங்களை உடன் அழைத்துக் கொண்டு கடங்களைக் கடந்து அப்பாலுள்ள திவாத்தாங்களுக்குக் கெல்லாம் போகத் திட்டமிட்டிருக்கிறேன். தம்முடன் சமூகநிர குமாரியையும் அழைத்துப் போக முடியல்கின்றவையே என்றுதான் வகுத்தமாக இருக்கிறது."

"ஐயா! என்னுடன் சேர்த்து தாங்கள் நத்திர மத்திரங்கள் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். தங்களுடன் சிதேகமானதிலிருந்து நான் உண்மையைப் பேசுவது என்று விரதம் எடுத்துக் கொண்டேன். இப்போது என்னுடைய மனத்தில் உன்னதைத் தங்கனிடம் சொல்லுமா?"

"தாராளமாகச் சொல்லுங்கள்!"

"என் தம்பரே சேத்தன் அமுதனாரிடமிருந்து. - தங்கள் சித்தப்பா மதுராத்தகத் தேவரிடமிருந்து. - சோழ சாம்ராஜ்யத்தைத் தங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். அதற்கு ஒரு மாநிலி நிபாயம் உண்டு. நாங்களே முடிசூட வேண்டும் என்பது மக்களின் விருப்பம் என்று காரணம் காட்டலாம். ஆனால் அவர்

பூங்குழி பூங்குழியை அபகரித்திருந்தால். அது போன்ற பெருந் துரோகச் செயல் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. அதற்கு நியாயமே சொல்ல முடியாது. சமுத்திர குமாரி இப்போது மதுராத்தகத் தேவரின் தீர்மானத்தின் எதிர்ப்பைத் தாங்கள் நினைவு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

பொன்னியின் செல்வர் கைகவென்று கிடுத்து விட்டு, "என்னை தகைந்த இரா வணமோடு சேர்த்து விடுவீர்கள் போலிக்குத் திற்பே?" என்றார்.

பின்னர், "தங்களுடைய தன்பகுக்குப் பரிந்து தாங்கள் பெகவது நியாயத்தான்! ஆனால், பூங்குழியின் நிலைமை என்ன? அவன் என் சித்தப்பாவை மனமுயத்து கயவாணம் செய்து கொண்டானா?" என்று கேட்டார் அருள்மொழி லர்மர்.

"அதற்கு என்ன சந்தேகம்? கோமகனே! தாங்கள் இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியாகலாம் இந்தப் பூ மண்டலம் முழுவதையும் வென்று ஒரு குடை நிழலில் கொண்டு வந்து ஆட்சி புரியலாம். ஆனால் பூங்குழி அம்மைமைய மட்டும் அவருடைய வீரப்பாத்துக்கு விரோதமாக எத்தக் காரிய மும் செய்கிறார்களா? டாபப்படுத்த முடியாது. நம்மியைக் மாடுகளின் செல்வப் புதல் வரிடம் பூங்குழி அம்மை கொண்டிருந்த அன்பின் ஆழத்தைத் தான் அறித் து கொள்ளும் பேறு பெற்றேன். அதற்கு இணையான அன்பை இன்னும் ஓரிடத்திலே தான் கண்டிருக்கிறேன்!"

"அது எங்கே கண்டீர்கள்? என்னிடம் அளந்திப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்றால், சொல்லுங்கள்!"

"பொரும்பாளர்! இளவரசி வாணதிலத் தான் பண்டென்! அத்தகைய அன்பை வேறு எங்கே காண முடியும்?"

"பொம்! பொம்! உண்மை பேசும் வீர தந்தை அதற்குள்ளே மறந்து விட்டாரோ? மனத்தில் ஒன்றை ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு வெளியில் ஒன்றைத் திரித்துச் சொல்லுகிறாரோ?"

"இல்லவே இல்லை, ஐயர்! மனத்தில் எண்ணியதைத்தான் சொல்கிறேன்!"

"வேறு எங்கேயும் அத்தகைய காதலை நீர் கண்டதில்லையா?"

"இல்லை என்றுதான் சொல்கிறேனே?"

"அபே! பாதுகா! இரக்கமற்ற அரசர்களே! உனக்காக ஒரு பெண் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்வ முன் வந்து மதியை இழந்து பீச் சியாவியிருக்கிறாள்! அவளுடைய காதல் உனக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லையா?" என்று பொன்னியின் செல்வர் உண்மை யான கோபத்துடன் கேட்டார்.

வ

ந்தியத் தேவன் சிறிது நேரம் வரை மௌனமாக இருத் தான். பின்னர், "ஐயர்! தாங்கள் காரண காரியக் கண் மாற்றிச் சொல் லீர்கள். மணிமேகலையிடம்

எனக்கு இருக்கம் இல்லாமற் போகவில்லை. அவளை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர் வடிக்கிறேன். ஆனால் அவன் 'பீத்தி'வாகப் போனதற்குக் காரணம் தான் அல்ல; அவளு டைய சகோதரம் கத்தமாரன் தான்! மேலும் தாங்கள் இருவரும் அந்தப் பெண்ணுக்கு இறத்தவர்களாகிவிட்டோம். இனி அந்தப் பற்றிப் பேசி என்ன பயன்?" என்றான்.

"தான் சற்று முன் கோபமாகப் பேசிய தற்காக வருத்தப்படுகிறேன்..." என்று பொன்னியின் செல்வர் ஆரம்பித்தார்.

"எனக்கு அதில் வருத்தமும் இல்லை; விஷயமில்லை. இம்மாதிரி நிக் கொப்பதை எதிர் நோக்கித்தான் சீக்கிரமே இயங்கக்கூடப் புறப்பட விரும்புவதாகச் சொன்னேன்."

"தங்களை இயக்கக்கூட அனுப்புவதற்கு இன்னொரு காரணமும் கண்டு என் து சொன்னேன் அல்லவா?"

"ஆம், பேர்பு!"

"சிவ காவம் தாங்கள் தூர தேசத்தில் இருந்து விட்டுத் திரும்பி வந்தால், ஒரு வேளை தங்களை மணிமேகலை அடை யாளம் கண்டு கொள்ளலாம் என்று என் லுக்கையார் கருதுகிறார்!"

"தெரிந்து கொண்டேன். ஐயர்! என்னைத் தூர தேசத்துக்கு அனுப்புவதில் தங்களை விட்டு இளைய பிராட்டிக்கு அநிக் சிரத்தை இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்! நாம் யாரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அவர்களே அநோ வருகிறார்கள!" என்று வந்தியத் தேவன் கட்டிக் கட்டி யுனான்.

குடமுருட்டி திக் கரையோடு வந்த அந்த நண்பர்கள் இருவரும் அச்சமயம் திருவை யாற்றிலிருந்து தஞ்சாவூர் போகும் இராஜ பாட்டையை நெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த இராஜ பாட்டையின் முன்னும் பின்னும் பரிவாரங்கள் புடை குழப் பலவற்று ஒன்று வந்து கொண்டிருத் தது. அதில் குத்தகை தேவியும் கொழும்பாளர் இளவரசியும் வீற்றிருந்தார்கள். குதிகரன் மீது வந்த நண்பர்கள் இருவரையும் பார்த்ததும் அப் பெண்மணியின் கண்கள் விழப்பினால் வீரித்தன; அவர்களுடைய முகங்கள் மிழக்கியால் மலர்ந்தன.

(தொடரும்)

●● முதலில் "இதய தேம்" படம் பற்றி விட்டுப் போன கொஞ்சம் "கொதழ்" நியூஸ்... ஒவ்வொரு படத்துக்கும் பின்னத்து ஸ்டீம் செலவாகிற்று என்று சொன்னோம் அல்லவா...! காஷ்மீர் பவீ ப்படுகையில் ஒரு பாடல், கிருஷ்ணராஜ சாகர் அண்ணையில் ஒரு பாடல், பெங்களூர் கிரிக்கெட் ஸ்டேடியத்தில் ஒரு பாடல் என்று தான் நினைப்பிருக்கிறார்களாம். பெங்களூர் ஸ்டேடியத்தில் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் ஷலிட்டில் நடந்த கையோடு யுதான் கிரிக்கெட் மான்ட் நடக்கவிருந்ததாம். படக் காட்சிக்காகச் செயற்கை மழை பெய்யச் செய்ததில் கிரவுண்ட் பாழாகி, மான்ட் நடக்க முடியாமல் போய், பேப்பரில் கோபமான செய்திகள் அமர்க்களப்பட்டனவாம்! இதைப் படத்தில் துரித்தி செய்து அடுத்துக்கானும் உண்டு என்பது பவருக்குத் தெரியாது.

●● இப்போது அமலா - நாகர்ஜுனா இருவரும் 'கதயம்' பட ஸ்டாஃப்டுராம் கோபால் வர்மா இயக்கும் தெலுங்கு படத்தில் நடிப்பதற்காக வெளிநாடு

* இப்போது அமல்தாண்டுகள்...

சினிமா
மழையால்
கிரிக்கெட்
பாழும்!

சென்றுள்ளார்கள். அப்படியே தம் சொந்த ஷருக்கும் சென்று வரும் இடத்துடன் விளம்பரிருக்கிறார் அமலா. எப்படியும் திரும்பி வந்து மாதங்கள் ஆகுமாம். நாகர்ஜுனா தான் கோபால் வர்மாவிடம் எனக்குப் பாதிச் சம்பளம் கொடுத்தால் கூடப் போனார். எப்படியாவது 'என் டீப்' கய நடிப்பு வதாவது வெவ்வுயைனும் என்று மிக அடித்ததாகக் கூறிவிடுகிறார்.

* சத்திரவாசகம்
சத்திரவாசகம்

மற்றொன்றிற்காக வகுத்தப்படுகின்றார்
சதா: ஸ்கூலில் ஒரு இலெட்டரில் "புதித
பாசன" படம் தூறு நாட்கள்
ஒடித்ததாக விழா எடுக்க வேண்டும்
என்று சதாஸ்டம் தேதி கேட்டார்கள்.
ஜனவரி - பிப்ரவரி - ஏப்ரல் என்று
காலத்தி் காரணமாகத் தள்ளித் தள்ளிப்
போய்க் கொண்டிருந்ததாம். ஒருவழியை
இந்த 'மலையு' வேட்டி ஸ்கூல்' படம்
முடிந்தவுடன் தேதி கொடுத்த விடவாஸ்
என்று திணைத்துக் கொண்டிருந்தாராம்.
இப்போது "தந்தை மாத கர்ப்பினி: நீ
பின்னடிலே எல்லாம் போய்க் கூடாது"
என்று கூறுகின்றார்களாம்!

88 ஒச்சாரிக் கிழவி (மண் வாசனை)
விருத்தி ஒப்பாரிக் கிழவி (மனித ஜாதி)
வரை திணைக்கிழவி பாத்திரங்களிலே
நடித்துள்ள காத்ரிமதித்த. நாயகனுடன்
தூய் பாடி நடித்தும் இளம் மங்கை
வேடத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்று ஓர்
ஆசை மனத்கத்தனே இருந்ததாம்.
(வெளியில் சொல்லப் பயம்!) இப்போது
அந்த ஆசை திணையேறியுள்ளது. பட்டுப்
பாவாடை. இரட்டைப் பின்னம் செதும்
'இளம்' சிட்டாக. சத்திரவாசகத்த
ஜோடியாக நடிக்கிறார்! இப்படி ஒரு
கதாபாத்திரத்தைக் காத்ரிமதிக்கென்றே
படைத்துள்ளார் கணமணி.

89 'வண்ணக் கணவுகள்'. பூத்தொட்டக்
காலங்காரம்' போன்ற படங்களில்
இரண்டாவது மூன்றாவது கதாநாயகன்
என்று வந்து போய்க் கொண்டிருந்த
ஆனந்த் முதல் முறையாகப் பிரதான
கதாநாயகனாக நடிக்கின்றார்.
தங்கக்கென்று ஒரு பாணியை உருவாக்கி
நடிக்க முனைந்துள்ளார் ஆனந்த். தம்
வாழ்க்கையில் திருப்பமுணையாக 'நிலாப்
பெண்ணை' என்ற படம் அளமையும் என்று
கூறுகின்றார்.

— ஜூனியர், எஸ். பாஸு

* 'இளம் சிட்டா'

88 நடிக்க சதா பீசுவும் குதாசலமாக
இருக்கிறார். அவரும் கணவர் பார்த்திப
னும் இணைத்து நடித்த 'புதித பாசன'
படத்திற்கு மத்திய அரசு விருது வெட்டத்
போது இருவரும் சேர்ந்து 'செ.கே. பாய்'
விருது வாங்கி வந்ததுதான் வாழ்க்கையில்
கொம்பவும் சத்திரவாசகமான விஷயமாகம்.

திரிபிகாபெய், செவ்வட்டிளையம் இரு
வரும் குயெய் - 1 விண்வெளிக்
கப்பலில் உலகைச் சுற்றியபடியே, ஒரு
செவ்வட்டிளையம் வைத்துக் கொண்டு
வெண்ணைக் காய்க்களை நகர்த்தினார்கள்.

பீரே பூமியில், ஆணை அலுவலகத்தில்
ஒரு சாணியை வீசும் மற்றொரு விண்
வெளி வீசும் கறுப்புக் காய்க்களை நகர்த்த
இனார்கள். விண்வெளிக் கும் பூமிக் கும்
இடைவே செல்தித் தொட்டிப்பு. மூலம்
உத்த இன் விணையாட்டு ஆறு மணி
பேரத்தகூப் பின் வெற்றி வெல்லவி
இவ்வாறில் முடிந்தது. விண்வெளியில்
உத்த முதல் விணையாட்டு இதுதான்!

ஆதாரம்: "மோனிகத் கப்போசிட்"
நவம்பர்: தங்கோலம் அ. முத்துபா.

சிதிர்ப்பெரு கேவலம்

7

தன்ம ஒன்று விவரிக்கக் கூடிய
பொருள், என்ன அவருடைய விடையா
வில் வந்து நிற்பான் என்று கணவில் கூட
நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. அங்கம்
ஆரில் இருக்கும் போது, இவன் என்ன
காரணமாய் இங்கே வர வேண்டும்?

அவருடைய நெஞ்சு, துறை என்னில்
படப்படப்பது போல படபடத்தாலும், இவன்
பாள் முட்டித்தனைதில், "யாங்கய்யா,
உன்னோட வாங்க?" என்றான்.

ரமணியின் புன்முறுவல் வேகமாக சிரிப்
பாக மாறி ஒலித்தது.

"மொட்டைவெள்ளை ஒரு அப்பெனிக் குப்
பொக வேண்டியிருந்தது. நான் பார்க்க
வேண்டிய ஆள் வர இன்னும் அரை மணி
நேரத்துக்கு மேலே ஆகும்னாங்க. மொட்டை
உன் லாபகம் வந்தது. அதான் வந்தேன்."

தன்ம ஒரு பாணப் பொட்டான்.

"தங்க ஒக்கார நற்காணி, என் ஒரு
முக்காணி கூட இல்லை..."

"பாவுகில்லை... ஹம், உன் ஆப்பெருகன்
நல்லபடியே முடிந்தது என்று அங்கம் சொன்
னான். ஆண்டவனுக்கு நன்றி சொன்
னைன். நான் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?"

"தங்க இன்னும் வரக்கூடாது..."

"விட மொட்டை பொனிக் குத்?" ரமணி
உட்கார்ந்தான்.

"ஒரு நிமிஷம் இருந்தே உன்னா, ஒடிப்
பொய் சொடா கலர் ஏதானும் வாங்கிட்டு
வந்திருக்க..." என்றான் தன்ம. இவனைப்
பதைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை
அவன் அறிவான்.

"ஒடறதா? தயா? ஒரு மாதத்துக்கு நீ
வேலையே செய்கக் கூடாதே? இதை உன்
டாக்டர் சொல்லியேன்?"

"மொதல் மொதலா நம்ப தூட்டுக்கு
வந்திருக்கிறேன்... அதுவும் பாப்பா ரமணி

பொனா எப்படி?"

"யார் சொன்னா, நான் முதல் தடவையா
வரேன்னு? மலிவாயினைப் பார்க்க
றென்று முழு தடவை வந்திருக்கேனே?
ஆனா அப்பவேல்லாம் நீ விட்டே இருக்
கியே..."

"அப்பா சொன்னதே இப்பே..."

"சரி, அதை விட்டு, தன்ம, ரங்கன் எப்படி
இருக்கான்? உன்னைத்தான் கட்டிப்பென்னு
துத்தக் காலே தின்னான். உன் உடம்பிலே
நின்னா சதை பிடிக்கட்டும். அப்புறம்
பார்க்கலாம்னு புத்தி சொன்னேன். அவன்
கேட்கவே, நீ ஆகலிப் போடற சோத்திலே
வஸ்தாது மாதிரி ஆயிரம்பென்னு மார் தட்டி
னான். ஆனா பாவம் நீ! ஒரு மாதத்துக்கு
அவன் தான் உனக்குச் சோறாகலிப் போட
னும."

"அவரு மொட்டை நல்லவரு. ஹம்..."

"எங்கிட்டேயே சொல்றியா?"

ரமணி சிரித்தான்.

"நான்னா உதிர்" என்றான் தன்ம.

"தெரியும். இத்தனை நாளா அவன் உதிர்
பணத்து மேலே இருந்தது. இப்ப அது
உன் டிட்ட வந்துடுத்து."

"அவர் பணத்தை தங்கதான் பத்திரப்
படுத்தி வைச்சிருக்கிறார்களாம், அப்பா
கலியாணத்துக்கு முன்னாடியே கொல்
லிச்சே..."

"ஆமாம். மொதல் மொதலா சம்பளம்
வாங்கினதும் அதை என் கைலேதான்
கொடுத்தான். அவன் பெர்ல பாங்கல்
கட்டக் கொண்டான். இந்த நாளு வகுஷன்
தில் ஒரு தடவை கூட எடுத்ததில்லை.
கலியாணம் தீர்ச்சமாய் அப்பறந்தான்..."

அவன் முடிக்கவில்லை.

"இப்ப எவ்வளவு இருக்கு. ஹம்?"

"மொதல்வ ஒரு ஆயிரம், அப்புறம் ஒரு
ஆயிரம். போன காரம் ஆயிரத்து இருநூறு.
பாக்கி ஹூதோ அறுநூறா இருக்கும்.
ஏன் கேட்கிறே?"

"இப்பே கேட்டேன்."

"இன்னிக்குக் கூட ஒரு ஹூதா
வேணும்னு வந்தான். நான் எதுக்குன்னு
கேட்டேன். நீ கொண்டு வரக் கொன்னேன்
னான்."

"தடுத்தேங்கனா?"

"இப்பே..."

தனத்தின் முகம் கருகியது. ஆனாலும்
கொப்பளம் கண்ணில் பிரதிபலித்தது.

"ஏன் குறக்கியே?"

"என்ன நிலை ஹூதாவுக்குன்னு தெரிஞ்
கக்கத்தான். அவன் சொல்லியே."

"அவரு பணம். அவரு கேட்டாக்
கொடுக்க வேண்டியதுதானே?"

"இன்னிக்கு ஹூதா கேட்டாலும் நாலு
நாயக்கு அப்புறம் இன்னும் ஆயிரம் கொண்
டாயிர்னு வந்து தின்னா?"

"பாக்கி ஹூதோ அறுநூறாவுன்னு
சொன்னிருக்கேன்... எப்படி ஆயிரம்

ச.வ.ஆர்.

ரெண்டாரிதம்பு கேட்க முடியும்?"

"முடியுமே? இந்தப் பணம் அவனுடைய கையிலும் அகைண்டல் இருக்கிற பணம். இது தவிர ஆறாவியம் ரூபா மூன்று வரையுள் தங்க ரெண்டை முடிவாக்கப் பிச்சுப் பெயர் பில்லு போட்டு வைச்சிருக்கார்."

"பாவி சொல்லிய இல்லியே?"

"அவன் சொல்லாமல் போனான் என்றான்? நான்தான் சொல்லிட்டேனே!"

"இத்தனை நாளா அவருக்கு தங்க ஆதரவா இருந்தீங்க. இப்ப நான் அவரோட ஒப்பப். இனிமே நான் அவர் விவகாரங்களைக் கவனிச்சுக்கிறேன். அதனாலே..."

"அதனாலே?"

"ஆறாவியம் ரூபா கணக்குப் புத்தகத்தையும் என் கையிலே தருத்துங்க."

"அது புத்தகம் இல்லை. பாங்கு ரசீது!"

"அது என்னவா இருந்தா என்ன, என் கையிலே குடுத்துங்க."

"அதான் முறை. ஆனா அவன் போல எணக்கு ரொம்ப அக்கறை இருக்கு."

"என்ன சொந்தங்க?"

"இந்தக் கம்பெனிலியே வேலை கொடுத்தவனே நான்தான். நான்."

"அதுக்கா?"

"ரசீது என் கையிலேயே இருக்கட்டும்."

"குடுக்க மாட்டேங்கமா?"

"தீ வாதாத்தனமா விலை செல்லாத பெண்ணா இருந்தா, கவிவாணம் முடிஞ்சு கையிலேட நானே வந்து கொடுத்திருப்பேன்."

"யோவ், மரியாதை கெட்டுப் பூரும். தீ வார்பா நான் வாதாரிண்ணு சொந்தங்கு. ரமணி விரித்தாள்."

"கனக்கு ஆபிரேஷன் பண்ணினாங்கலே. டாக்டர் அம்பு ஜம். அவங்க கனக்கு உறுதுக்காரி."

"யோவ்!"

"இது கனக்கு முதல் ஆபிரேஷன் இல்லே..."

"யோவ், யோவ்! உன்ன..."

வாட்டி ஆபிரேஷன் பண்ணிக்க உன் கையிலே எல்லிக்கா இருக்காது... நான் விரேன்."

"ஐயோ!"

"என்ன?"

"அவ் கையிலே என்ன ஆபிரேஷன்னு சொல்லிட்டாதே ஐயோ... மனம் வெடிச்சப் போய்கொனம் குட்டையிலே விழுந்துடும்."

"தீ ஒருங்கா இருக்கா சத்தியமாச் சொல்ல மாட்டேன். அது சரி. கனக்கு எதுக்கு ஐந்தாவ ரூபா?"

தான் பதிலுக்குறில்லை. நிமரென் ஒரு பொய்யும் உதவமா கவிவாணம்.

மாணேஜர்: இந்த மாதிரி நீங்க நடந்துக்கு விடுங்கனு தான் எதிர்பார்க்கவே வில்லை, தேட்டகவே வெட்டகமா இருக்கு!

வினார்க்க: என்ன ஸார், சொகந்தீங்க?

மாணேஜர்: இம்மபது ரூபாய் வஞ்சம் வாங்க வேண்டிய விஷயத்துக்கு வெறும் பத்து ரூபாய் வாங்கி இருக்கீங்கனே!

— எஸ். முகம்மது ஜகம்.

"இந்தா.. நூறு ரூபா.. டான்ட் கெரீக் வாங்கிச் சாப்பிட்டு, ஓட்டம்மைத் தேத்திக்க.. ரங்கனையும் கவனிச்சுக்க.."

அவன் பதில் பேசாமல் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டான்.

இரவு எட்டு மணிக்குக் கதவு தட்டப் படும் ஒசை கேட்க, ரங்கன் பீதியுடன் எழுந்து கதவைத் திறந்தான். தனம் அவனைக் கிழிக்கப் போகிறான் என்ற எண்ணம் பயமாக மோதி, கையை நடுங்க வைத்தது.

"மோங், என்னாய்யா அப்படிப் பாரிக் கிறே... அக்லாம் ஓட்டலிலேத்து வாங்கியாத்தேன். என்னாலதான் ஒசைக்கு சோதாக்கிப் போட முடியலே... நீ என்னதான் தும்பே? இதைப் பிடி..."

அவன் கொடுத்த பையை ரங்கன் வாங்கிக் கொண்டான். தன் கண்ணையும் கதவு களையும் கூட அவனால் நம்ப முடியவில்லை. அவன் மனைவி தன்மா இது?

"பிரியானி, பரோட்டா, டூரிமா அல்லாம் வாங்கியாந்திருக்கிசன்.."

"உனக்கு?"

"அஞ்சாது நாளுக்கு நான் ரொட்டியும் ஆரலிசன்... மதான் சாப்பிடலாம்னு டாக்டர் அம்மா சொல்லியிருக்காங்க. அதான் ரொட்டி மட்டும் வாங்கியாத்தேன். குத்துப்பா, போடறேன்."

அவன் உட்கார்ந்தான்.

"தனம்.."

"இன்னாய்யா?"

"என்னாயே, நீ கேட்ட ஐத்தாறு ரூபாய் பணம் கொண்டு வர முடியலே."

"பணம் கெடக்குதல்யா, நீ துண்ணு.."

"இதுக்கெல்லாம் ஏது பணம், தனம்?"

"ஏன்யா நீ எய்வளவு என் கைலியை குடுத்திருக்கே? நான் அக்லாந்தைய்யா சில வளிக்கேன். நூறு ரூபா இருத்திக்க.. ஹம்.."

தீ ஆசையா புதன் இளமை புதன் இளமை பேப்பர் வாங்குகியே அதுவும் வாங்கிவாந்தேன்.."

"பேப்பரை மொதல்ய பாக்கிறேன், தனம்.."

"முடியாது, பரோட்டா டூரிமா இருக்கு.. தும் தானும் சேர்த்து சாப்பிடலாம்.."

ரங்கனாக அவனுடைய பேச்சைத் தட்ட முடியவில்லை. ஹரியானா, ராஜஸ்தான், காட்டர் முடியுடன் இன்றைய திசையில் வெளிவாந்திருக்கும். அவனுக்கு எங்கே பரிக் விழுத்திடுக்கப் போகிறது? சாப்பிட்ட பிறகு பார்த்துக் கொண்டால் போகிறது. அந்த விடப் பெரிய அதிர்ஷ்டமாய், தனம் இதுவரையில் காட்டியிராத அன்மைப் பொழிதான்! அவனுக்கு மட்டும் ஆபிரஷன் நடத்திரா விட்டால், இன்று இரவு எய்வளவு ஆனந்தமாக இருத்திருக்கும்?

ஒரு பிராட்டாவைச் சாப்பிடுவதற்குள் கவிது வைத்தது.

"தனம்!"

"என்னய்யா?"

"பிரியானி கெட்டுப் போகாதுமில்லே? நானைக்குச் சாப்பிடறேன்.."

"ஏன்யா?"

"இதைத் துண்ணு தன்னி ருடிச்செயிலே, வலிது வுண்ணு ஆகிடுக்க.."

"உன் இஷ்டம்" தனம் ரொட்டியை ஹாக்கிலி முக்கி எடுத்துச் சாப்பிடலானான்.

அன்றைய மாலை திசைரியப் பரித்துப் பார்ப்பதற்கு முன், ரங்கன் தன்னுடைய பெட்டியைத் திறந்து டபரிவை எறிந்தான்.

"இன்னாய்யா பாக்கிறே?"

"ஒண்ணுமில்லே தனம். லாட்டரிச் சீட்டு தம்பரை பெய்யலாம் இதிலேதான் ரமணி குறிக்கக் குடுப்பார்."

"தீ காட்டரிச் சீட்டு வாங்கியிருக்கியா?"

"அந்த வஞ்சமா வாங்கறேன்.."

"பிரைக் அடிச்சிருக்கியா?"

"ஒரு லாட்டி கூட ஒரு அம்மபது ரூபா பரிக் கூட விழுத்தியில்லே.."

"தமக்கெல்லாம் விளாதுய்யா, அதுக்குத் தன் ராசி போணும்.."

"அந்த வஞ்சம் முன்னாடி ரூப்போனைத் தியே ஒரு இனி சோதியன் சொன்னான் தான் பணக்காரன் ஆயிவந்து.."

"மேலம், தீ என்ன ஆளுய்யா, பத்துப் பைசா கொடுத்தா. அந்த ஆளு இரீக்கு தெய்வையோ பொரிசையோ குடுப்பான். அது பத்துப் பன்னண்டு சீட்டிலே ஒரு சீட்டை இறுக்கும். அந்த இயன் ராகத்தோட படிப் பான், ஒரு எளவும் புரியாது.."

"எனக்குப் புரிய வைச்சான், கொஞ்சம் இரு, தனம்... ஹம், ராஜஸ்தான் லாட்டரி... ஹம்... 3587634 இரு, பேப்பரைப் பாக்கிறேன்... ராஜஸ்தான் லாட்டரி.., தனம்...

புத்துணர்ச்சியும் பொலிவும் வழங்கும்
ஹமாம்!

கண்டுக்கொள்கீர் ஹமாம் புரியும் நூல்தனை,
இதுவரை காணாத கூடுதல புத்தனைக்கிடும்
பொலியும் உமக்கு, புதுமை குள்ளுமல்
நீடித்துக் கமழும் தறுமணம், சொகுசான
நுரைவளம்—வழங்கும் என்றும் புதுமைவாண
ஹமாம், புத்துணர்ச்சியையும்
பொலியையும் உணருகீர்.

ஹமாம்

குடும்பசாபர்

லட்டா துயாரிப்பு

தனம்... இதுப் பாரு... பாரு, தனம்... இருபத்தாறு வட்சம் ரூபா வினாத்திருக்கு... மொதல் பிளரஸ் அடிச்சுட்டேன், தனம்!"

"போய் சரியாய் பாருய்யா..."

"தேயே பாரு... இதோ பேப்பர்ல வந்த தம்பர். AS 2987654... இங்க பாரு, டைரி விலை ரமணி சார் குறிச்சுக்குடுத்த தம்பர்!"

"ஆமாம், ரெண்டும் ஒரே தம்பரா இருக்கு. இப்ப டிக்கட்டை எடு- அதையும் பார்த்துடலாம்."

"டிக்கட் ரமணி சார் கைலில் இல்ல இருக்கு..."

"அந்த ஆள் கைலிலயா?"

"ஆமாம்! தனம், நான் வாங்கற ஏல்லா டிக்கட்டையும் அவர்தான் பத்திரமா வைச்சுப் போட்ட..."

"அடப்பாதி!"

"ஏன் தனம்?"

"அந்த ஆளு உங்களை ஏமாத்திட்டா?"

"என்ன பேச்சுப் பேசறே, தனம்? அவர் எனக்குக் கூட வுன் மாநிசி..."

"கடவுள் கூடப் பணம்மா ஏமாத்திடும்குயா, அதுசரி. இருபத்தாறு வட்சம்மா எல்லையா?"

"எனக்கே தெரியலே, தனம், ரமணி சார் சொன்னாத்தான் புரியும், நாளைக்கு ஆரின் போனதும் அவரை விட்டுக் காட்டரிச் சிட்டைப் பணமாக்கிடலாம்..."

"போய், இன்னாய்யா தீ, வெய்யாவு கெட்ட ஆளா இருக்கே.. இப்பவே அந்த ஆள் லுட்டுக்கு ஒடுவ்யா, டிக்கட்டை வாங்கி வாய்யா!"

"வேணாம் தனம், அவர் ஏமாத்த மாட்டாரு, நய்வாரு..."

"போய் பேப்பரைப் பாருய்யா, அதுக் வட்சம், ஒரு வட்சம், அம்பதாரிரம் பத்தாரிரம் ஆவிரென்குவலாம் போட்டிருக்கு, அல்லாத்தையும் விட இருபத்தாறு வட்சம்

ஹாத்திந்து உனக்குப் படவே!"

"படுது, தனம்..."

"போய், அந்த ஆள் முழியை எனக்குப் புடிச்சலே, ஒடுவ்யா..."

"அவரு மறிவாப்பூர்வ அபிநாமபுரத்திலே இருக்காரு..."

"எந்த டிக்கட்டிலே இருந்தா உனக்கு இன்னாவா? போய் டிக்கட்டை வாங்கியா... மூலமாவது லுட்டில் மானி கம்மனு ஒருத்தரு இருக்காரு, ஸ்கோல் வாத்தியாரு, படிச்ச வுரு, தய்வாரு, அவர் கைலில் சொல்லி, நாம பணத்தை வாங்கிக்கலாம்..."

"மனி ஒம்பதுக்கு மேல் ஆயிருச்ச தனம், நாளைக்கு விடிந்தும் போரேன்..."

"துப்புகெட்ட மனுசனா இருக்கியே.. ஒரு ஆட்டோ பிடிச்ச ஒடுவ்யா, நானும் கூட வரேன்..."

"யெண்டாரம் தனம், உன் ஒடம்புக்கு ஆவாது, நானே போரேன்..."

"அந்த ஆளு கைலில் பிளரஸ் அடிச்ச விசயத்தைச் சொல்லிடாதே, அப்பறம் அது உதாராவிடும் அவரிடக் குடுத்து வைத்திருக்கிற அல்லா டிக்கட்டும் போனதும்து சொல்லி வாங்கியா, அப்பத்தான் ஒன் பேர்ல எந்தெனம் வராது..."

ரங்கன் நயங்கினான். இந்த உலகமே ரமணி வைத்தான் போனதும், அவன் ஏமாற்ற மாட்டான். இதுவரைதான் நய்வனதையே திணைத்து, நய்வனதையே செய்ய வரும் ரமணி துரோகம் செய்ய மாட்டான். இது எந்தியன்! ரமணியின் மனைத்தின் பரிசுத்தத்தை உணர தாத்துக்கு ஐது வாய்ப்பு? அதுதான் இப்படிப் பேசுகிறான்..."

"போய், தீ போக மாட்டே?"

வேறு வழிதில்லாமல் அவன் ரமணியின் வீடு செல்லப் புறப்பட்டான். கடைரி பஸ், அவனுக்குக் கிடைத்தது.

இரவு அவனால திரும்பி நடக்க முடியா விக்கைய, உண்கன் இருண்டன. காய்கன் பின்னின்.

பணம் எல்லாவுக் கூட ஏமாற்றும் என்றான் தனம்! எப்போத்ப்பட்ட உன் மனைய அவன் கூறி விட்டான்?

ரமணி, திகரென்று வெளியூர் சென்றிருப்பதாக அவனுடைய தாயார் மூலமாகத் தெரியவந்தது. நான் கொடுத்த வைத்திருந்த லாட்டரி டிக்கட்டுகளை எடுத்துத் தருவாறு கெடுகிறான் ரங்கன். ஏற்கெனவே ரங்கனை அறிந்திருந்த அவனும் அவமாரிவைத் திந்து, ஒரு தீண்ட மறைவை அவனிடம் கொடுத்தான்.

பழைய பழைய டிக்கட்டுகளைவலாம் அழகாகக் கோர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சர்பத்திலுள் வாங்கிய ஹரிலாண்டா டிக்கட்டும் இருந்தது. ஆனால் -

AS 2987654 இவ்வயா!

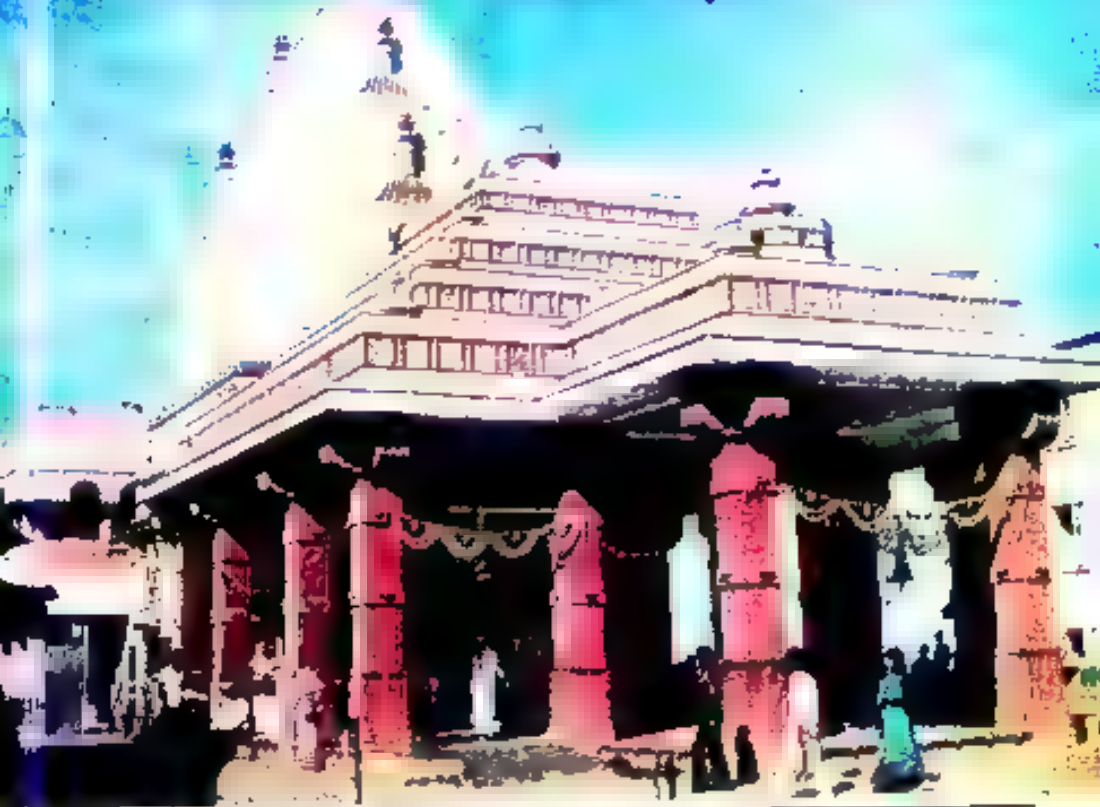
(தொடரும்)

திருச்சி உச்சிப், பின்னையகர் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். கனலி தரிசனத்திற்கு வந்திருக்க ஒருவர், காலணி வைக் கழற்றித்தன் தொங் கபலிய்சொரு டிக் கொண்டு கோவிலுக்குள் செல்வ கதப் பார்த்து அழிந்தேன். கோவிலுக்குள் காலணிகளை எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்னுடையோ பாதகாப்பு ஏற்பாடுகள் சென்றிருக்கிறார்கள்? காலணியை விட்டுச் செல்வதால் அப்பகு வெண் பெருந் செல்வ வந்து விடப் போகிறா? ஏன் இந்தக் கஞ்சத்தனம்?

— தாய் ஆண்டரன்.

கல்கி விக்ரமறை மலர்-90

1991 சுற்றுலா ஆண்டு என அறிவித்துள்ளது அரசு. ஆனால் கல்கி விடுமுறை மலர் வாசகர்களுக்கோ ஒவ்வொரு ஆண்டுமே சுற்றுலா ஆண்டுதான்!

இருத்தலையர்கள் சுற்றுலாப் பயணத்தில் போது எப்படி நடந்து கொள்வார்கள்?

திருச்சுற்றாவத்துக்கு நிகரானது கோயில்கள் நூற்றாய்!

அவந்தாடுகளுக்குத் தொழில் வந்ததன் நிமித்தம் செல்வோரின் அநுபலங்கள் எத்தனையன?

குமரி அமைந்தனின் சிறு ஈழத்து வந்தன்கை எப்படி அமைத்திருக்கிறது?

காங்கிரஸ் மாதாட்டியானவொட்டி உக்கந்தா சென்ற அமரர் கங்கி அது பந்தி சிவக்க சிவக்க வந்தன எழுதினார்?

தெருக்கத்து எந்த பழக்கவழக்கம் உணர்வை அறிவித்துப் பாதுகாப்பது என்பது?

கங்கி தொடர் வொழைவொக்கி கோ. பாசந்தர் அட்டக்கட்டியைத் தேர்த்தெடுத்தன ஏன்?

இப்படி நூற்றுக்கணக்கான கவாரண்பு மான கேள்விகளுக்குத் தகையவான பதில் களை வழங்குவதுடன் வந்தனத்தில்:

● உத்தாட்டு. அயந்தாட்டுத் சுற்றுலா

ஈழவர்கள் ● சிவிகா நட்சத்திரங்கள் ● ஆபத்தான விவையாட்டுக்கள் ● வினை வாட்டு வீரர்கள் ● ஆன்மிகத் தலங்கள் ● காஞ்சிப் பெரிவயர்கள் ● ஆதிவாசிகள் ● மாடர்கள் ஓவியங்கள் ● அரவியல் தலைவர்கள் ● பின்னணிப் பாடகர்கள் ● கவிதை மலர் ● கோதுமைப் பக்கங்கள்.

ஏராளமான சிறுகதைகள்; மர்ம தாவல்; சிவியாக் கதை; துணுக்குகள். தனக்கக்கவு அம்சங்கள்; பிரமிக்கவைக்கும் புனைப் படங்கள்.

உங்கள் பிரதிக்கு உடனே தன்னுள் ஒடுகொட்டி. 18 பதிவு செய்த பொருள்கள்: அம்மது கங்கி காரியா வந்ததுக்கு எழுதல்கள்.

விவைய ரூ. 10 மட்டுமே. பதிவுத் தபால் செலவு ரூ. 7.

மாணேஜர். கங்கி சென்னைய — 600 002

உலகம்
முற்றும்
என்றால்

பிடித்த படு நாகரிகமான இளம்
தொழிலாளர் சத்யராஜ் ஒரு பக்கம், வரலா-
திலுள்ள கொடுமைகளால் வாழ்ந்திருந்த
தங்கைய வாழ்வைக்கும் வெளியில்
குடி காரனாக, திவ்யமுல்லு செத்தாவது
சம்பாதிக்கும் அகநாட்டான சத்யராஜ்
இன்னொரு பக்கம். இருவர் கதைகளும் ரசிகர்
தங்கடவர்களால் மாதிரிப் பாதிப் படத்துக்கு
மேல் ஓடி, அப்படி நகரிலேக் கொஞ்ச
மால் ஒன்றை சேர்ந்து, ஒத்தே பிரச்சனைக்கு
ஒருத்தர் ஒத்தானைச் செய்து மங்களம்... கப
மங்கனம்.

சென்னை மகாலா, காண்டோனா காணர்
பொலியோடும் அளவுக்கு ஈகல்தி.
இரட்டை வேட்டையில் சத்யராஜ் பிழிந்து
தட்டாத வித்தியாசம் காட்டியிருக்கிறார்
என்றாலும், அகநாட்டு சத்யராஜ் க்குப்
பலித கூடுதல், வித்யாவிடமும் தங்கை சரண்
யாங்கு, புரம் பூத்யாசாஸ்திரான அக்கமாய்க்
குணபிராசர் பாரக் செத்து வைத்திருக்கும்
விக்கடர்களை வரம் தனது என்று
மட்டி கூட்டிப் பெர்வழியை நம்ப வைத்து
பேரம் பெரி ஸ்தலாரிம் அறத்தேபாதும்.

அவர் செல்ட் ஸாவுக்கு வினாத்து கந்த
சேர்ந்து, மயங்கி கிடத்த கலாச்சித் தென்த
மியைக் கைகாளு கொடுத்துக் கட்டியளித்
கொண்டு வந்து போட்டுக் கண்ணகலப்
பார்த்துக் கொண்டு நிற்பது துளான
இருவரு திரில்.

தங்கை சரண்யா படுபாத்தம், தீ நகலா
விடுக்கணும்துளான் சொல்வதென், குடி க்
அறதை விட்டுருவோன்! என்று வார்த்
மத்திக்கு வார்த்தை தீவனும் முகத்தினே
பாலமும் தந்த தெடுமீத்தி விட்டார்.
வயிபாடி வேண்டி வேண்டி காட்டுத்தனம்,
எனதுதில் ஸ்தலில் நடக்க அணைப்புக்
கொடுத்து சத்யராஜ் பழக்கி விட்டு, அவர்
நடைபழியிட்டும்துளான் அணைப்பதற்கு
காத போது, அதான் தானா நடக்கிறேனே
அப்படி எதுக்கு இப்படி... என்று கேட்கும்
போது பார்வையில் படு குறுமடி,
கடிண்டமணி ஒரு குணபுடி மான காடிக்
டிதராக்.

சோ - மனோரமா திருப்ப ஜோடி சேர்த்
திருக்கிறார்கள். சோ அரசியல் குத்தையில்
வைக்கக் வைத்தாலும், மனோரமாவை
ஓரம் கட்டியிருக்கிறார்.

என்மேனோ பெரிதாய் ஆர். டி. பர்மன்
இசை என்று போட்டிருக்கிறார். சாறு பிழிந்த
மாங்கொட்டைவைச் சப்பிப் பார்த்திற
மாதிரி இருக்கிறது.

பாலம் பூதித்யா! மகன் சத்யராஜைக்
கண்ணம் கணமாய் அறைகிறாரே, அந்த
ஒரிடத்தில் மட்டும் தான் அடைவானம்.
காட்டியிருக்கிறார்.

ரதிக் பாலினங்களுக்குத் தனிப் போட்டு
கருகும் தாட்டத்தில் குறிவைத்த தலாசிக்
பட்ட பாடம்.

வலிதா

...அவள் கையில்...

சீடிகாரத்தைப் பார்த்ததா சாமியை?

ஆயிற்று இன்றும் அவள் மணி நேரத்தில் அவர்கள் வந்து விடுவார்கள், அன்றைய பெண் பார்த்தும் நிசுத்தி செயறும் சம்பிரதாய நிசுத்திதான்.

பெண் ஏற்கெனவே பின்னணியைப் பார்த்தாள். பின்னணியும் ஏற்கெனவே பெண்ணைப் பார்த்தாள். ஒருவரை யொருவர் விருப்பியும் ஆயிற்று. ஒரே ஆயுதத்தில் அவன் மேலதிகாரமாக இருந்தான். அவள் அவனுடைய கைப்பிடித்தாள். இருந்தான். கூடவே வழக்கமாக பெருளா தார் ஏற்றத்தாழ்வம் இருந்தது.

ஒரு நாள் தயங்கித்தவங்கித் தன் மனைத்தரங்கத்தை அவன் திறந்து காட்டிய போது, சாமியைத் தட்டிவிட்டாள். "இந்தக் கல்யாணம் நடக்கப் போவதில்லை, அந்த வேளிய்ப்படையாகச் சொல்லவும் செய்தார்.

"உம்மா, சென்று வேளைச் சாப்பாடு நிச்சயமாக உண்டுக்கற நினைவையே உனக்கு ஒரு வேளை கிடைக்கப்பறம்தான். இதுவ

கல்யாணச் செலவுக்குப் பணத்துக்கு எங்கே போறது?"

உண்மைதான். தினைவு தெரிந்த நாட்களிலிருந்தே வறுமையின் உறவாடல் அவளுக்கு மிகவும் பழக்கமாகிப் போயிருந்தது. நிரந்தரமாக ஒரு வேளையில் சாமியை நன் இருந்ததாக அவள் கணவியை கூட அறிந்த தில்லை.

பின்னர், வீவரம் புரிவதெதிர்ப்பு போது. அதன் காரணத்தை அவள் யோசித்த பார்த்ததுண்டு. அவசியம் ஏதோ பல வினம் இருந்தது என்பது மட்டும் புரிந்தது. அது என்ன என்பதைக் கண்டறிய முடியவில்லை. மனம் திறந்து எல்லாவற்றையும் பேசும் அம்மாகூட அந்த ஒரு விஷயத்தில் மெனமம் காதித்து வந்தாள்.

இயல்பாகவே அவள் புத்திகாணி, வளர், வளர், கல்வியும் உலக ஞானமும் பெருகப் பெருக அவள் புரிந்து கொண்டாள். அப்பா கின் ஒரு பகுதி வாழ்க்கை கருப்பானது. அது அம்மாவுக்கும் தெரியும். ஆனால் அவள் தெரிந்து கொண்டதை அம்மா

அபர்ணா பாயுடு

வீரமும்பவிய்யை....

இதை உணர்ந்து கொண்டபோது நான்கு காக ஒதுங்கித் கொண்டன. அது அவளுக்குத் சம்பந்தமில்லாத விஷயம். அதைக் கண்டறிவதற்காக கைடுகுல முயற்சி செய்வது தேவையெல்லாத விஷயம்.

ஆனால் - அதன் பின் அப்பாவிடம் முழு மையாக ஒட்ட முடியவில்லை. வளரும் குழந்தைகளுக்கு 'அப்பா' என்பவர் ஓர் ஆதரவு குலம். அதில் எத்தனைத் குழந்தையும் தென்பட்டு விட்டிருக்கிறது என்பதற்காக அம்மா மறைத்துவிட்ட 'உண்மை' அவளை அசுரமிருந்து விவசியப் போகச் செய்தது. வெளியே அவள் எதையும் காண்பித்துக் கொள்ளவில்லை. என்றாலும், மனத்தளையில் அந்த விரிசல் விசுவமடைந்துதான் வந்தது.

அவளுக்காக, அவள் வளர்க்கிக்காக, அவளுடைய முன்னேற்றங்களுக்காக அவர் இதுதான் வளரவில் என்றுமே சொந்தமில்லை. அவராவேயே மறுக்க முடியாத உண்மை அது. அதுதான் போகட்டும் என்றால், அவளுடைய மயிழைக்குக் குறுக்கே நிற் காமலாவது இருக்கலாம் அல்லவா?

"கல்யாணச் செயலுக்குப் பணத்துக்கு எதுவோ போறது?"

இந்த ஒரு கேள்வியிலேயே அவளுடைய எண்ணம் போக்கு அவளுக்குப் புரிந்து விட்டது. கல்யாணமில்லாமல், அவளுக்குக் கொண்டு ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளாவிட்டால், அவள் கைமுத்துச் சம்பாதிக்க முடியாது என்றுக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். அளி வேண்டிக்குச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு செட்டியப் பொழுதுதான் காலத்தை ஒட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்....

இந்த எண்ணம் எழுந்த போது, முதல் முறையாக அவள் உன்னம் அப்பாவுக்கெதிராகப் பாசறையாக இறுகியது. சொன்னான்.

"கல்யாணச் செயல் பத்தி நீங்க கண்ணப் பட்ட வேண்டியதில்லை. அந்த அவசரமே பார்த்துப்பாங்க. இன்னும் செண்டு தானிய சம்பிரதாயமாகப் பெண் பார்த்து வருவாங்க."

சொல்லி விட்டு அந்த இடத்தை விட்டுப் போய் விட்டான்....

அடுத்த நாள் அந்தப் பையன் வந்தான். அவரிடம் பேசினான். அந்தத் திருமணத் துக்கு அவளுடைய சம்மதம் கோரினான்.

அந்தக் கல்யாணத்தினால் அவளுக்கு ஏற்பட விருந்த வருமானம் இழப்புக்குத்தான் ஈடு செய்து விடுவதாகக் கூறினான். அது பற்றிய விவரம் மனம் மனம் நிறந்து கொண்டே போது -

சட்டென்று முடிவுக்கு வந்தார். அந்தக் கல்யாணத்தினால் அவளுக்கு லாபம்தான். அது மட்டுமில்லை. அதையே காரணமாகக் காட்டி லாபத்தை அவரால் பெருக்கிக் கொண்டதும் முடியும். அதற்கான வழி முறைகள் அவளுக்கு அந்தப் படி, எவையே -

"நான்குதான் பெண் பார்த்து வரீர்கள்... இல்லையா?"

"ஆமாம். ஒரு சம்பிரதாயத்துக்காகத்தான். என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றது ஒண்ணுதான் அம்மாவோட தோக்கம். அது மட்டுமில்லை. உங்க பெண் கலியாண ஏற்கெனவே அம்மா பார்த்து அவளுக்குப் பிடிச்சப் போய்ந்தாச்சு."

"அது எப்போ?"

"கலியாணப் பார்த்துக்கொடுத்துக் காலமே அம்மா ஒரு நாள் ஆபீசுக்கு வந்திருந்தா...."

அவன் போக பிங்களும், வெகு நேரம், நடக்கவிருந்த திருமணத்தினால் நான்குக் கிடைக்கவிருந்த வசதிகள் குறித்துக் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார் சாமிநாதன்.

விடிவையில் காசு வந்து நின்றது. சமைவசறைக் கதவுக்கு நின்றிருந்த சாமிநாதன் அங்கிருந்தே துள்ளல் வழி வாகப் பார்த்தவையே ஒட்டிட்டு, முதலில் அந்தப் பையன்தான் இறங்கினான். அவனைத் தொடர்ந்து இறங்கிய அவன் அம்மா....

மோசனியா அது?

பயமுண்டு பின் மண்ணை மீள் ஒட்டி அடி விருத்த உணர்வு....

ஆமாம். மோசனியான். வருஷங்கள் முப்பது ஒடிவிருந்தாலும் அப்படியே இருந்தான். தனமில் மட்டும் தனம் தெரிந்தது. மற்றபடி சொல்லப்படமான மாற்றம் எதுவு மில்லை. கண்ணாய் அணிந்திருப்பதை ஒரு மாற்றம் என்று சொன்னாலன்றி.

மோசனியின் மனை அவன்? தெரி

"எங்கெங்கு கல்யாணத்துக்குப் போக உங்க பட்டுப் புண்டவை, சாட்டிகள் தூக்கெட்ட, கண்ணம்மா, ஒத்துநீ, சாக மாணவைய இவ்வளவு காக்கிவிட்டு வரச் சொன்னாங்க. அப்படியே ஒரு அப்பது ரூபாய் கைமாத்தும் கேட்டாங்க. மாமி!"

"இதை பாரு... உங்கெல்லாவுக்கு எதற்கு வீண் சிணம்...? அட்டவணை கட்டுக்பெட்டுத்து வ; நானே போயிட்டு விட்டேன்?"

— கழுதி. என். சேதுராமன்.

வாயில் போகிறதே! இப்போது அவன் மூன்
அவர் எப்படி நிற்க முடியும்? மூத்ததை
நேராக எப்படியும் பார்க்க முடியும்? தயக்க
மின்றி எப்படியும் பேச முடியும்? இது எங்கே
கொண்டு போய்விடப் போகிறது? ஐயோ....
"என்னங்க அப்படித்தனைக்கப் போயிட்
வங்க?"

கேட்ட மண்ணலிக்கும் பதில் சொல்வத
தயக்கிய போது கவிதா அ வ ச ர ம ச க
வந்தான்.

"ஆம்மா, அவங்க வந்தாச்சு."
"போய் அவர்களை உட்காரக் சொல்லு.
பின்னாலேயே வரேன்."

மண்ணலியிடம் சொன்ன போது குரல்
மிகமிகச் சன்னமாக ஒலித்தது. அவர்கள்
அங்கிருந்து நகர்ந்ததும் அப்படியே கவிதா
சார்ந்தார்.

இப்போது அங்குக்கு மூன் அ வ ர்
காத்தித்தனாக நடத்தியபோது. அதை உண்மைய
வெள ஒற்று அவர் மீது நேரம் கொண்ட
வோசனி -

கல்வாணத்துக்குத் தன் வீட்டுய் ஒப்பந்தம்
விடைக்கவில்லை என்று சொல்வதாக அவர்
உரைத்த போது அதை நினைம் என்று தம்பிக்
கண்ணி வடித்துப் பணத்தினைப் போன
வோசனி -

கணை வீட்டுப் போய் வேறெங்காவது
கல்வாணம் சென்று கொண்டு வாழ்க்கை
நடத்தலாம் என்று அவர் கூறிய போது அந்த
வார்த்தைகளில் தம்பிக்கை வலித்தது. அதற்
கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்குத் தேவைய
வான பணத்துக்கு வழி செய்வதற்காகத் தன்
தனக்கதனைக் கழட்டி அவரிடம் கொடுத்த
வோசனி -

அந்த நகைகளைப் பணமாகி அவர்
கணை வீட்டே ஒப்புப் போய்விட -

உண்மை தெரிந்து, அவன் தந்தை போய்
வாக்குப் போய், பத்து நாட்களுக்குப் பின்
அவர் பெயர்களுரில் பிடிபட்டு, மோசடிக்
குற்றத்துக்காகச் சிறைக்குப் போய், வெளி
வந்த பின்னர் அந்த ஒரு காரணத்தாலேயே
அவரின் வாழ்க்கையில் நினைப்பத முடியாமல்
போய், திருமணம் நடந்து, பிறந்த ஒரே
மகனின் வருங்காலம் பாழ்பட்டுப் போய்
விடாமல் இருக்க வேண்டுமெனவே அவரும்
அவரின் மனைவியும் அதை முடி மனந்தது.
இந்த அளவுக்கு அவன் மூன்றேநேரம்
பின்னர், இப்போது அவனைத்தையுமே
போட்டு உடைத்து விடக் கூடிய நிலையில்
அடுத்த அதறையில் வந்து அமர்த்திடுக்கும்
வோசனி -

அவன் இப்போது அவரைப் பார்க்கதும்
என்ன சொல்லப் போகிறான்?

கூப்பி எடுத்துப்போக அங்கே வந்த
மனைவி, "என்னங்க, அந்தப்பளவும் பின்
களவும் அங்கே உட்கார்த்துப்பிடுக்காங்க.
இங்கேயே நின்றுக்கிட்டு என்ன செய்ய
நிலம்?" என்று கேட்ட போது, என்ன பதில்

மீதுகு வேளும் பிரமாதமாகப் போட்
டவர் சாயி. விவதனை நவனம் கொண்டு
போய் எங்கே வைத்திருக்கிறான் என்ற
தெரிவாத காதிரியே நடத்தார். சொகலி
முடிவாததுக்கப்பட்டார். அப்போது அவன்
இருக்கிற இடத்தைக் கண்டுபிடித்துச்
சொகலி இவருக்கு உத்தரவாழும் தெம்பும்
பலமும் தந்தது வார் என்றால் ஆகுநதேவ
கவரமிதான்.

விவதனைப் பிரித்து இவர் பட்ட
துக்கத்தை விட இவரைப் பிரித்து விவத
பட்ட துக்கம் கோடி மடங்கு. பிரியபத்தி
பக்கத்தில் இவ்வகையே, தன்னைப் பிரித்து
அவன் கஷ்டப்படுவானே என்ற கஷ்டம்
மட்டும்தான் சாமக்கு. ஆனால்
அவனுக்கோ இதோரு ராக்கவ ராஜ்யத்தில்
மற்றாகு முகனாகக் கிடை வைக்கப்பட்டிருப்
பதால் மற்ற கஷ்டமும் சேர்த்திருத்தது.
"அபவா" என்றே கவிதாக்குப் பெயர்.
காக்காத இவன் மாதாவான மற்றவாக்கி
விவதனாக வந்து அபவலவிறன் அபவல
காக அசோகவனத்தில் பராத கஷ்டப்
பட்டு, அந்தக் கஷ்டத்துக்கு முடிவு பிரா
ணனை விடுவதுதான் என்று கருத்து போட்
டுக் கொன்ன இருந்த போது அவனுக்கு
உத்தரவாழும் தெம்பை, பணத்தைத் தந்தது
ஆகுநதேவந்தான்.

அவர் செய்த அரும்செயல்கள் ஒன்
தின்மை இருன்றின்மை, ஆனால் இதற்கெல்
வரம் கிடைக்காத எதைச் செய்வவாடுமன்
றால் இந்த வோகம் முழுவதற்கும் ப்ரீஸைக்
கொடுத்து மனைபாக்கிவந்ததைக் கொடுத்து
அத்காவிக்கும் தவரார் மனம் குணவந்து
கூட்டிக் கிடத்ததுபோது ஆகுநதேவ கவரமி
காய்த்த பவீருக்கு மனதவாகப் போய்
அவனுக்கு உகீருக் உத்தரவாழும் தந்தாரே
அததான். "இவாக்கி கோக நாக நம்" என்ற
விவதத்தான் சிறப்பித்துச் சொல்கிறோம்.

— இவருக்கு காஞ்சி காமகோடி
ப்ரீ சந்திரகோரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவரமிதான்.

சொல்வது என்று புரிவதில்லை.

உள்ளத்தில் பதைப்பது உடலில் வேராக நடுக்கம். இவ்வந்தின் 'வட்டப்' வேலும் பிடித்துக் காதிஸ் ஒலித்தது.

"ம்... போங்க சேகவிரம். மரியாதைப் பட்டவங்க அவங்க. தப்பா நினைக்கக்கப் போறாங்க."

"கமலா... கமலா..."

மேற்கொண்டு வார்த்தைகள் வர மறுத்தன.

அதற்குள் கசிலாவே அங்கே வந்து, "என்னப்பா, வாங்க" என்று அழைத்த போது, தயங்கித் தயங்கித் தகை குனிந்து வந்திரமாய் நடந்து அவர்கள் அமர்த்திருந்த இடத்துக்கு வந்து நிமிர்ந்தபோது அவர்கள் கண்கள் எதிர்த்தன. கலங்கிய அவர் கண்கள் கலியெழற்ற அவன் கண்கள்.

அவருடைய கரங்கள் அவனை நோக்கித் குவித்தன.

வணக்கம் சொல்லி, வரவேற்பா?

செய்து விட்ட துரோகத்துக்குக் கேட்கும் மனமில்லா?

தயவு செய்து உண்மையை வெளிவிட்டு விடாதே என்கிற கெஞ்சுதலா?

அல்லது மூன்றுமா?

கலங்கிய கண்களினாடு வேரானியைப் பார்த்த போது, அவன் அவரை அறிந்து கொண்டதாகவே தெரியவில்லை.

அவன் அங்கே இருந்த அடுத்த பதும நிமிடங்களும் அவருக்கு நகையேதான். அவன் அதை உணர்ந்ததாகவே தெரியவில்லை. பொதுவான உலக நடப்புகள் குறித்துப் பேசினான், காப்பி சாப்பிட்டான். விடைபெற்றான். போய் விட்டான்.

அவர்கள் போனதும் கமலா கேட்டாள்.

"என்னங்க, முடிவு சொல்வாமே பொயிட்டாங்களை!"

"முடிவு நம்கிட்டவா இருக்கு? அவனக் கில இருக்கு!"

கூறிவிட்டு வெளியே போய் விட்டார்.

மினம் பெரிதும் குழம்பியது. தனியாக நடந்து கொண்டிருந்த அவருடைய பார்வை யில் நெருவின் காட்சிகள் பதிய மறுத்தன.

"வோசனி, திரொம்பவும் உயர்த்துட்டே மவந்துக்குள் சொல்லிக் கொண்ட

போது, அவருடைய சிவனம் இமயத்தின் கனத்தோடு நெஞ்சில் அழுத்தியதை உணர் முடிந்தது. கனத்தில் திணைமையைப் புரிந்து கொண்டு, தொடியில் முடிவெடுத்து, ஒன்றுமே நடத்திடுக்காதது போல அவர்களிடையே அவன் பேசிப் புறப்பட்ட போது ஏற்பட்ட திகைப்பு இன்னும் தீவிரமாகவே திணைத்திடுக்கம்.

எதிரே திக்லிருத்த பொதுத் தொலைபேசிக் உண்டு பார்வையில் பதிய, சட்டென்று அவனிடம் பேச வேண்டும் என்கிற அவா உள்ளத்தை உத்திவது. ஒன், எதற்காக என்றெல்லாம் காரண - காரியங்களை யோசிக்க இடம் கொடாமல் புயல் வெகத்தில் பற்றிய அவா.

உடம்புணர் துணைதார், உட்புத் தொங்க விடப்பட்டிருந்த டைரக்டரீயில் வைபவனின் பெயரை அவசரமாகத் தேடினார். எண்கள் தெரிந்ததும் காண எடுத்து வைத்துக் கொண்டு கழறினார்.

மறுமுனையில் அவருடைய குரல் "வாரு?" என்று கேட்ட போது நெஞ்சில் படபடப்பு தோன்றியது.

காணச் போட்டார்.

"வோசனி... தான்... தான்... சாமி

னாதன்..." சொன்னபோது குரல் கம்பியது.

"தான் இப்போதான் உன்னை வந்தேன்..."

அவசரமாகப் பேசினான். "வைபன் காண

கெட்டியில் விடப் போயிருக்கான், அவன்

வரதுக்குள்ளே தான் பேசிட்டானும். தீங்க

எதுக்காகக் கம்பிட்டானும், இப்போ

துங்கேயோதீங்க. சொல்வாவிடுவாறதைச்

சொல்லிட்டேன்.

"தீங்க செய்துட்ட துரோகத்துக்காக உங்க

பெண்ணை தான் பழிவாங்கப் போறதில்லை,

காரணம், உங்களுடைய குற்றத்துக்கு அவன்

தண்டனை அடைவதற்கு எந்த நியாயமும்

கிடையாது. இன்னொண்ணும் இருக்கு, ஒருத்

தரை முழுமையோட விரும்பி, எமாந்து,

அதனால் ஏற்படா துன்பத்தைதான் துக்கத்

ததையும் அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்தவ

தான். அதனால் இன்னொரு பெண்ணுக்கும்

அதே மாநிரியான துக்கம் ஏற்படறதை "

அதுவும் என் காரணமா ஏற்படறதை நான்

விரும்பலை.

"இந்தக் கல்வாணம் முழுக்க முழுக்க என்

பொறுப்பிலே தடக்கும். தீங்க ஒரு விரித்

தானியா மட்டும் வந்து தகை காட்டினாப்

போதும். அதுக்கப்பறம் உங்களுக்கு

அவனுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்கப்

போறதில்லை. அவ இந்த விட்டுப் பெண்

சூறிடுவா..."

பட்டென்று மறுமுனையில் போன் வைக்

கப்படும் ஒலி கேட்டது.

"குமாஸ்தா குப்புசாமிக்குக் குழந்தை மணம்..."

"அதுக்காக மேனையில் சாஷ்ந்து துங்காம் ஆயீஸ்ல, துங்குந்துக்கும் துலி கட்டிக்கண்ணுள்ளா, சங்கதிக் முடிவுகா என்ன?

— லலிதா செல்ஸ்பா

“தர்ட்டி சீபார்ட்டி”
மத்யமர் : விமர்சனம்

மத்யமன் தோள்களும் குழி!

* இந்தக் கதையை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் மத்தியதர வகுப்பைச் சார்ந்தவன் ஓய்வொரு விஷயத்திலும் எவ்வாறு ஏமாற்றப்படுகிறான் என்பது புரிகிறது. சிறுசு சிறுசு, அவன் சேர்த்து வைத்த பணம் எப்படி ஒரே யடிமாக விரயமாகிறது என்பது புரிகிறது. கதை அப்படித்தான் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கொஞ்சம் ஆழமாகப் பார்த்தால் அவ்வளவு ஏமாற்றும் (பீடிங்) கதையா

தவளைப் பாப்ச்சல் நடை!

சிலசமயங்களும் ஒரு மத்தியதர வகுப்பைச் சார்ந்தவனே என்பது புரியும். ஆக, மத்தியதர வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவனை மற்றொரு மத்யமனுக்குழுவிதான் கொண்டுதான், ஏமாற்றப்பட்டவனின் ஆசைகள் கற்பனைகள், வேதனை, இயலாமை ஆகியவற்றை அழகாக எழுத்தாளர் சித்திரித்துள்ளார்.

தாத்துக்குடி - 4. பா.சங்கர்.
தவளைப் பாப்ச்சல்!

* கஜாதாவின் உரைநடையில், சில சமயம் கம்ப்யூட்டர் காங்க்வேஸ், சில சமயம் டெலிராபிக் லாங்க்வேஸ், சில சமயம் அற்புதமான punches, இதற்கெல்லாம் மேல் “தவளைப்பாப்ச்சல்” நடை. இந்தத் தவளைப் பாப்ச்சல் நடை எப்படி புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளில் சிறப்பாய்க் காணலாம். “தவளைப்பாப்ச்சல்” நடை கதைக்கு வேகம் தருகிறது; வாசகனை இடையெனியில் நடந்ததை யூகிக்க வைக்கிறது; அதுப் புத்தகக் கூடிய விஷயங்களைத் தவிர்த்து வாசகனை நேரடி அனுபவங்களுக்கு உட்படுத்துகிறது.

தவளைப்பாப்ச்சல் நடையைச் சிறப்பாகச் செவ்விர சிங்கப் கனில் ஒருவர் கஜாதா என்றாலும் இந்த நடை விலக்கம் முற்றுப் பெறாமல் தவிப்பது ஒரு பலனின்மதான். செக்கத்திராபாத். எம். அருள்.

நஞ்சுண்ட சகவரன் போல்...

* நஞ்சுண்ட சகவரனுக்கு எப்படி விஷம் உண்டாகும் செல்வாமல், வெளியேயும்

சுராமல், தெரண்டை யில் சிக்கிக் கொண்டு தோ அது போலவே இக்கதையிலும் நஞ்சுண்டரால் நான் ஏமாந்து காங்க்விங் வீட்டு மனைசிய லாங்க்விங்விட்டுக் கொபஸ் செய்வதும் முடியாமல், வித்தாராலும் யாரும் லாங்க்விதாராக இருக்கமாட்டார்கள் என்று நிலையில் தானே வைத்துக் கொள்வதும், முடிவில் அவர் கொலை வெறியோடு புறப்படுவதாகக் காட்டி, படுதமாறாகத் தானே! பாறையை வெட்ட ஆரம்பித்ததாக முடித்தது கதையின் வெற்றியையும், கஜாதாவின் கைத்திறனையும் காட்டியது.

அற்புதமும். ன. பாஸ்கரன்.

துன்னம்பிக்கைத் திரி...

* “ஏமாறுபவர்கள் இருக்கும்வரை ஏமாற்றுபவர்களும் இருப்பார்கள்” என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை யானாலும், “வாழ்வின் எந்த நிலையிலும் கலங்காமல் பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்கி நின்றால் வெற்றி பெறலாம்” என்ற நல்ல முடிவை அளித்திருப்பதற்காக, ஆசிரியனார் நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

நஞ்சுண்டராவைப் போல நாமும் பல இடங்களில், பல விதங்களில் ஏமாற்றப்படுகிறோம். ஆனால் தாமோ கவலைப்பட்டு, உள்ளம் துவண்டு போய் மேற்கொண்டு என்ன செய்வது? என்பதே தெரியாமல், மேலும் மேலும் துன்பத்திலேயே உழங்கிறோம். நஞ்சுண்டராவைப் போல் துன்பதை எதிர்த்து நின்றால், அதை தவிடு பொடியாக்கி விடலாம் என்ற நல்ல கருத்தை

ரு 50 சிறப்புப் பரிசு பெறுபவர் எம். அருண், டெக்னிகல் ஆபீஸர், ஸி. எம். எல். அமை, ஸி. ஸி. எம். பி., டாக்டர், கைதரபாத் - 500 007.

மற்ற விமர்சனங்கள் ரு 25 சன்மானம் பெறுகின்றன.

வளியுறுத்தி. அண்ணலின்ற விளக்கைப் போன்று. தோல்விவாய் துவண்டு போன வர்களை வாய்க்காக்காத தன்னம்பிக்கை! என்றும் துண்டுகோவால், "இரி"யைத் தூண்டி விளக்கை மீண்டும் பிரகாசிக்கச் செய்த ஆசிரியருக்கு நன்றி.

மதுரை, எ. வெங்கடேஷ்.

தப்புத் தண்டா என்றால் ஒதுக்கி...

* முடிவு மத்யமர்களுக்கு உரியது. இந்த இணம்! எழுதுமி! பேசுமி! ஆனால் தப்புத் தண்டா என்றால் மனசாட்சிக்குப் பயந்து ஒதுக்கிவிடும்!

இந்த நடை முறை உண்மையை நஞ்சுண்ட ரால் பாறாங்கல் உடைத்துத் திரும்புவதன் மூலம் உறுதிப் படுத்தியிருக்கிறார் கதைஞர்! சென்னை. பொருசி.

பெண்களின் சாமர்த்தியம்

* காய்கறி வாங்குவதிலிருந்து, வீட்டு மனைவாங்குவது வரை, ஆண்களை விட, பெண்கள் சாமர்த்தியசாலிகள் என்பதை, கஜாநா, இந்தக் கதையில், ஒரு வரிவிய் கொடிட்டுக் காட்டிவிட்டார்.

நஞ்சுண்டரால் "விசாரித்துப் பார்த்து விட்டேன். அங்கே தர்ப்பு விபார்ப்பு, ஒண்ணரை உட்சத்துக்குக் குறையாதாம்" என்றதும், மனைவி "தமக்கு மட்டும் எதற்கு, அதுபதாரித்துக்குக் கொடுக்கிறார்களாம்?" என்று கேட்கிறாள்!

பெண்களின் சாமர்த்தியத்தைப் புரித்து

கொண்ட கதாசிரியர் கஜாநா அவர்களுக்கு நன்றி.

திருநெல்வேலி, ஜானகி கிருஷ்ணன்.

தன்னம்பிக்கை தளரக் கூடாது

* கதையின் முக்கிய கருத்து "தன்னம்பிக்கையுடன் முயற்சி செய்" என்பதுதான். வீட்டு மனை வாங்க நஞ்சுண்டரால் அளவும் போதாகட்டும், தான் ஏமாந்து போனது தெரிந்ததும் பணத்தைத் திரும்பப் பெற முயற்சிப்பதிலாகட்டும். அதுவும் திரும்பப் பெற வழி இல்லாமல் போகவே, தானே பாறைகளைத் தகர்த்துவிட முயற்சிப்பதி லாகட்டும், தன்னம்பிக்கையுடன் கூடிய முயற்சியை அற்புதமாக வெளிக்காட்டியிருக் கிறார் ஆசிரியர்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், எஸ். சம்பத்.

என்ன பாவம் செய்தான் அவன்?

* "தர்ப்பு விபார்ப்பு" ஜாகுவார் வேகம். வீடுபடம் பார்த்த நினைவு வேறு சேர்த்து கொண்டது, நஞ்சுண்டரால் ஏமாறப் போகி றாரா என்ற ஆதங்கம் பற்றிக்கொள்கிறது. ரியல் எஸ்டேட்காரர்கள் செய்யும் அதிபா யம், ரால் கையில் கடப்பாறையை எடுத்த ப் ப ர து, தானும் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அவர் பின்னால் போனால் தேவலை என்று என்னை எழுந்து நிற்க வைத்து விட்டது. ஆனால் நடுத்தரவர்க்கத் துக்கு அந்தத் துணிவு, இயல்பாகவே இருப் பதில்லை என்பதை கஜாநா, சர்வ காதா ரணமாகத் திருப்பம் கொடுத்து உணர்த்திய போது, எழுந்தலம் உட்கார்த்து விட்டேன். ஏமாறுவதற்கே பிறந்த வர்க்கம் - சாயத்துக் குள்ளான வர்க்கம் - என்பதால் தமக்கேள் வம்பு என்ற சகஜ வெளிப்பாடு எழும்பி யிடரிலில் ஒன்று எலக்கிறது. பாறையை வெட்டி எடுத்து விடலாம் என்றறிந்த ரால், "தீயும் வர கோதாவரி - ஒத்தாசைக்கு" என்கிறாரே, என்ன ப ா வ ம் செய்தான் அவன்? வரிறு ரொம்பப் ப த் தி க் கொள் கிறது.

திருப்பரம் - 1, டி.டி. ராமலிங்கம்.

அடுத்த இதழில்

அக் 'ஒத்த பிழைப்பை' - எவ்வடி சம்பளம்... கஜாநா கிருஷ்ணன்

மெரஞ்சுழிச் சிவ மான்: மரணத்தின் பிடியிலிருந்து மக்களை வைத்து...

எல்லா மீனும் இன்ப மயம்..

இனியவை ஆறுகளவை

காளி மார்க்

இனியவை பானம்! இனியவை பானம்!

• சோடா • லெமன்
• ஓ.பெ. • திஞ்சர்
• ஆரஞ்சு • சேர்

CONTAINS AROMA FLAVOUR.
CONTAINS NO FRUIT JUICE OR PULP

இது ஒரு

தயாரிப்பு

#DRAVE KALIMARK TAM

பாடசாலை வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி

மஹாத்ம ஜி கோவிந்த தீக்ஷிதரவர்க்காரம், 1542-இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடசாலையை ஸமிதியானது தாய் பேரால் நியமிக்க கார்ப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாடசாலையில் 80 மாணாக்கர்கள் வேதாத்தியயனம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவளிக்க, உணவு வசனகினை அனுசரித்து கமார், முனையே ரூ.300/- அல்லது 500/- ஆகிறது. இந்தத் தர்மம் நிசந்தரமாய் நடக்க ரூ. 3000/- அல்லது 5000/- மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ, அவ்வப் போது தொகை அனுப்பியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் உணவளிக்கும் கைவந்தத்தில் பங்கு கொள்ளக் கொடுக்கிறோம். தன்கொடை அனுப்பவேண்டிய பெரும் முகவரியும்:

அத்வையத வித்யாசார்யா மஹாராஜா ஸாஹேப் ஜி கோவிந்த

தீக்ஷிதர் புண்ட் ஸ்மரண ஸமிதி,

D-7B, மூன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி,

கும்பகோணம்-612 001.

*****இந்த தன்கொடைக்கு 80-வெதியின் படி, வகுமாண வரிவசிக் கு உண்டு*****

ஒருமயப்படுத்தாக ராஜீவ் உண்ணாவிரதம் இருக்குது பற்றி...?

* ஏ. ஜகதீசன் காதல், சென்னை.

1) திருமணத்துக்கு முன் ஜாக்கம் பார்ப்பது தேவையானதா? இதை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா? எதிர்க்கிறீர்களா?

2) தேவை இல்லை என்பதுதான் எங்களுக்கு. ஆனால் ஜோதிடம், ஜாக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்துப் பார்க்கிறவர்களை எதிர்க்க நான் கிரும்பவில்லை. எடுத்துச் சொல்லலாம்; எதிர்த்தால், தனிநபர் கதந்திரத்தில் தலையிட்டதாதி விடும்.

* வி.வி.சுந்தரன், திருவெண்ணெய் நல்லூர்.

1) தேவிய ஒருமயப்பாட்டுக்காகத் தமிழக இடையாளத்தின் உண்ணாவிரதம் பற்றி?

2) ஒருமயப்பாட்டுக்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பதிலேயே கட்டுக்கோப்பான ஒருமயப்பாட்டாக காணோம். இவர்கள் தேவிய ஒருமயப்பாடு பற்றிக் கவலைப்படுவது வேடிக்கை தான். அதுவும் பாய்விட்டு மணி நேர உண்ணாவிரத சாதனைவைப் பழகச் செய்கிற முடிவாகக் கொள்வது பிரமதேவன் காமடி டிராக்!

* பா. வேங்கடேசன், சென்னை.

1) வினா: வாரிசு துறையப்போவதாக அறிவிப்பு வந்துள்ளதே?

2) அது ஆருடம், பவிக்காத ஆருடம், 'பட்டுட்டில்' பெட்டோல், மசல் விளையை ஏற்றியது. வினாவாகி உயர் முக்கிய காரணம் என்று நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து ஒப்புக் கொண்டதுதான் அறிவிப்பு.

* எம். விஜயா, எப்பூர்.

1) 'துவாரகா மா' பிபிஎஸ் கைது செய்து தவறு' என்று தெயோத்திர உலாமின் கூறியுள்ளது பற்றி?

2) திக்கலாஸ் பிரச்சனைகள் விடுவிக்க எல்லா மதத் தலைவர்களும் மடத் தலைவர்களும் அரசுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமே தவிர, பிரச்சனைகள் மேலும் திக்கலாக்கக் கூடாது.

* எம். துரைசுவாமி, வேலையூர் பாளையம்.

1) 'அமைதிப்படை' மீது அவதூறு சொல்லு தவறு' என்றும், 'ரா' என்ற மதவிய உணவுத்துறை பற்றி கருணாநிதி கூறியதை ஏதா 'முடியாது' என்றும் விவதி. இவ் கூறியுள்ளாரா?

2) பிரதமர் காட்டமாகக் கண்டிக்காமல் சாத்தமர்கத்தான் தவறாத் கட்டிக்காட்டி விடுகிறார். முதல்வர் குங்குமத்தின் மறுப்பு எழுதாமலிருந்தால் சரி!

* ப.வி. வாதாது பெருமான், திருத்தங்கல்.

1) சத்திய சாமி பார்ப்பான் நேரில் சத்தித்துள்ளா?

2) உண்டு. அவர் மிருத்து பெருமான் அன்பை உணர்ந்தவர் உண்டு. சாதி, மத, இன வர்க்க வேதவிய் அன்னவரிடமும் அந்த அன்பு பாரதி அவர்கள் உயர்வுகளிலும் அன்பைப் பெருக்குமி. அதுபற்றாதக் கண்ட தவறு. அந்த அன்பு புரிந்துள்ள மகத்தான் சாதனைகளைப் பார்த்து வியந்து உண்டு. அன்பின் ஆற்றலைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் நாட்டுக்கும் ஞானத்துக்கும் பிரதிபலனைகள் உருவாக்கியவாறு இருக்கிறார்களே, என்று வருத்தியது உண்டு.

* ஆர். உப்பராயன், திருச்செவ்வூர்.

1) அன்று கூனிக் குறுகி நின்று மர நிழலுக்கே மயங்கிவிட்டு அளித்த வாரிசு பாரிசார் இன்று வையறுத்தினின் மேல் அப்பாரியைக் குறித்து 'மிக்ஸ்' என்று பேசுகிறாரா?

2) தய்யுடைய மேல்-அப்பாபக் கவலத்துக் காட்டுகிறார்!

* எம். இராஜேந்திரன், லால்குடி.

1) 'கலப்பாண வேலை எது?' என்று கேள்விக்குத் தங்கள் பதில், என் போன்ற கேள்வி அனுப்பும் அன்பர்கள் மனத்தாழப் புண்படுத்துகிறதே?

2) நெருத்தி கொள்ள ஒரு மதார்த்த உண்ணையைக் குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் சொன்னதால் கேள்வி கேட்பவர் எல்லாருமே முட்டாள்கள் என்று நெருத்தியோ நானோ கருதுவதாக ஆகி விடாது, கெட்டிக்காரத் தன்மாதிக் கேட்கப்படும் ஒரு தவறான கேள்வி கூட, பதில் கூறுகிறவர் எச்சரிக்கை

நீங்கள் கேட்டவை — தராக

பாக இல்லையெனில், அவரைக் கவிழ்த்து விடும் ஆற்றல் வாய்ந்தது! உதாரணமாக, வரம் பிட்டுரோடா பற்றி ஒரு பத்திரிகை திருபுரீ கேட்ட தவறான கேள்விக்கு உடனடியான பதிலைக் கூறி அமைச்சர் ஜானெஷ் வர் மிச்சா இப்போது திருநெல்வேலி விரிக்கும் நிலையில் உள்ளார்! நாம் பிட்டுரோடா இடம்பெறாத ஒரு கமிட்டியிலிருந்து 'அவர் ராஜினாமாவைக் கொடுவேன்' என்று கூறி, மார்ட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

1 இரா. ஆதித்யா வணங்க. தஞ்சை.

2 "மலிவு வீணை மதுவைப் பாவிதன் பையில் தரும்போது, அதில் உதுமாதிடு கி. தனையும், 'சூசு' தீ தந்த சர்க்கி ராயன்' என்ற வாகனத்தையும் அச்சிட்டு, விநியோகிக்கலாம்" என்று கவிழ்த்து விட்டால் செய்கிறாரா?

3 இதை நாம் ஒப்புக் கொள்வதென்றால், பின்னர், ஆலின் பால் பாக்கெட்டிலும் இதே பல அரகத் தயாரிப்புகளிலும் இதை காலியத்தாகச் செய்து கருணாநிதி விளம்பரம் தேயுக் கொள்ள இடமளித்ததாகுமே! கவிழ்த்துவிட்டு விட்டால், கடைபிடிக்கும் கண்டலாகி விடுமே!

4 கே. அமெஷ் ராம. சென்னை.

5 "பார்க்கிற துணை வளர்வதால் தேர்த லுக்கு ஆபத்து" என்று ராஜீவ் பேசுவதற்கு பற்றி?

6 "பலிர்கள் வளர்வதைக் கண்டு கண்கள் தவணைப்படவே செய்யும்!"

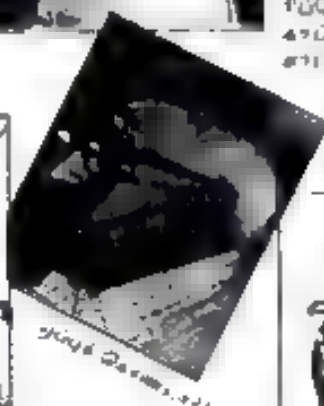
7 ஏ.எம். பழனிசாமி. கோணலாங்காவுப் பானையம்.

8 தமிழகத்தை நாகெரி 4-ம் மேன்மை

9 பெருமை அடம்.

10 கிண்டல் கண்டவரானால்!

* 20 பி.சு பெறுபவர்:
ஆர். கோபாலன்,
உ. சத்தியாபதி செரு.
ஸ்ரீரங்கம் - 6.

புலம், ஆந்திரா சென்றதில் சங்கரத்திற்குத் தந்தோனா? சங்கர மர?

1 ஆந்திரா சேகரத்திற்குச் செல்லும் மானாது அனலில் அவதிக் குண்டாகிவிடுத் தும் போது நாம் சத்தோஷப்பட முடியுமா, அன்பு? சங்கரத்தான், 'கடும் கொடை யிலும் பழைய பெய்து நிலத்தைத் துளிரித் திருப்பது இங்கே கடைசியில் நல்லாட்சி நடப்பதாத்தான்' என்று சிலர் சத்தரிப்பம் தெரிவாமல் புகுவது சங்கரத்தை அறி க்கிக்கச் சென்றது! தமிழக அரசு, ஆந்திரா யில் நிலாணப் பணி ஊக்கு இருப்பதைத் து வர்சன் வழங்கிவிருப்பது சந்திர ஆறுதல்.

2 இந்திரா கோபாலன், திருச்சி.

3 நாகெரி சந்திரைக்காகவும் ஒருமைப் பாட்டுக்காகவும் ருந்தான் சிறைமர் ராஜீவ் கண்ணாடிகளா இருக்கலு குறித்து?

4 கையிடல் பவன்! நாகாலாத்து இ. காய் கிரஸ் ஆட்சியும் கவிழ்த்து விட்டது! அவ்வளவு ஒற்றைமை!

5 ஆர். கோபாலன், ஸ்ரீரங்கம்.

6 காய்க்கிரஸ் பவன்கள் செய்வது பார்க் தும் இல்லாமலாது. இந்திய ராஜ்யத்தை இந்திய செர்க்கெட்டாக எண்ணியிட்ட நர வன்மை?

7 இந்திய ராஜ்யம், இந்திய கிரிக்கெட் இல்வையதான், என்றாலும், செலக்ஷன் கமிட்டி, ராஜ்ய விஷயத்திலும் சரியில்லை என்பது கவனம் தரும் விஷயத்தான்! போலி போரில், தீர்ப்புறி போரில் எல்லாம் ஒருபுற மிருக்க, இப்போது, தமது மிராஜ் விமானங் களுக்குத் தேவைவான ஆயுதங்களை வாகனமேவென இரண்டு ஆண்டுகளை ஒட்டி இருக்கிறார்கள் என்று ஆயுட் பிப்போர்ட்டில் தெரிய வந்திருக்கிறது! பாது காப்பு விஷயத்தில் இந்தளை அலட்சியம் காட்டுவது எப்போதும் ஆபத்து!

8 கருணாநிதி மறுப்பு!

9 கருணாநிதி மறுப்பு!

ஆலங்கட்டி மனை

என் கையில் ஆலங்கட்டி இருந்தது. எஸ்வரி கன்னத்தோடு ஆலங்கட்டியை வைத்துக் கிஸ்ஸிட்டிருந்தான். கூழாங்கற்களாக விரல்களுக்குள் இனி, இடுக்குகளில் வடித்து கொண்டிருந்தது. வளையல்களின் வழியாக முழுவதும் வரை தானை தானையாக இறங்கித் தண்ணீர் சொட்டியது. இதோ இதோ என்று ஆலங்கட்டிகளை விளிக் கொண்டிருந்த காற்றின் வீச்சில் எஸ்வரியின் முகம் மேலும் மறைந்து கொண்டிருந்தது. 'குட்டி... உன்னை ஐடியா... தீர்க் கொண்டிருக்கிறேன்' - எஸ்வரியின் சத்தோஷமான எச்சரிக்கைக்குக் கட்டுப்படாமல் செம்பா ஐடி ஐடி ஆலங்கட்டிகளைப் பொறுத்திக் கொண்டிருந்தது. இப்படி ஏதாவது சமயம் சமயத்தில் பெய்தால் அங்கும் இங்குமாய்

பொறுத்துவதற்காகவே இவ்வளவு பெரிய காலம் வைத்து விடு' கட்டியது போல இருக்கிறது.

செம்பா உடனடியாகப் பேர் வைத்து விட்டான். 'ஐஸ் மனை, ஐஸ் மனை' என்று பத்து நிமிஷத்திற்கு முன் குதித்த குதிப்பின் வெளிச்சம் என்னிடமிருந்து எஸ்வரி கன்னங்குடும் போய் விட்டிருக்கிறது. எஸ்வரி எல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொள்கிறான். 'ஆலி கோத்து' வாங்கிக் கொள்கிறான். 'இது எதற்கு எனக்கு' என்று கேட்காமல் அனைத்துதையும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதில் முகத்தில் ஒரு அழகே வந்து விட்டிருக்கிறது. ஓர் உறுதியும் வந்திருக்கிறது.

என்னைக் கட்டிக் கொண்ட தினத்திலிருந்தே அவனுக்கு இந்த உறுதி தேவைப்பட்டிருக்கும் என்று சொன்னுவிடுவது. நான் படித்திரு புத்தகங்கள், என்னைப் பார்க்க வகுதியவர்களுடன் நான் பேசுகிற பேச்சுக்கள், என் வேலைப் பளு எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய புதிதாக எஸ்வரிக்கு நானே இருந்திருக்க வேண்டும்.

இதோ ஓர் அற்பமான காரியத்திற்காக, மீன் வீட்டில் வாடலுக்கே இருக்கிறவர்களுடன் அம்மா சண்டை போட்ட சமயம், நான் சொன்ன கொல் அம்மாய்க்கு விடுவதற்குப் போய் விட்டது.

அம்மாய்க்கு அன்றைக்கு என்ன வகுத்தமோ, கோபமோ, புதைமண்ணில் செருகு வது மாற்றி பத்துப் பதினாந்து வருஷமாக மூச்சு முட்டித் திணறுகிறவன், வயல் முய்கி, வீடு முய்கி, தலை முய்கி மிஞ்சியது மூன்று

விட்டு வாடகைதான் என்று நினைப்பதில்.
"வெளியே படாமல் பங்களா வீட்டில் வசதி
இப்படிச் சீரழிந்து திற்பதாகப்" புலம்புகிற
அம்மாவுக்கு என் சொல் இடநீதிக்குக்
வேண்டும். மற்ற அனைவரும் தப்பித்துக்
கொண்ட, நான் மட்டும் அவள் கைப்பிடியில்
சிக்கி கொண்டேன் போய் விட்டான். சாப
மிட்டார்.

அப்பாவை ஒன்றும் சொல்ல முடியாத
ஆங்காரம் பூராவும் என் மேல் திரும்பியது.
எல்லா நான் என்று மத்தியானம் கம்மா தான்
படுத்துக் கிடப்பதேன். இரண்டு மாதத்திற்கு
முன்பு கல்யாணம் ஆனது என்பதால் ஐயுக்
காளம் புதிதாக இருந்தது. எல்லாரும் பக்கத்
தில் இருந்தான். "நாத்திரி பகல் என்று
இல்லாமல் கையைத் திறந்து போட்டுக்
கிடந்து..." என்று என்னைக்கோ கத்தி
ளான் அம்மா.

எது எது தொலைத்து போனதோ அதை
வெகுவாய் வெட்ட வெளியில் தேடுவது
போல், எல்லாத் திணைகளிலும் காற்றைத்
துழாவித் துழாவி அம்மா விவசாயச் சொந்தத்தில்
நான் அழ ஆரம்பித்தேன். அப்படி நான்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழ ஆரம்பித்த
போழுதே, என்வரி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
உறுதியைச் செகித்திருக்க வேண்டும்.

என் அழகையாக என்வரி என்று மிரண்
டது போல் இருந்தது. "கம்மா இருங்க,
கம்மா இருங்க" என்று தொனியை வைத்துத்
ஞாபகம் இருக்கிறது. எழுந்திருந்து போல்
வாசல் கதையையும் ஐன்னல் கதையையும்
சார்த்தி விட்டு வந்தது போல் இருக்கிறது.

உயிராசை

"எல்லாம் சரியாகப் போகும். எல்லாம் சரி
வாகப் போகும்" என்று என் கவியற்ற தெற்
தியை அழக்கி விட்டது தெரியும். இந்த
ஐயுக்கானதையும்கூட உதறி இன்னொரு
தகையனைவுடன் தானும் வந்து படுக்கது
தெரியும்.

நீசல் விழித்துப் பார்த்த போது
வினாக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்தது. கடர் அலைந்து
அலைந்து. இரண்டு எதிர் எதிரான முக்
கோணச் செருகலாக இழுக்கப்பட்டிருந்த
தட்டெதிராக கோலத்தின் மேல் விளையாடி
வது. எவெக்டிரிக் ஸைட் எரிந்து கொண்ட
யிருந்தது. என்வரி இரண்டுக்கணைத் திருத்
திக் கொண்டிருந்தான். நான் விழிப்பதற்குப்
புரண்டு தகையனையில் புதைத்துக்
கொண்டு அவனைப் பார்த்த போது, மர
க்குறியில் உட்கார்த்து மேனையில் முழங்காக
பூக்கத் திரும்பி -

"காப்பி குடிக்கிறீர்களா அல்லது
தோசைக் கல் போட்டிருமா" என்றான்.
என்வரியில் முகத்தில் மத்தியானத்திற்கு இப்
போழுது ஒரு திடமான அழகு வந்து சேர்த்
திருந்தது.

இந்த விதத்திலேயே என்வரி ஒவ்வொரு
முறையும் என்னைக் காப்பாற்றி வருகிறது
போல இருக்கிறது. தெருக்கிவடிக்கும் இருட்
டுக்குத் தகையதுப்பற விழும் போது எல்லாம்,
என்வரிதான் சரி செங்கிறான். எழுந்திருந்து
பார்க்கும் போது வெளிக் கம் வந்திருக்கும்.
ஒருவிதத்தில் வெட்கம் கூட உண்டாகிறது.
யிருந்த வெட்கமடைத்தது இந்த வீட்டில்
வைத்து அல்ல. பழைய வீட்டில் வைத்து.

பழைய வீட்டை வேண்டும் என்றே
நான் காதி பண்ணினேன். செம்பா என்கிற
இந்த செம்பாக்குழல்வாய் மொழிக்கு
முத்தியவரும் பொந்தான். அவனை உள்
டாவிவிடுக்கும் போதுதான் திணை காலை
யில் ஒரு மணி நேரம் எவந்திரம் ஒரு மணி
நேரம் பண்ணில் அனைவ முடியாது இந்த
கடம்பொரு என்று பண்ணிக்கடம் இருக்கிற
இந்த ஊக்குகே விடு பார்த்து வந்தது. விடு
பார்த்துப் பால் காய்ச்சியே திறகு என்வரி
இரண்டு மாதம்தான் இருந்திருப்பான். அப்
பறம் பறக்கவாணிவைத் தோளில் போட்
டுக் கொண்டதான் வந்தான்.

பாமா இறந்த காலமே கொஞ்சம்.
அதிலும் வீட்டில் இருந்த காலம் ரொம்பக்
குறைச்சல். வடக்குத் தெருவில் ஏற்கெனவே
என்வரி டீச்சர் என்றாகி டக் என்று சொல்லி
விடுவார்கன். இப்போது என்வரி டீச்சர்
மகன் விட்டு அடையாளம் ஆகி விட்டது.

பாமா, பாமா என்று யாராவது ஒத்திரி

"யாரோன் அழிவாகத்தான்..."

"எனதெனோய்மே..."

"நான் தன்வயகுத்து உசைத் பட்டி
போடுத்திருக்காகவன்று சொன்ன
துமே, உடவே இரண்டு தன்வயகுத்
தொடுக்கச் சொன்னு" கவிராசர்!"

— ப. பி. சிவசுப்பிரமணியம்

துக்கிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். எதிர்த்தாத் போல இருந்த சப்-போய்ட் ஆபீஸில் 'விவகாரம்' என்னவாய்? திறைவச் செல்வம். குரமேசர் சைவசபுக்குக் கீழ் எப்போதும் குளிர்ந்து, குடங்கலும் பேச்சுக் கலையாகக் கப்பிக் கவிதையில் முக்கி திமிர்நிற விவாதத்தில் பெரிய மனது மீறி உடைய செப்புக் குடத்தைத் துக்கிக் கொண்டு பரம தன்மையில் எடுக்கப் போயிருக்கும் போது.

"என் தாக்கியாக்கும் தான் எடுத்த
துட்டுப் போறாது போனிருக்கு" என்று பெட்
டிக்கைட் முப்பணாசர் குளிர்ந்த முத்தி
விட்டுப் போவார். உன் தன்மைத்
தின்னி, தின்னி உன் தன் தன்மை
முத்திக் கொன்றிற் முப்பணாசரின் விவா
கணப் பரம தன்மில் தன்மில் விடுவதும்.
முப்பணாசர் மீண்டும் மீண்டும் அடுத்த வன்மை
தைக் கிள்ளுவதும், அவர் கைக்குத் தோடா
கவர் போட வந்த பையன் கைக்குமிக்
கையை வளரிக் கொண்டு திற்பதும் இதே
கைக்குத் தெருவித்தான் நடந்தது.

இந்தத் தெரு வழியாகத்தான் தொடங்கி
வட்டி அமைக் கொண்டு போனதும். அந்தச்
செயல்தான் எந்தப் பெயர்ப்பா எடுத்தாலும்
முனைக் காப்பீடு என்னிருந்தது. பரம
வடிக் அதுதான் என்று தெரிவதில்லை.
ஆனால் அதுதான் என்பதுபோல வைத்துக்
கொண்டோம். என் கைக்குக் காரணமும் பெய
ரும் அவசியமற்றது என்று ஆகிவிட்டது.
துள்ளக் கையில் தங்கிக் செத்த பன்னிதின்
ஒர்ப்பகம் போல, தொடங்கிவிடுகவான ஒன்
தாசப் பரமமில் சாவு சேர கைக்கிக்
கொண்டிருந்தது.

யாதாது தோப்பும் செல்வம் காறும்,
தென்னம்மீனையும் ஆற்றப்படுகவையு
மாசு இருக்கிற இந்த மன்னில் பங்கிடு,
எவ்வக் விட்டுப் பட்டாசலில் இருந்து
பரமாவை எப்படி எடுத்துக் கொள்ளலாம்.
செல்வம் செல்வம்வாக் கைத்து பொடித்து
விடுவாறிக் கொண்டு இருக்கிற ஒரு குழம்பத்
தின் வெவ்வேறு அமைக்கிறப்புகள்
ருங்குது. இப்போதுதான் தோனிக் கைத்
துக்கைட் எடுத்துத் தகையத் தட்டி உட
காந்த் போது என் இப்படி ஆக வேண்டும்?
எனக்கு ஏன் இது திகழ வேண்டும்? என்
வர்க்கு ஏன் திகழ வேண்டும்?

பித்து நாட்டிக்கு அப்பதும் என்வர்க்
அன்மைக்குதான் பன்னிக்கடம் போயிருத்

தாம். இனிமேல், 'கையப் கையச் சரிவாப்
போகும்' என்று என்வர்க்கில் அம்மா கைக்
குப் புறப்பட்டுக் கொண்டு விட்டார்கள்.
பாசு கைக்காமல் சாவக்காவம் என்வர்க்
வருகிறவரை இருந்தார்கள். குனோசர் கைச்
தான் என்வர்க்கை அழைத்துக் கொண்டு
வந்தது.

குனோசர் கைச் பக்கத்தில் இருந்தாவே
என்வாசம் சரிவாப் போகும். அப்படி ஒரு
முதம், கை. குரம் அவர்களுக்கு. குனோசர்
கைசரின் குனாடிலும் தோன் கையிலும் உட
குனோ ஒரு மாயம் இருக்க வேண்டும். விவா
தோட்டுக்கணத்த துக்கிக் கொண்டு வருகிற
பின்னவனில் தோன்மேல் கையைப் போட்
டுக் கொண்டு, குனாடில் பெரும் பகுதி
திறையை அப்படித் தக்களுடன் வருகிற
பின்னவனுக்கு ஏழ்ப்புக் கொடுத்துக்
கொண்டே வருகிற குனோசர் கைசரின் ஆதா
வில் என்வர்க் தூரத்தில் வரும்போதே அதிக
பாசம் குனோசர் விட்டது போனிருந்தது.

குனோசர் கைசரும் உடவே போய்விட்
தின்மை. சற்று அதிக தோன் இருந்தார்கள்.
"அம்மாவை வேண்டுமாவான் தான் பன்
என்றி அழைப்பிடுகிறதென் வார். தீவன்
விட்டிக் இருக்கன்" என்று என்னிடம் பர்
வாகக் கொன்னார்கள் யார் எனத்
செய்தது என்று தீர்மானிக்க அவசியமில்லிற்
கிவ தோசுகளில் அந்தந்த தோயே அவர்
தைக் கையித்துக் கொள்ளும் போயிருக்
கிறது. குனோசர் கைசர் அப்படித்
கொன்னது. அந்தஞ்சர் சரி என்று அந்தை.
அவர்களுடன் போனது என்வாசம் அப்படித்
தானிருந்தது.

இரண்டு பேரும் போனதும், என்வர்க்கும்
தாது மட்டுமே இருக்கிற தனிமைமைச்
சந்திக்க வேண்டியது ஆகிவிட்டது. ஒரு
முனைக்கட்டி, பரவாசனிலிருந்து மனம்க்
காசுகில் தந்திக் தந்தி மனையில் ஏறிவந்து
வருட்டி வுட்டி விழிக்கிற தவணை, இப்படி
முன்மாவது கவிராசர் அந்த இடத்தில் நுழை
குத்தான் உப் பாதுகாப்பாக இருத்திருக்
து.

தின்ம் பெயர்ந்து பன்னத்துக்குத் தவதி
வது போல, இரண்டு பேரும் தன்னப்பட்டு,
பரமாவை தின்னத்துக் கொண்டு அழு
தோம். 'யம்மா' என்று அப்போதும் தான்
தான்வாய்விட்டு அழுகினான் என்வர்க்கின்னை
விடக் குறுங்கிக் குறுங்கி அதுதான். என்
துக்குக் ஏதோ திறந்து கொண்டு வழித்
தோடி முட்டி முட்டி போதுவது போல அது
தான்.

தின்ம் தோத்துக்குப் பின் என்வர்க் ஒரு
தின்ம் வேறுதன்ம் படுத்திருப்பது தெரித்
தின்ம்.

இப்போது முனையும் என்வர்க் தின்ம்
மேலும் உறுதி அடைந்தது என்னவோ தின்ம்
தான்.

ஆவங்கட்டையை என்னுடன் ஒரு ஓடிப் போவார்களென்று. உன்னத்தோடு அந்த ஸ்தலத்தில் சிலிர்ப்பதும், மிகுந்த ஆனந்தத்துடன் செம்பாலை இப்படி வாசலில் குவித்து குவித்து பொறுக்க அனுமதிப்பதும் வேறு எதனால்? கணகம்பரசர் செடி களை குன். தவிர்த்து எல்லா மரத்துக்கும் கீழ். தன்னிர்த்த தொட்டியில், வாழையில் குத்து இலையெல் என்னுடன் கூட சென்று விழுந்திருக்கிற கழற்சிக்கல் போன்ற கட்டிகளை, 'அப்பா, அப்பா' என்று உன்னங்களில் செம்பா தீட்டிக் கொண்டே இருந்தது.

செம்பா போல, பத்து வகுடங்களுக்கு முன் நான் ஆவங்கட்டையை தீட்டிய போது யாரும் இருக்கவில்லை. அப்போதும் சீப்ர வரியோ, மாரிச்சோதான். இதேபோல் மத்தியாண்ம கூட. அக்காள் குருவி கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்த சப்தம் ஞாபகமிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே பெரிய வீடு ஒத்திருப்பது போலிருந்தது. பெரிய அண்ணன் வீட்டு அண்ணன் செத்துப் போனதில் இருந்தே யாரு

மற்றவனாகி விட்டிருந்தது. மேல் படிப்பில் இரண்டாவது நடவடிக்கை தோல்வி. முதல் முறையாகக் கொது வைப்பது நின்று போயிருந்தது. அக்காள் தூரார்மோனியப் பெட்டியை விற்றது போன்ற குற்றவியல் அக்காவே வாரிவிடுத்து தந்தையாக வர, ஒரே கண்டையும் மனவருத்தமும் ஆயிற்று. நல்ல மனமக்காலம். தூக்க மாத்திரைகளை நான் சாப்பிட்ட நினைவில் கூட அசாத்தியமான மனம். வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் அடிக்கடி மாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். விளங்காத வீடு என்ற பெயர் ஒலிக்க விவக்கப் பாசியால் கவித்து கொண்டே இருந்தது. யாரும் யாருடனும் பேசுவதில்லை. அப்படிப் பேசுவதெனில், நாயும் பூனையும் ஒருவொருத்தரும் அடுத்தவனாகக் குதறிக்கொள்வது மாதிரி. வாய்க்கால் ஓரம் இருக்கிற நான்கு தென்மேல் காலி ராத்திரியோடு ராத்திரியாக ஏதிக் காலையப் பறித்து விற்று விட்ட அண்ணனை அப்பா அடித்து வெளியே தள்ளியதில் அண்ணனின் முதுகெல்லாம் சிராய்ப்பு. அண்ணனின் பிள்ளைகள் அடித்து நனைத்த

மேனகாவின் ஸ்டீட்டிங் தூண்டிப் போய்!

●● திட்டக் கமிஷனில் அனுபவமுள்ளவையே மீள்கிறார்கள் திட்டம். திட்டம் என்ன திட்டம். அறிந்திருக்கும் தெலிஸாஸும் தனிக் தனியே தெறக்கெட்டுக் கட்டும் எழுதிவிடுகிறார்கள் என்றும். இதில் இன்னொரு விசேஷம். திட்டக் குழு உறுப்பினர்களிடம் செல்சர் செய்து கொண்டிருந்த தெலிஸாஸ் இப்போது திட்டக் குழுக் கூட்டங்களுக்கே செல்சு தில்லை எங்கிறார்கள். ராஜீவ் ஆட்சியாளராவும், வி. பி. சிங் ஆட்சியாளராவும் அதிகார வர்க்கம் எல்லாம் ஒன்றேதானே? அதனால் திட்டக் குழு உறுப்பினர்கள் ஒரு பக்கம் இருக்க, அதிகார வர்க்கம் எதிர்ப்பக்கம் இருக்கிறது!

●● வெளிநாடுகளில் விதப்பணவாரும் அந்திய பிராண்டு பெயர்கள் கொண்ட கிரெட்டுகளை இத்தியாவில் விதப்பண செய்ய, சில திறமையானவர்கள் முயற்சி செய்து வருகின்றனர். "இதை அனுமதிக்கவே கூடாது. வெளிநாட்டு கிரெட்டு" பெயர் மோகத்தில் புதிதாக இன்னும் நான் கிரெட்டு குடிக்க ஆரம்பித்து, தங்கனையும் கெடுத்துக் கொண்டு, கற்றுச் சுவையையும் பாழாக்குவார்கள்" என்கிறார் மேனகா!

●● ராஜீவ் காந்தியின் ஆட்சியில் போது, உரத் தொழில் அமைச்சகத்தில், ஸ்டீட்டிங் ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் வழியாகவும், அல்லாமல், டென்டர் மூலமாகவும் அல்லாமல், மொராக் கோவிலிருந்து பாஸ்ப்பாசிக் ஆபிட் இறக்குமதி செய்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், சண்டை வைகள் வாங்குவதில் முறைகேடுகள் நடந்ததாகவும், மொத்தத்தில் அரசுக்கு இன்னால் இருபது கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகவும் இப்போது கண்ணிரிடிக்கப்பட்டுக்கொண்டு. இதைக் கேள்விப்பட்ட உடனே, தெலிஸாஸ், சம்பந்தப்பட்ட மூன்று உர உற்பத்தி திறமையானவர்களின் தீர்மான அதிகாரிகளையும் ஸ்டீட்டிங் கிழித்து விட்டுக்கு அனுப்பியதோடு, இவற்றில் யூக்கிவ பங்கு வகித்ததாகக் கருதப்படும் செவலர் ஒருவரையும் மாற்றி விட்டார். உரத் தொழில் வட்டாரங்களில் இது கொஞ்சம் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

கொதுப்பு: சித்தார்த்.

தாவதகர் செத்தின

தன் பொங்கலுக்கு ஒரே ஒரு கரும்பு தான் தான் எப்படியோ வாங்கிக் கொடுத்தேன். பணங்கிறுத்து என்முக்கத்தக்கா கொடுத்ததுதான்.

தான் போட்ட கோலத்தையும் இழுத்த காலிப்பட்டையையும் பார்த்துக் கொண்டே போன ரமணி இதுவரை என்னுடன் பேசிய திங்கள் என்னும் அப்போதாவது பேசியிருக்கலாம். அம்மாயுடன் எங்கள் வீட்டுக்குச்சிலி வராததைக்கு இருந்து கொண்டு ஏதோ ஒரு சர்க்காரி வேலைக்குப் போகிற அவனுக்கு நான் துள்ளலில் இருந்தும் கத்தரக் கட்டையிலிருந்தும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஞாலம்பண்ணை. போலப் பட்டிருக்க வேண்டுமே போலுக்குறையில் வளர்த்துக் கொடு பாவி போல. அழகிக்கு காரமுமாகக் கொட்டப்படுகிற வானித்தண்ணீர் கைஇருத்திருக்க வேண்டும்.

அன்று விடுமுறை தினங்களில் ஒன்றோ அல்லது அந்தப் பெண்தான் விடுமுறைஎன்கிற இத்தர்ப்போ தெரியவில்லை. ஆனால் இவ்விதே போல அலங்காரம் மறை பெய்தது. எதை போலையும், செய்தித்தாளில் எப்போதோ ஒரே முறை வரவித்ததாகையே இருந்த அது முதல் முறைவராக எனக்கு முன்பே பெய்தது. கொல்லம் ஒடுகையில் தென்வங்குருப்பைகள் விழுந்தது காதல்வது போல அமை விழுந்தது. செம்பருத்தி மூட்டுப்பக்கம் உட்கார்த்திருத்த எனக்கு நொம்பத் தாமதமாகத்தான் அவை வானத்திலிருந்து விழுந்ததாக நம்ப முடிந்தது. எனக்கும் எனிடில் நம்ப முடிவிற அளவுக்குத் திங்கள் அப்போதில்லை.

ஒன்று இரண்டு என என்னங்குகளில் வைத்துக் கொண்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தேன். காணம் அற்புதமாகக் கலைந்து விடத்தது. பெரியதொரு மீமரத்தில் செப்புச் செப்பாகத்தனிரின் தளமுத்து லீவனுடனிருக்க, மூடாக்குப் போட்டிருந்த பெயில் ஒரு கண்காணிவையே அதன்மீது நடத்திக் கொண்டிருந்தது. வானத்தின் கையை அந்த மாத்தனிர்களின் தொங்கும் என் கண்ணங்களில் கருவிக் கொண்டிருந்த பனிக் கல்லும் எதைபோல எனக்குத் தொடர்ந்து கொல்லிக் கொடுப்பது போல

நத்தது.

அப்படி உணர்ந்த நிமிடத்தைவா நடனாவதுபெற்றிருக்கொள்ளத்தோன்றியது. அடர்ந்திருத்த தனிமைவை உடைத்து, உடைப்பின் அருவமான துக்கங்கள் மணிக்குடனும் மேலிய தோள் பட்டை மீதும் இருக்க, தான் பாணவாவது தேடிய போது, இந்த ரமணி தான் உன்னை படுத்திருந்தான்

பெயர் கொல்லி. அலகை அழகுக்குப்படி வாகபிவ அத்தக் கணை முழுமைவரக இருத்தது. அப்படியே அழகுத்தேன். ரமணிக்கு அறிச்சியா, ஆச்சரியமா என்று தெரியலிக்கு. ஏற்கெனவே ரமணிக்கு வெளிநிணாற்போல முகம். மேலும் அது கற்று வெளிநி 'என்ன, என்ன என்று வெளிவே வந்தான். தானிருத்த தெரிவித்திருக்க சம்பந்த மற்ற கலகலிருந்து வந்தது போலிருந்தான். என்னுடைய கண்ணங்களை நிர்ப்பைன் "ஆலங்கார மறை, மேல்" - என் தோள்.

என் கையில் இருப்பதை அவன் வாங்கி விடுகலாம். அப்படிச் செய்திருந்தான் அந்த நிமிடம் திறந்துவிட்டிருக்கும். அவனாக வேளும் இன்னும் எங்காவது கரைந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு கட்டையைத் தேடி எடுத்திருக்கலாம். எடுக்கலில்லை.

செம்பா பொறுக்குறதற்காகவே, இதோ இன்னும்பெய்விருது. ஏமோப்பைன் சப்தம் கேட்டதும் பார்த்து ஒடி வருவது போல், கீழ்மேலாகத் தெருப் பின்னங்கள் 'தோர்' என்று கத்திக் கொண்டு ஒடுகின்றன. தன்னுருளிரக் குளிர் வாயில் போட்டிக் கொண்டு பல கச்சத்தில் கையை கற்று கொடு.

எல்லா கம்பிவ உப்பிடக் கூப்பிட, செம்பா தெருவுக்கு ஒடுகிறான். வேறு வாரிட மேலும் கொடுக்கும்வரை செம்பாவின் கைக்குள் கரைவாமல் இருக்குமா என்று தெரிய வில்லை.

கொடுக்க முடிவிறதோ இல்லையோ, பார் ஆலங்கட்டையை தீட்டினாலும் செம்பா கண்டிப்பாக வாங்கிக் கொள்வான், வெற்றுக் கையைவாவது பிடித்துக் கொள்வான்.

பிடித்துக் கொள்வதற்குச் செம்பாவைக் கற்றி திறைவக் கைகள் இருக்கின்றன.

சூடு சிறப்பு...

பாண்டிச்சேரி அரசு மருத்துவ மனையில் ஒரு சிறப்பு மருத்துவ மனை பிரசவ வார்டில் ஏதோப் பெண்கள் குழந்தை பெற்றால் குழந்தைக்கு உடனடியாக ஒரு சோப், ஒரு டயல், ஒரு பவுடர் கும் இவ வசனம் வழங்குகிறார்கள்!

— விருதை எழுது.

* வேட்டுவின் தொற்றத்தில் அடிபட்ட சலபாசனம் அகதப் போலியே துள்ளும் சத்தியை அளிக்கும்.

“எனக்கு வயது எழுபது ஆகிறது. நில காலம் முன் குளியலறையில் வழுக்கி விழுந்து இடுப்பு வுட்டு - பத்துக் கிண்ண மூட்டு - கழன்று விட்டது. எவற்றிடம் பார்த்துச் செலிசெய்து கொண்டேன். நான் ஆசனம் பழகலாமா?” என்று கேட்டு ஒரு கடிதம் வந்திருது!

இப்படிப்பட்டவர்கள், ரொம்ப வயதானவர்கள், மற்றும் கரும் நோயினால், விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் - யோகாசன நிபுணர்களை நேரில் கலந்து ஆலோசித்துத்தான் ஆசனம் பழக வேண்டும்.

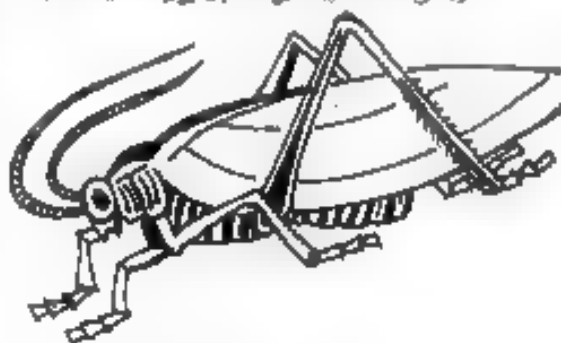
நாம் இங்கே எழுதுவது பெருமளவு ஆரோக்கியமாக இருக்கின்ற, தொடர்ந்து ஆரோக்கியமாக இருக்கலிசெய்யின்ற நேயர்களுக்கே. ஒன்பது, பத்து வயது முதல் ஐம்பது, ஐம்பத்தைந்து வயது வரை உள்ளவர்க்கே. இவர்கள் யோகாசனம் பழகி, இயானமும் செய்து வந்தால், உடலும் உள்ளமும் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். அளவாக, சத்துணவாகச் சாப்பிடுவார்கள். எவ்விதக் கெட்ட பழக்கத்திற்கும் அடிமையாக மாட்டார்கள். நோய், தொடியின்றி தீண்டாள் வாழ்வார்கள். உட்கருக்கும், மருத்துக்கும் செலவு செய்ய அவசியமிருக்காது என்பதுடன், வாழ்க்கையின் சாத்தியாகவும் ஆனந்தமாகவும் அளமாயும்.

இனி, சலபாசனம் செய்யும் முறை:

மிருதுவான ஹிப்பில் சூப்பறப் படுத்து முகவாய்க் கட்டைமையத் தளரவில்

ஒட்ட எவத்து இரண்டு கால்களையும் தீட்டிச் சேர்த்து எவத்துக் கொள்ளவும். பக்கங்களில் இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் மேல் பார்த்து தீட்டி எவத்துக் கொண்டு, முஷ்டியை மடக்கிக் கொள்ளவும். இப்போது மூச்சைப் பிடித்து, இரண்டு எககளின் முஷ்டியையும் பலர் கொண்ட மட்டும் தளரவில் உள்ளி, இரண்டு கால்களையும் சேர்த்துப் போல் இடுப்பு வரை ஹைப்பாயத் தூக்கிப் பித்தில் உள்ள நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவும். இப்படி இரண்டு மூன்று ஹைடி இருத்து, பிறகு மூச்சை விட்டுக் கொண்டே கால்களை இறக்கிக் களைப்பாறவும்.

இந்த ஆசனத்தை மூன்று முதல் ஆறு தடவை வரை செய்யலாம். பார்க்கக் கலாமாகத் தோன்றினாலும் செய்து பார்த்தால் கஷ்டம் தெரியும். சிலருக்கு இரண்டு கால்களையும் சேர்த்துப் போல் ஒரே சமயத்தில் தூக்கலாது. முட்டி வரை மடக்குவார்கள். தொடையும் சேர்த்து மேலெழும்பாது. அப்படி எழுந்தினாலும் சப்பைக்கால் போல் வளைந்து அகன்று விடும். சிலருக்குக்

"என்ன? அவமானம் தாக்கம் ஆயி்லய வக்க அவன் தாக்க மத்தினர் சாப்பிட்டானா?"

"ஆமா!... ஆயி்லவத்தவங்கெல்லாம் தாக்கும் போது அவனுக்கு மட்டுக் தாக்கம் வராம இருந்திச்சாமி!"

— கஸ்தூரி குரவேசன்

வாய் எழுமியும் போது தவறவும் மேலே எழுமியும்.

இவ்வகையைப் பெயலாம் சிறுக்க சிறுக்க தான் திருத்தி. உடனடி நம் வசப்படுத்த வேண்டும். சரியான நிலையை மனத்தில் இருத்தி, அதன்படி செய்ய முயற்சியைத் தொடர வேண்டும்.

யோகாசனத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயம். நறு சதவிகிதம் திபுணர்களைப் போல் சரியாகச் செய்தால்தான் பலன் என்பது இயல்பு. ஒவ்வொரு சிறு முயற்சிக்கும் அதன் சிறந்த பலன் உண்டு! ஆனால் நமது வாய் என் "முற்றிலும் சரியாகச் செய்ய வேண்டும்" என்பதாக இருக்க வேண்டும். அந்த வட்டிப்பத்தை நோக்கிப் படிப்படியாக ஏற வேண்டும். ஏ. ஐ. சிக்கன் வேண்டுமானால் நெலிகாப்பட சில் மனல உச்சியில் இறங்க வாம். நம் போன்றவர்கள் மெதுவாகப் படி ஏறித்தான் யோக வேண்டும். அங்கங்கே நின்று, நின்று ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டு ஏற வேண்டும். உச்சியை அடைந்து விட்டாலே, ஒரே ஆனந்த பரவசம்தான்! சாத்தி மயம்தான்!

ஈசுவாசனத்தினால் நமக்கு ஏற்படும் பலன்கள்: கனத்தவர்களும் தொப்பை விழுந்தவர்களும் இதைச் செய்தால்தான் உடலில் தொத்தி கரைந்து, வலிற்று உறுப்புக் களுக்கு இறுக்கம் கிடைக்கிறது. பரிநிரி ஏற்படுகிறது. கால்கள், தொடைகள் பலப் பெறும். இருதயம் பலப்படும். முதுகெலும்பிச் அடிப்பாகத்துக்கும் பரிநிரி ஏற்படும்.

வழக்கமாக ஆசனம் செய்து வரும் சிகா தர்கள், கர்ப்பம் கொண்ட இரு மாதங்கள் வரை செய்யலாம். அதன் பிறகு செய்யக் கூடாது. கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்கள் புதிதாக எந்த ஆசனமும் செய்யக் கூடாது. இருதயம் பலவீனமாக இருப்பவர்கள் இந்த ஆசனத்தைச் செய்யவே கூடாது.

விநித்ய தாளிதயில் ஒரு செவ்வி வந்திருக்கிறது. பம்பாயில் ஒரு திறமையான 'தேகப் பரிநிரி', உணவுக் கட்டுப்பாடு, மருத்துவ யோன்ற ஏதுமின்றியே உங்கள் உடனடி இறைக்கப் பண்ணுகிறோம்" என்று விளம்பரம் செய்ததாம். அந்த நம்பி ஒரு பெண்

மணி போயிருக்கிறார். அவருக்குக் கடுமையான உணவுக் கட்டுப்பாடு விதித்துப் பட்டினி போட்டுவிட்டார்கள். அதன் விளைவாக அந்தப் பெண்ணுக்குக் குடல் புண், தலைகதறல், மயக்கடி போன்றவைபெயர்வாம் ஏற்பட்டு அவளுக்குள்ளானார். அந்த திறமையான தன்னைப் பொய்யான விளைவரம் கற்று ஏமாற்றியதுடன், தன் தேக ஆரோக்கியத்தையும் கெடுத்து விட்டதாக வழக்குத் தொடுத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். நஷ்ட ஈடு தந்து வட்டம் பெற்றிருக்கிறார்.

"உடம்பை இறைக்கப் பண்ணுகிறோம்" என்று ஆசை காட்டி இப்படி பெயலாம் மோசம் பண்ணுகிறார்கள். உடல் இறைக்க இறண்டே வழிதந்தான் உன்ன. படிப்படியாக உணவைக் குறைப்பது (பட்டினி அல்ல). படிப்படியாக தேகப்பரிநிரியை அதிகரிப்பது (ஒரேவடிவாக அல்ல). இந்த இறண்டையும் செய்ய மனோநிடம் வேண்டும். யோகாசனத்தில் உடலுக்குப் பரிநிரி கிடைக்கிறது. பெருந்தீனி தின்னாமல் தாக்கக் கட்டுப்படுத்த மனோனதர்பம் கிடைக்கிறது. யோகாசனம்? உடம்பு தன்னால் இறைத்து - இறைமையாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

மற்ற விதமான தேகப் பரிநிரிக்கும் யோகாசனத்துக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. "ஜாடிக்" என்பார்கள். இறைக்க இறைக்க உடல் வேண்டும். "டென்னிஸ் ஆடு" என்பார்கள். இவற்றுக்கு ஈடு மட்டுமே இருந்து குமாய். முறித்து குமாய் என்று செவ்வு! யோகாசனத்துக்கு என்ன செவ்வு? ஒரு வயதாகக் கூடச் செவ்வு கிடையாது! இத்தான் மற்ற தேகப் பரிநிரிகளைக் குறிநர் என்று சொல்லவில்லை. யோகாசனத்தை யும் அவற்றையும் சேர்த்த மாநிரி செய்வக் கூடாது. ஒன்றைக் காலையில் செய்தால், மற்றதை மாலைவில் பரிசுவாம். அடுத்தடுத்து அல்ல. வசதியிருப்பவர்கள் டென்னிஸ் ஆடுவதை வேண்டாம் என்று தாம் ஏன் கூற வேண்டும்?

மற்ற சக தேகப்பரிநிரிகள் உடனடி விளக்க வைத்து, மூச்சு இறைக்க வைத்து, உடலுக்குப் பரிநிரி அளிக்கின்றன. மேலும் வெற்றி - தோல்வி என்ற போட்டி வந்து விட்டால் மனத்தில் டென்னிஸ் கருவாக வாய்ப்புண்டு?

ஆனால் யோகாசனம் அப்படி அல்ல. உடல் விளக்காத விதமாக, நிதானமாக, அமைதியாகச் செய்ய வேண்டும். மூச்சு இறைக்க இறைக்கப் பரபரப்பாகச் செய்யக் கூடாது. நிர்ணயமாகத்தான் போது கூட மூச்சை நாம்தான் கட்டுப்படுத்துகிறோமே தவிர! மூச்சு நம்மைப்பற்றி இறைக்காது. டென்னிஸ் கருவாக வாய்ப்பே இல்லை. அமைதியும் சாத்தியம்தான். சமன்பட்ட மனம் தான்!

[illegible]

தேவநாபுரம், மார்ச்சித்.

6. 'கனிகா'யம்' கதைகளில் சபிய
கவர் சபை எடுத்ததற்குமுன் எவ்வளவு
மீதகவர் செலவழித்திருக்கிறார். உறு.

[illegible]

இதற்குரிய காரணம் என்னவென்று
 விவரிக்கக் கூடியது. இது 1994-95-ல்
 'க.ச.க.' இடத்தில்
 கட்டப்பட்டது = 1. இதில், கட்டி
 உள்ளது.

செய்துள்ளதில் அந்தக் குழுவின்
உறுப்பினர்கள் சிலருடைய
பெயர் இதுவரை வெளியாகவில்லை.
அந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்கள்
இவ்வாறு
செய்துள்ளதில், ச. பி. சி. காரை

[illegible][illegible]

பிப்பாச்சு ஏறும்
புத்திசூகி குளும்!

வட்டமேளம்

விவரத்து சிறுசனதக்கு வருது
விசு பூசியம், புகாராயின் செகச
நியுமகக் கண்டமுள் சேன காரண
யவத்து விட்டது
இவராய்ச்சாய் - என்சு. சியுத்து
அவராய்து

நாற்பத்து' ஏறாண்டுகளாக
யாழ்ப்பெண்காவிலே, அந்நிலை அப்ப
வந்து ஈண்டு கம்பு, நெல் வீசுபாற
வந்து, மீண்டும் குறுகுத்து விநாடு
பாடுகிற மீனாதி, காலத்தொகுதி
பேரண்டன அகாலத்தில் பதன்
காந்த பிடித்து கம்புகளில் கால
களில் குளங்கிட்டு.

[illegible]

1. இவ்வாறு இயைபாட்டாகவாழ்வார்
நூலாருடைய பிதாய் பரமதருமச்சா
லோரின் அழுதக் காதலன்
தொடராக அன்புத்திருந்தது.

“ இப்படியாகக் கங்கைநீரில் எரண்குரு
மிகவும் உயர்ந்த அடிக்கல் 11 துரு
மேரத்திற் கங்கைக்கரண மடிக்கல்
மீட்டிக்கொண்டார்கள் 11 துரு கங்கை மண்
“இத்தகைய தொகையாகத் திரைமண்கு
ருக்கொண்டது அது கங்கையுள் கரைந்து
எல்லா நெய்யத்து சிவர வேண்டும்
மதுரை - 2, துரு 11 துருக்கல்

* இது ஒருவர் எந்த ஒரு தனி நபரின்
உயிர் காப்பதற்காக உயிர் கொடுத்தால்

[illegible][illegible]

ਸ੍ਰੀ ੧੧ ਮਾਰਚ ੧੯੭੭, ਐ. ਐ. ਐ. ੧੯੭੭
ਅ. ੧੯੭੭

“தேர்வாளரவது துணைக்காக
தீர்வன், துண்டியதெ” என்று
ஆளுங்கு” என்பதற்குள் சிவாசி
விழுவாது உயக்கின் துணியை
அம், போது தேர்வாளரும்
கொள்பவருக்குமே.
விவரம் 201.

“புத்தகங்களுக்காக காவலுக்காக
திருகை. காவலுக்கு” என்ற துக்
களின் துருவியங்கை இதுவருவது
தெரியுமா? இதுவரை காரணத்தின்
து. அது. அது. அது. அது. அது. அது.
எனவே இதுவரை காரணத்தின் கரு
புரியும் வரையில் காரணத்தின்
எனவேயும், கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்
எனவேயும், கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்
இதுவரை காரணத்தின் கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்
இதுவரை காரணத்தின் கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்
இதுவரை காரணத்தின் கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்
இதுவரை காரணத்தின் கருவியும், இதுவரை காரணத்தின்

[illegible]

අංක 13 = 2, -සූත්‍රය වන්නේ

அது ஜனாந்சகம்; இது மனாந்சகம்!

தீத்செய்வாக இரண்டாவது சாணவைத் திருப்பிய போது, 'தினகால சகமா' என்று ஓர் அம்மைமயார் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அருமைவாண, பண்பட்ட, சங்கீதம், கோட்பதற்குச் சகமாக இருந்தது. பாதிமில் தடங்கல் ஏற்பட்டது. அய்வளவுதான். தண்ணீரைச் சேமிப்பதன் அயசியத்தை லவியுறுத்தத் தெருக் குழாயில் சிவலைமணி குளிக்கத் தொடங்கி விட்டாள்.

இந்த மெட்ரோவாட்டர் விளக்கப் படத்தில் காண்பிப்பதைப் போல, உட்கார்த்து குளிக் தம் அளவுக்கு இப்போது பல்வாய் தெருக் குழாய்களும் இல்லை. அவற்றில் திருவிழாபோதெல்லாம் தண்ணீர் வருவதும் இல்லை என்பது வேறு விஷயம்.

திகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பவர்களின் பெயர்களை ஆரம்பத்தில் காண்பிப்பதொரு நிறுத்திக் கொண்டு விடுகிறார்கள். நடுவில் பார்க்கத் தொடங்குபவர்களுக்குப் பெயர் தெரியாமல் போய் விடுகிறது. முடிவுக்கு முன்னரும் போடலாமே!

இரண்டு சாணைகளிலும் ஐயிவ தொடர்கள். ஒன்று கௌசினியின் பண்பு முதல் சாணல், மற்றது ஞானிவினுடையது - இரண்டாவது சாணல். இரண்டுக்குமே அடிப்படை பெண்ணும் பெண்ணின் மன இயல்புகளும், முதல் வாரத்திலேயே

* கௌசின் ஞானாம்பல

* ஞானி: கௌசின்

இரண்டும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அளவுக்குத் திகழ்ந்தன.

கௌசினியின் தொடர் நமக்கு மத்தியில் - நமது குடும்பத்தில் திஷ்வதைப் போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. நிரைப்படக் கல்லூரிக் பெற்றிருந்த பவிரியும் நிரைப் படங்களில் தடித்திருந்த அனுபவமும், தொடரை இயக்குவதற்கு அவருக்குச் சிறப்பாக உதர்வுள்ளன.

பெண்ணின் மன உணர்வுகளை வேறொரு கோணத்தில் ஆராய முற்பட்டிருக்கிறார் ஞானி.

முத்தியதில் ஒரு குடும்பப் பெண்ணின் மனப் போராட்டம் என்றால், பிந்தியது ஒரு நடிகைகள் மனத்தை - அவளும் ஒரு பெண் தான், அவளுக்குமே ஆராய்ச்சிகள் உண்டு என்ற அடிப்படையில் ஆராய முனைகிறது. (அறிமுக உரையில் ஸ்ரீலித்வா அப்படித்தான் கூறுகிறார்.) ஆர். பி.சினிப் போன்ற உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் அதன் வித்தியாகத் தன்மையே இந்தத் தொடரின் வறு.

முன்னது ஞானாந்சகம், பின்னது மன ரஞ்சகம்.

பிளீச்சென்று வேறுபட்டுத் தெரிந்தது எதிரொலி.

வெளிநூர்களில் - வெறு தொலைவில் வசிக்கும் ரசிகர்கள் தங்கள் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளில் படம் தெரிவது, பற்றிய குறைகளைக் கூறியுள்ள கடிதங்களை மட்டுமே ரசிக்கெடுத்து, சமையல்களில் துத்துக்குறியில் கூட இரண்டாவது சாணல் தெரிந்து முதல் சாணை இடைமறிக்கிறதாம்!) ஒவ்வொன்றுக்கும் அதற் சாண 'டெக்னிக்கல்' விளக்கங்களை அளித்ததொடு, அத்தக் குறைபாட்டைச் சரி செய்வதற்கான ஆயோசனைகளையும் அளித்தார்கள்.

அந்த ரசிகர்களில் சாரியில் நன்றி கூற வாயமா?

— இச்சாமி.

பரதன் அச்சத்தில் அர்ஜுனன் வி. குரவி. பரதன் பஸ்ஸிஷெஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் கார்பரேஷன் வெளியீடுபவர்: வி. ஸுப்பிரதாசன். ஆசிரியர்: டி. ராஜேந்திரன்.

முலகர்: ரெய்கோர்ஸ் சாணல், சென்னை. செல்கை - 400 033. போன்: நிவாகக் காரியாலம்: 421543, 434157; 434190. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 434145.

கூண்டுக் கத்தா - உத்தரவு: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: கப்பல் தரம் ரூ. 300/-; விமானத் தரம் ரூ. 750/-; ஆறு மாதக் கத்தா - உத்தரவு: ரூ. 43/-; வெளிநாடு: கப்பல் தரம் ரூ. 150/-; விமானத் தரம் ரூ. 350/-.

கல்கி

**வெற்றிகளைக்
குவியுங்கள்!**

கல்கி

20.5.90 இதழுடன்
இலவச இணைப்பு

**பாக்கி சொல்கிறார்;
கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்!**

— சென்னை மருத்துவக் கல்லூரிப்
பேராசிரியர் டாக்டர் என். ராமதாஸ்.

• **ஏதே கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் படமாக எடுத்திருந்தார்கள்.** 'இவ் ஆய்வு பின்பு' என்ற ஆய்வின்பு படம். சில வருடங்களுக்கு முன்பு வெளியானது. அதில் ஒரு காட்சி: நடக்கிறவர்த வளை நடக்கச் சொல்லுகிறார் ஜீசஸ். அவன் தயங்குகிறான். எழுந்து நிற்கவே தடுமாறுகிறான். நடக்கத் துணியில்லை. நம்மால் எங்கே முடியப் போகிறது என்ற தயக்கம்.

"உன்னுடைய தம்பிக்கை உன் தாய்களை விடப் பலகிணமாக இருக்கிறது—Your faith is stronger than your legs என்று சொல்லுகிறார் ஜீசஸ். அங்ஙனவாதான்! துணித்து எழுந்திருக்கிறான் அவன். நிற்க முடிகிறது என்ற உணர்வே நடக்கத் துணிவு தருகிறது. முதலில் சற்றுத் தடுமாறினா ளும் பின்னர் ஆவேசத்தோடு நடக்கிறான்.

ஜீசஸின் வார்த்தைகள் அவனை உகப்பி விட்டதுதான் காரணம். சிலரைக் கொள்கைகள் உகப்பி விடும்; சிலரைச் செய்கைகள் உகப்பி விடும்; இன்னும் சிலரைப் பிறரின் வார்த்தைகள் உகப்பி விடும்.

தலைவர்களின் வார்த்தைகளால் தொண்டர் கள் எத்த அளவுக்கு உகப்பி விடப்படுகிறார்கள் என்று தங்குத் தெரிந்ததுதானே? இந்தத் துண்டு துப் மட்டும் ஆக்கபூர்வமான திசையில் அமைந்து விட்டால் நம் தாடு எவ்வளவோ முன் னேறி விடாதா!

எத்த விவாதிபரக இருந்தாலும் வருமன் காத்தல் (Prevention) வந்தபின் நோய் கண்டறிதல் (Diagnosis), சிகிச்சை (Treatment) என்ற மூன்று கட்டங்கள் உண்டு. நோய் வருமன் தடுப்பதுதான் சாவத் திறந்து என்பது சொல்லித் தெரிவ வேண்டியதில்லை.

நோய்கள் வருவதற்குப் பல காரணங்கள். பல வழிகள். எல்லாவற்றிலிருந்தும் நமது முன்மொச் சரிக்கையால் தப்பித்து விட முடியாதுதான். உதாரணமாகக் காற்றில் உயிர் இருமிகளின் மூலமாகப் பரவும் சில நோய்களிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது. என்றாலும் தண்ணீர் மூலமாக வரும் விவாதிகளை நாமே தவிர்க்கலாம். காய்ச்சிய தண்ணீரைத் குடிப்பதன் மூலமும், கண்ட இடங்களில் தங்கப்பட்டுள்ள சுத்துயில்லாத தண்ணீரில் தண்ணீர் குடிக்காம லிருப்பதன் மூலமும் விவாதிகளிடமிருந்து நம் காத்துக் கொள்ளலாம்.

சரி, நோய் வந்து விட்டது. இனி என்ன செய்வ? உதாரணத்துக்குத் தலைவலியை எடுத்துக் கொள் வோம். வெறும் மாத்திரை போட்டால் சரிவராத தலைவலியிலிருந்து, அறுவை சிகிச்சை செய்தால் தான் சரியாகும் என்ற தலைவலி வரை 97 வகையான தலைவலிகள், எத்தத் தலைவலிக்கு மருத்து சாப்பிடுவது? வெறுமனே கடைத்துச் சென்று ஏதாவதொரு மாத்திரையை வாங்கிக் சாப்பிட்டு விடுவதா? கடவே கூடாது. அப்படிச் சாப்பிட்டால் அதன் பின்விளைவுகள் பாதகமாகி விடும் அபாயம் உண்டு. எனவே, டாக்டரீடம்

எப்படி முடியும்?

ஒவ்வொரு விவாதிகளையும் போட்டியின் போது ஏற்ற வைக்கப்படுகிற கோடியில் ஐந்து வகையல் கள் இருப்பதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். ஐந்து கண்டங்கையையும் அவற்றின் ஒற்றுமையையும் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுவார்கள். வேறு ஒருவித மாகவும் விளக்கலாம்.

1. தன்மையி்க்கை;
2. வெல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை;
3. குறிக்கொண்ட உருவாக்கிக் கொண்டு அதை அடைவதற்கான களவுகளில் மூழ்குதல்;
4. கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய பவீதரி;
5. எத்தனை சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்தல்.

இந்த ஐந்து விளக்கங்களும் வெற்றி காணத் துடிக்கும் வீரனின் மனக்குதல் துண்டுதலை உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். பொறிபாக முதலில் உருவாகும் துண்டுதல், பிறகு வெற்றி அடைத்தே திருவது என்ற உறுதியை மனக்குதல் பிரம்மாண்டமாக வளர்த்து விடும்.

வாருக்குப் பயப்பட்டுச் சாகிறவனுக்கு அல்ல. நம்மால் எங்கே முடியப் போகிறது என்று துலாண்டு போகிறவனுக்கு அல்ல. வெற்றி காணப் போகிறோம் என்று நிடமாக உறுதியாக தம்புகிறவனுக்கு.

வினையாட்டு வீரர்களுக்கு மட்டுமல்ல இந்த விளக்கம், வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையில் இருப்பதற்குப் பயனானாலும் சரி, இதைப் பின்பற்றினால் பலன் நிச்சயம்.

குறிக்கோளைக் குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

முயன்று பார்த்தால், ஒருவேளை தவறத்தில் பறக்கக் கூட முடியும் என்பார்கள் ஆங்கிலத்தில். அது வெறும் பேச்சு அல்ல. உன் குறிக்கோளை உயரத்தில் வை, அதை அடைவதில்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள் என்று

செய்வதுதான் நல்லது.

டாக்டரிடம்தான் போக வேண்டுமென்றால் தாம் எதற்கு தோஷப்பட்டுப் பதறித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்? டாக்டரிடம் மனம் விட்டுப் பேசி நமக்குள்ளே நோயின் அறிவுறுக்களைத் தெரிவதாகக் கூற உதவும். அதை விட (ரக்கிபர்), சில சமயமான தோஷங்கள் ஏன் வருகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் அனை நமக்கு வராமல் (ரன்வெசர்) சேர்க்கையாக இருக்க முடியும்.

வாத்தி:

'எப்படிச் சென்று நான் வாத்தி எடுக்கிறான்' என்று டாக்டரிடமில் பெற்றோர்கள் சொல்வதுண்டு. உணவு கெட்டுப் போயிருந்தால் அல்லது முடி வைக்கப்படாததால் எதாவது பல்வி, பூச்சி என்று வீழ்ந்து விடும் ஏறி இருந்தால் வாத்தி வரும். கடும் வெயிலில் போல் விட்டு வந்ததாலும் சிலருக்கு வாத்தி எடுக்கும். (இதைக் குடா பிடித்துக் கொள்வதன் மூலமும் பருத்தி ஆடைகளை அணிவதன் மூலமும் தவிர்த்தலாம்) வெயில் காலத்தில் அடிக்கடி தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும். குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு வாத்தி சகஜம். கடுமையான தலைவலி இருக்கும் போதும் வாத்தி வரும். சிறுவர்களுக்கு முளைக் காய்ச்சல் வருவதன் வாத்தி வரலாம். எந்த வாத்தி வரவும் அலட்சியப்படுத்தாதீர்கள். தொடர்ந்து வாத்தி எடுக்கும் பட்சத்தில் உடலில் அசதியும்,

வலியும் தோன்ற ஆரம்பிக்கும். பொதுவாக வாத்தி, ஜூரத்துடன் சேர்த்தே வரும்.

வலிற்றுப் போக்கு:

இதில் இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, வெறும் தண்ணீராகப் போவது. மற்றொன்று இரத்தமும், சிறுநீர் கலந்து போவது. குழந்தைகளுக்கு வெயில் காலத்தில் வலிற்று போக்கு வரும். வலிற்றில் பூச்சி இருந்தால், அவ்வது பல்பம், காக, என்று எதையாவது குழந்தைகள் விழுங்கியிருந்தாலும் வலிற்றுப்

கப்படிக் காட்டத்தான்.

குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் குறிக்கோளை.

அதை அடைவதற்கான பாணியைத் தேர்ந்தெடுங்கள். முயற்சிகளை மேற்கொள்ள ஆரம்பியுங்கள். எப்படிச் செயல்பட்டால் குறிக்கோளை அடைய முடியும் என்ற சாத்தியக் கருவன் பற்றி. சதா நினைப்புகள். ஏன், பகல் களைவு கூடக் காணலாம் நீங்கள்! இந்தக் களைவுகள் உங்களைத் தூண்டிக் கொண்டே இருக்கும்!

யாருக்கு வெற்றி இடைக்கும்?

வேலை இயலாத இளைஞர் ஒருவர். அருக்கு மாடி வீடுகளில் சிலவற்றுக்கு, கூடத்து மேலையில் எவக்க, பூங்கொத்துக்கள் விற்பனை செய்பதொடங்கினார். முதலில், தெரிந்த தபர்களின் வீடு; பிறகு அவர்களாகச் சொல்லி அறிமுகமான வீடுகள். பிறகு பல அருக்குமாடிக் கூட்டக் குடியிருப்புகள்...

இளைஞர் யோசித்தார். வீடுகளோடு மட்டும் இயற்கை அழகை அறிமுகப்படுத்துவதை நிறுத்துவானேன்? நிறுவனங்களில் எத்தனை வரவேற்பறைகளை வளப்படுத்தையவாக மாற்றலாம்! ஒன்று இரண்டு என்று நிறுவனங்களின் பட்டியல் நீண்டன.

மறுபடி யோசித்தார் இளைஞர். தம் நிறைம இத்தனைதானா? இன்னும் மேலே, மேலே, உயர் முடியுமா? எத்தனை நிறுவனங்களின் முகப்புகள்,

புயலும் செடியும் வளர்த்தோ, கட்டாத்தரையா கவோ இருக்கின்றன! இவற்றை அழகான புல் வெளிகளாகவும், மலர்கள் பளிச்சிடும் முகப்பு களாகவும் ஏன் மாற்ற முடியாது? இதனை லாப் கண்டு ஏன்பார்கள். அங்கே ஒரு மினி குன்று தொன்றும். அதில் சித்தஞ்சி சலசலக்கும். கிளிக் கொளி இதுமாகப் பரவும்.

ஏற்கெனவே இவரது பூங்கொத்துக்கள் மூலம் அறிமுகமான நிறுவன அதிகாரிகள், இளைஞரின் யோசனையை வரவேற்றார்கள். தங்கள் நிறுவனத்தின் முன்பே உள்ள வெற்றிடங்களை மாற்றியமைக்கச் சொன்னார்கள். இளைஞர், தமது கூடனிருக்கும் உதவியாளர் குழுவை விரிவுபடுத்தினார். தோட்டக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டார். தொழில் பெருகியது. தகரின் தாலாபுறமிருந்தும் அழைப்புகள் வந்தன.

சாதாரண வீடுகளுக்குப் பூங்கொத்து விற்ப வந்த. தனிப்பொரு மனிதரின் சித்தனையும், முன் னேற வேண்டும் என்ற இடைவிடாத லட்சிய தாகமும், அவரை ஒகோ என்று உயர்த்தின. அவர் இன்று ஒரு தோட்டக் கலை நிபுணர் மட்டுமல்ல; கவர்ச்சிகரமான தொழில் வர்த்தகப் பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியர்! அதிபர்!

ஆக இவரது வாழ்க்கையினிருந்து நமக்கு என்ன தெரிகிறது?

வேலை இயலவை என்று சொர்த்து போக வேண்டாம். யோசித்தால் பணம் சம்பாதிக்க வழிகள் புலப்படும்.

இந்த யோசனைதான் முக்கியம். வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற வைராக்கியம், ஆசை எல்லாம் தேவைதான். ஆனால் இவை போதாது. சிந்தனை தேவை. புதிய முயற்சிகள் தேவை. மற்றவர்கள் செய்யாத எதை நாம் செய்யலாம்? எதைச் செய் நால் மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கலாம்? எதற்கு

வரவேற்பு இருக்கும்? என்றெல்லாம் சிந்திப்பது; திட்டமிடுவது; செயல்படுவது. ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக விவரபாரம் அல்லது தொழில் விரிவடையச் செய்வது...

கட்டுப்பாடும், பயிற்சியும்:

சாதனை புரிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடைய வாருமே, கட்டுப்பாடும், பயிற்சியும்

போக்கு ஏற்படும். கெட்டுப் போன, விஷமாலி லிட்ட உணவைச் சாப்பிட்டாலும் வரும். ச மொழிக்காமல் உணவை மூடி காக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். அசைவ உணவான, பன்றி மற்றும் மாட்டினைச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு வயிற் றில் பூச்சிகள் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகம். ஹோட்டலில் தொடர்ந்து சாப்பிடுபவர் களுக்குத் தவிர்ப்போக்கு வருவதுண்டு. சிலர் நாய், பூனை போன்றவற்றைத் தூக்கிக் கொடுத்த லார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், அவற்றின் மேலுள்ள கிருமிகளால் தாக்கப்பட்டு, வயிற்றுப் போக்கில் அவதிப்படுவதும் உண்டு. தண்ணீர் மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் காற்றில் உலாவும் கிருமிகள் மூலமாகவும் வரும். அதிரண மும் ஒரு காரணம்.

ஆக மொத்தத்தில் ஆரோக்கியமான உணவுப் பழக்கம் தோய்த் தடுப்பில் முக்கியமானது. கொதிக்க வைத்த தண்ணீரைக் குடிப்பது; நன்றாக வேகவைத்த உணவை மூடி வைத்திருந்து கெட்டுப் போகுமுன் சாப்பிடுவது; உப்பு, புளி, காரம் இவற்றில் மிகமாக இருப்பது என்பன ஆரோக் கிய வாழ்வுக்கு அடிப்படையாகும். "நான் ஓட்டலில் சாப்பிடுகிறேன். அவர்கள் போகுவதைத்தானே நின்று தொலைக்க வேண்டியிருக்கிறது?" என்று சிலர் மூணுமூணுக்கலாம். இவர்களுக்கும் கூட அன்றைய மெனுலில் அதிகம் பாதிக்காத விஷயத் தைக் கூடுதலாகச் சாப்பிட்டு மற்றதைக் குறைக்க லாம். சாம்பாரி, ரசம் இவற்றை குறைவாகச் சாப் பிட்டு தவிர அல்லது மொர் சாதம் அதிகமாக

பிராணாயாமம் இருமலைத் தடுக்கும்!

சாப்பிடலாம். புளிக் குழம்பு போன்றவற்றைத் தவிரக்கலாம். டிபனுக்கு இட்டிலி வடை பொங்கல் என்று உடனடித் கொடுக்காத அம்சங் களைத் தேர்த்தெடுக்கலாம். ஆபீஸ் போகிற அவசரத்துக்கு ஒரு வேளை ஓட்டலில் சாப்பிட் டாலும் இரவு ஒருவேளை எளிய உணவாக நாமே

இவ்விதம் வெற்றி காண முடியாது.
வினையாட்டு வீரர்களைக் கவனிப்புகள்.
டிசிப்ளின்.
பிராக்டிங்.

வின்.
இந்த மூன்றும் அவர்கள் தாரக மந்திரம் எனக்
கூறுகின்றன.

முதலில் தனிப்பட்ட அளவில் கட்டுப்பாடு;
பிறகு குடும்ப அளவில் பரிந்துரை;
அடுத்தபடியாக வெற்றி இலக்கு.
இவை மூன்றும் தேவைதான். ஆனால் இதற்
கும் மேல் விவர உத்திகள் தேவை. இந்த உத்திகள்
தாம் ஆட்டத்தில் திமர் இருப்பதை ஏற்படுத்து
வெற்றி பெற்றுத் தருகின்றன.

சிக்ஸ்ட் ஆட்டத்தில் காப்டன் என்ற பெயர்
தொடர் ஏழாவது பாட்டில் மூன்றாவது
மூன்றாவதாக அனுப்புகிறார். பெனல்டி என்று
பெயர் எடுக்காத ஒருவரை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்
பந்து வீசச் செய்வது கூட உண்டு! இந்த உத்திகள்
எதிர்பாராத வெற்றிகளைத் தேடித் தருவது
உண்டு.

உலக சாம்பியன்களின் டென்னிஸ் அல்லது
கால்பந்து ஆட்டத்தை இதர வளர்ந்த வினையாட்டு
வீரர்கள் கூட வீடியோவில் போட்டுப்
பார்ப்பது எத்தனை? எப்படி ஆட வேண்டும்
என்று கற்றுக் கொள்ள அங்கு, தன்னம்பிக்கை,
வடிகை வெறி, மன உறுதி, உடல் வலிமை இவற்
றைப் பெறுவதற்காகவும் அவ்வ. எந்தச் சந்தர்ப்
பத்தில் எந்தவகை உத்தி பயன் அளித்திருக்கிறது
என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக!

இத்தகைய உத்திகள் வினையாட்டுத் துறையில்
கட்டுமல்வ: தொழில் துறையில், விவாபாரத்
துறையில் பெரிதும் பயன்படும்.

சமைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது ரொட்டி, பால்,
பழம் என்று ஆரோக்கிய உணவாகச் சாப்பிட
லாம்.

காய்க்காய்:

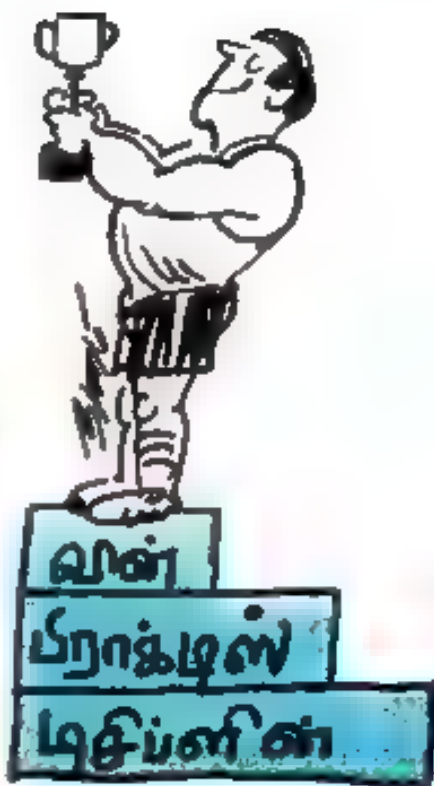
விஷ ஜூரம் (Virus Juice), திருமினாஸ் வரும்
ஜூரம் (Bacterial Juice), மிஸ்கரி யா, ஸ்பெஸியா

வாழ்க்கையில் உயர உத்திகள்:

கல்கத்தாவில் ரவணன் என்று ஒரு காண்டிராக்டர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் தமிழ்நாடு சென்று திரும்பும் து. ஏ. எஸ். ஆபீஸ்களைப் பார்த்து வைத்துக் கொள்கிறார். ரயிலில் அவர்கள் திரும்பி வரும் போது அதிகாலையில் ஒரு ஸ்டேஷனில் அவர்களுக்கு இட்டிலி சாம்பார், காப்பி சப்ளை செய்து ஏற்பாடு செய்கிறார். 'பூர் மகலாபெ கதி' என்று எண்ணியிருந்தவருக்கு இட்டிலியைப் பார்த்ததும் ஒரே மகிழ்ச்சி! அதைக் கொண்டு வந்தவர் 'ரவணன் அனுப்பினார்' என்கிறார். 'வார் ரவணன்?' - து. ஏ. எஸ். கார்த்திக் புலியலிள்ளை. வந்த இட்டிலியை விட மனசில்லாமல் செய்கிறார்.

கொஞ்ச காலம் சென்று ஒரு டெண்டர் தொடர் பாக இண்டஸ்ட்ரிக்கு வருகிறார் ஒருவர். பெயர் ரவணன். 'எங்கோ டெண்ட் போடாக இருக்கிறதே' என்று து. ஏ. எஸ். தம் நெற்றியை விரலால் தட்டும் போது, 'ஆமாம் தங்கன் அந்த ரயிலில் வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன்; என்னவான சின்ன உபகாரம்; டிபன் அனுப்பினேன்' என்கிறார் ரவணன். 'ஓ! தங்கதானா அது!'

டெண்டர் விடைத்து விடுகிறது ரவணனுக்கு! ரவணன் என்ன வஞ்சமா கொடுத்து விட்டார்? இல்லை! வஞ்சமே தராமல் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டார் என்பதுதான் பொருத்தம்!

என்று பலவிதக் காய்ச்சல்கள் இருக்கின்றன. பலவித அம்மை நோய்களின் ஆரம்பம் காய்ச்சல் தான். கூடவே மூக்கொழுகலும் இருக்கும். 'சைனஸ்' பிரச்சனை இருந்தாலும், 'டான்கலிங்' கொள்ளு இருந்தாலும் காய்ச்சல் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு.

இப்போதெல்லாம் தண்ணீரை வடிக்கட்டும் சாதனங்கள் வந்துள்ளன. இவை பாக்டீரியா கிருமிகளை வடிக்கட்டி விடும். ஆனால் காற்றிலே பரவும் எவரஸ் கிருமிகளைத் தடுக்க முடியாது. இதற்கு தம் உடலிலேயே ஏதிர்ப்புச் சக்தி தோன்றினால்தான் தப்பலாம்.

கொக கடிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதன் மூலமே பலவிதமான காய்ச்சல்களைத் தவிர்த்து விட முடியும். உடலில் பூசிக் கொள்ள கொக வீரட்டி போன்றவற்றை விட, கொக வகை சிறந்தது. ஏனெனில் இதில் செயற்கையான விஷயம் ஏதும் இல்லை. மேலும் ஒரு நடவடிக்கை செய்து எதலான் கொகவகை வாங்கி விட்டால் பிறகு பல ஆண்டுகளுக்குச் 'செய்வு' இல்லை. கொகவந்தி. வீரட்டி என்றால் அடிக்கடி 'செய்வு'! காய்ச்சல் மிக அதிகமாக இருந்தால் தண்ணீரில் துணியை நனைத்து, பாதிக்கப்பட்டவரின் நெற்றியில் போட்டால் குளையும். டாக்டர் களீடம் போதுமூன்று தணிக்க வேண்டுமென்றால், 'பாசு செடமால்' மாத்திரைகளைச் சாப்பிடலாம். ஆனால் காய்ச்சல் நீடிக்கும் போது கண்டிப்பாக டாக்டர் களீடம் செல்ல வேண்டும். அஸ்பிரின் படுத்துவது ஆபத்து.

இன்று சரவணன் ஒரு கோடிக்கவர்த். ஆனால் முந்தன் முதலாகக் கங்கத்தா சென்ற போது அவர் யுக்கெட்டியல்லாமல் பயணப்பட்டுச் சென்றவர்! சின்னச் சின்ன உத்திகள் அவர் வளர உதவின. பெரிய பெரிய நித்தனைகள் வாழ்க்கையில் அவரை உயர்த்தச் செய்தன.

ஒன்றுமில்லாத நிலையிலிருந்து உன்னத நிலை ஐந்து உயர்த்தவர்களின் வாழ்க்கையைக் காத்து வளர்த்ததால், அவர்கள் விடாமுயற்சி, தன்மை பிக்கை, இயற்றால் மட்டும் உயரவில்லை; சரவண சத்திரப்பத்தில் சரவண வாய்ப்புக்களைப் பயன் படுத்திக் கொண்டார்கள்; குற்றமற்ற உத்திகளைக் கையாண்டு குபேரர்கள் ஆனார்கள் என்பது தெரியவரும்! இதற்குக் கற்பனா சத்தியத்தாண்டி விட்டுப் போகக்கூடாது வேண்டும்.

தோற்றிறவரும், வெய்திறவரும்:

தோற்றிறவர்களுக்கும், வெய்திறவர்களுக்கும் தனித் தனித் குணங்கள் உண்டு.

1. தோற்றிறவர், தோற்றுப் போகும்படி எளிதில் விட்டு விடுவார்; வெய்திறவர் விடமாட்டார்; வெற்றியை வசமாக்குவார்.
2. தோற்றிறவர் சொம்பிப் போய்க் கிடப்பார்; வெய்திறவர் துருதுருவென்று, போகித்தபடி இருப்பார்.
3. தோற்றிறவர் பிறர் மீது பழிவாய்ப் போடுவார்; வெய்திறவர் பிறர் மீது பாராட்டைப்

தலைவலி!

எப்போதும் ஒரு பரபரப்பு, டென்ஷன், இனியவே தலைவலிக்குப் போதுமானது. இவைதவிர ரத்த அழுத்தம், கண்ணில் கோளாறு, சைனஸ் பிரச்சனை, தூக்கமின்மை, அஜீரணம், வெளிச்சம் குறைவான இடத்தில் படித்தல் போன்றவைகளும் தலைவலி வருவதற்கான காரணங்கள். கடுமையான ஐஸ்தோஷம் கூட தலைவலியைப் கொண்டு வரும். உக்கிரமான வெயிலில் சென்று வந்தாலும் தலைவலி வரும். இப்படித் தலைவலியைப் பொறுத்தமட்டில் 97 வயதவான தலைவலிகள் இருக்கின்றன. எனவே, அப்போனதற்கு அப்போது கடைசில் மாத்திரை வாங்கிச் சாப்பிடுவதை விட்டு விட்டுத் தொடர்ந்து தொல்லை கொடுக்கும் தலைவலியைப் துணைப் படுத்த வேண்டுமென்றால் அடிப்படை காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துக் குணப்படுத்த வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். தலைவலி மாத்திரைகள் சில அபத்தானவை. இவை ரத்த நாளங்களைப் பலவீனமாக்கிக் கொடுக்கின்றன. மாத்திரைகள் சமயம் தலைவலி தாங்களால் ஏகப்பட்ட மாத்திரை விழுங்கி வந்த பெண்மணி, இடுமென்று ஒரு நான் ரத்தநாளம் வெடிக்க, ஹிர்ந்து போனாள். இத்தனைக்கும் அவள் ஒரு டாக்டரின் மனைவி! கணவனுக்கே சொல்லாமலிருந்து இப்படி பரிதாபக் கதையாக முடித்தது. எனவே, தலைவலியா, மாத்திரை முழுக்கு என்ற நிலையில் செல்லுபடாமல் டாக்டரிடம் போய்

பொழிவார்.

4. 'இதெல்லாம் முடிவாகது; சொம்பக் கடினம்' என்பார் தோற்றிறவர். 'கடினமானதாக இருக்கலாம்; ஆனால் கட்டாவம் சாத்தியம்' என்பார் வெய்திறவர்.

5. தோற்றிறவர் கண் ஐந்துக்குப் பிரச்சனை வளை பெரிதாக இருக்கும்; வெய்திறவர் கண் ஐந்துக்கு முடியு வளை பெரிதாக இருக்கும்.

கசாடு ஆவண்டோ, எழுபதுகளில், மிகப் புஷ்டிபெற்ற வித்தைக்காரர். நூற்று இருபத்தைந்து அடி உயரத்தில் தடிமனான கவிந்தைக் கட்டி, இத் துணைஐந்துக்கும் இடையே குணச்சுவாகப் பல முறைகள் நடந்து காட்டியவர்.

"என்னைப் பொறுத்தவரை, இத்தனை உயரத்தில் 'கடைப் ரோப் - வாக்கி'தான் என் வாழ்க்கை; மற்ற எதுவும் கட்டுப்பாடுமில்லை. மற்றவை எல்லாம் கைத்திருக்கட்டும்!" என்றவர்.

1978ல் ஆவண்டோவின் மனைவி, ஒரு காலம் பிற மனி ஒளிபரப்பில் கூறினார்!

"கவிந்தின் மீது என் கணவர் நடத்த அத்தனை வருடங்களில், ஒருமுறை - ஒரே ஒருமுறை கூட. அவர் சீரே விழுமோம் என்பதைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கலோ, வெளிப்படையாகச் சொல்வதே இல்லை!"

எதிர்மறை எண்ணங்கள், வெற்றிப் பாதையில் தடைபோட விழும்புறவருக்கு ஒருதாளும் இருக்கக் கூடாது. அப்படி ஏதேனும் இருந்தால்,

தமக்கு ஆபத்தில்காத மாத்திரை எது என்று கேட்டறிந்து, அவர் சொல்விற அளவில் சாப்பிட வேண்டும். "சொம்பத் தலைவலி இரண்டு மாத்திரையாக விழுங்கி வைக்கலாம்" என்று அசட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது.

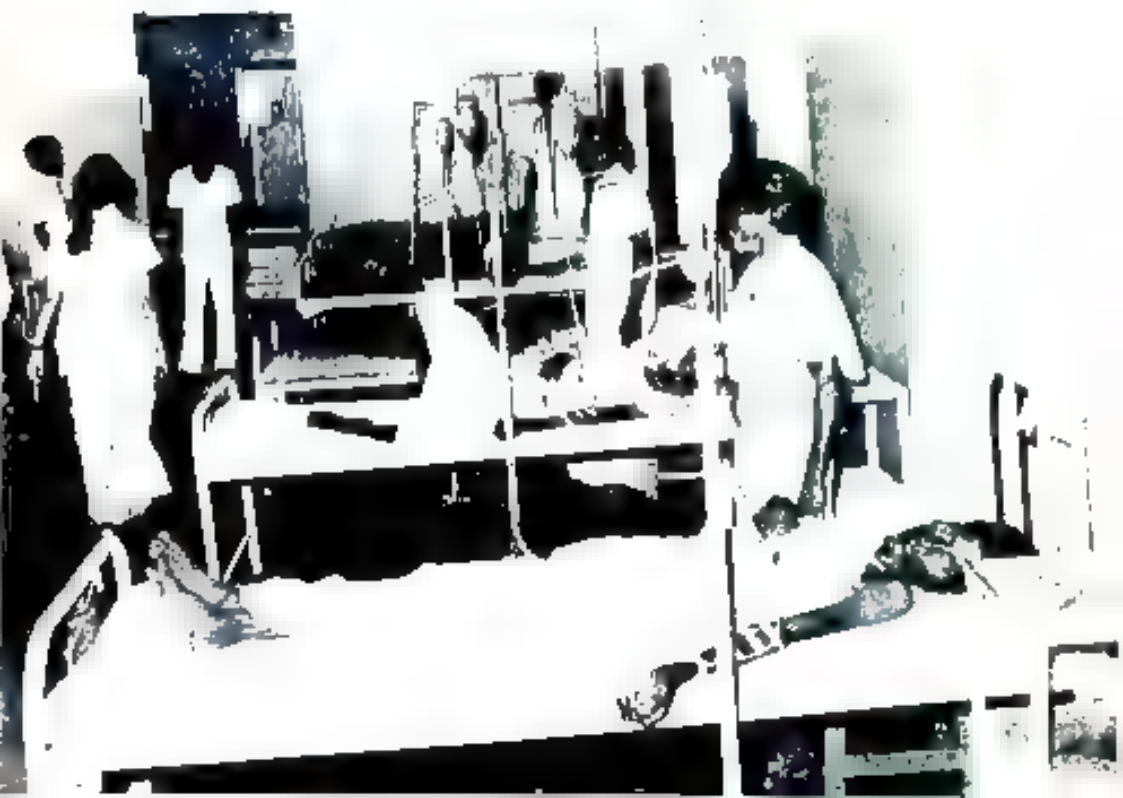
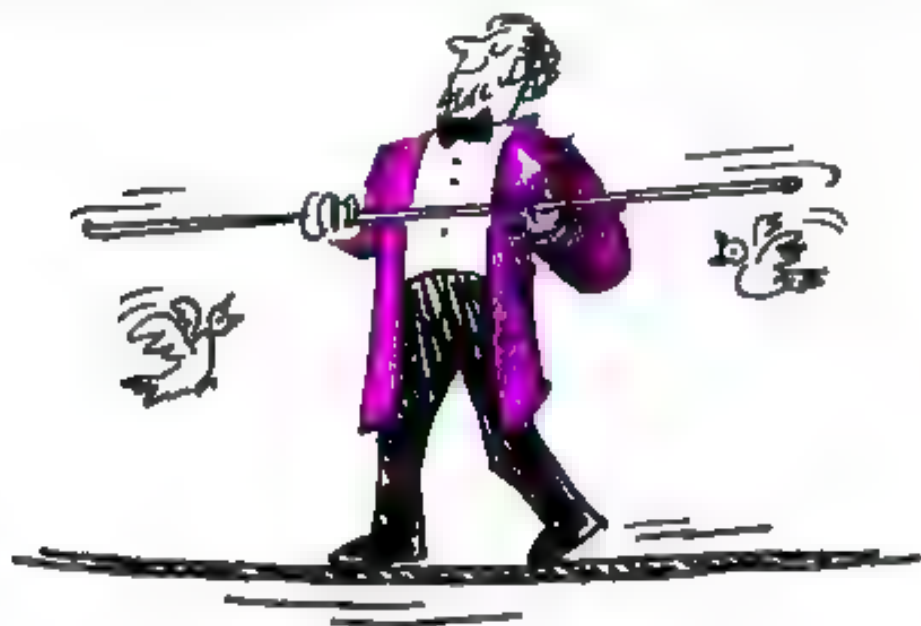
தெஞ்செரிச்சல், புனி ஏப்பம், வாயுவோனாறுகள்:

இயற்றால் பாதிக்கப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமே அஜீரணம்தான். அளவோடு சாப்பிடுவது நல்லது. கொழுப்புச் சத்துள்ள உணவுகளையும், மிஞ்சு வாகைகளையும் தொடர்ந்து சாப்பிட்டாலும் இந்தக் கோளாறுகள் வருவதுண்டு. மனத்தில் அழுத்தம் (Stress) டென்ஷன், ஆ. வி. ப வற்றாலும் இந்தச் சங்கடங்கள் வருவதுண்டு. சீரேவிற உணவு இல்லாமை, தேரல் கூடத்து சாப்பிடுவது போன்றவைகூட தோய்க்கு வறிவருக்கும். இந்தக் கோளாறுகளால் தாக்கப்படுபவர்கள், தமக்கு இப்பத்தில் கோளாறு ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டதோ என்று பயத்து விடும் அளவுக்கு, மாப்புப் பிரதேசம் முழுவதும் ஒருவித உணர்வால் ஆவன்கொடுப்படுவார்கள். 'ஹார்ட் அட்டாக்'கோ என்று பயத்து போகின்றவர்களுக்கும் இத்தக் கோளாறுஐந்துக்கெல்லாம், கைட்டு மேனிக்கு 'ஜெல்லரெல்' மாத்திரைகளைச் சாப்பிடு

அவற்றை அறவே ஒழித்து விடுவது நல்லது. ஒரு
விவற்றி வீரனுக்குக் கை மதிப்பு எத்தனை
அவசியமோ, அத்தனை அவசியம் 'பாஸ்டிட்ஸ்'
வாக அவன் நிலைக்கும் எண்ணங்கள்.

தடைகள், தோல்விகள் அல்ல!

புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவன் நில தடை
களைச் சந்திக்கிறோம். அவற்றை எதிர்கொண்டு

முன்னேறும் மனப்பலம் அவசியம் தேவை. தடைகள், தோல்விகள் அல்ல என்பதை உணர்வுகள்.

உங்களை யாரும் குற்றம் சொல்லும் பொழுது, உங்களைச் சொல்லுவதில்லை; உங்கள் செயலைச் சொல்லுகிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்களை யாராவது பாராட்டும் பொழுது, பணிவுடன் 'நன்றி' என்று மனம் விட்டுச் சொல்லுங்கள்.

தவறு செய்துவிட்டோம் என்றால், 'சாரி, மன்னியுங்கள்' என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லுங்கள். பணிவு, பிரச்னை நீங்கள் வைத்திருக்கும் மதிப்பை வெளிப்படுத்தும் உணர்வு என்பதை அறிவுங்கள்.

உகப்பி விடுகிற அல்லது தூண்டுகிற உணர்வு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இடம் இருக்கிறது. இதுதான் அவரது ஆசையைத் தூண்டுகிறது; வெற்றி அடைய வேண்டும் என்ற உந்துதலைத் தருகிறது. தோல்வியடைபவர்களுக்கு அவர்களது பயமே தடைக் கல்லாக இருக்கிறது.

வெற்றி அடைவது என்பது என்ன? உயர்வான சில குறிக்கோள்களை வைத்துக் கொண்டு, அவற்றை அடைய, எத்தனை தடைகள் எதிர்ப்பட்டாலும் அவற்றைத் தகர்த்து வெளியேறி முன்னேறிக் கொண்டு இருப்பதுதான்?

தோல்வி மனப்பாக்கைமையாவிட்டுத் தூர விலகுங்கள். 'முடியாது', 'பயமாக இருக்கிறது' என்பவை மறக்கப்பட வேண்டிய வார்த்தைகள்.

திட்டமிட்டு, தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள்:

மனித மனம் ஒரு கம்பியுடைய போன்றது. அதற்குக் குறிப்பான கட்டளைகள் தேவை. அதனால்தான், வீரர்கள் வெற்றியைக் குறித்த கட்டளைகளை மனத்துக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும் பொழுது, கோழைகள் அடைப்பதற்கு நினைத்துக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. நம்மால் முடியும் என்று இவர்கள் மனசால் கூறுகின்றன.

தங்க மெடல்களை வென்ற சில விளையாட்டு வீரர்கள்: பாப் மத்தாயாஸ், ரூஸ் ஜென்னர், மில்க் கேம்பல், ரீப்பர் ஜான்சன், இந்தச் சாதனை யாளர்கள் சொன்னார்கள்:

'எங்கள் வெற்றிகள் எல்லாம் ஓர் அங்குலம் இங்கே; ஓர் அங்குலம் அங்கே - என்று இடையெனிகளைத் தாண்டும் முயற்சிகளைப் பொறுத்தது. அதற்காகத் திட்டமிடுகிறோம் எப்படிச் செய்தால் இது சாத்தியப்படும் என்று பிளான் செய்து கொள்ளுகிறோம்.'

'ஆலிஸ் இன் ஒண்டர்லாண்ட்' படித்திருப்பீர்கள். பல சாலைகள் எந்திரும் ஓர் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்ட ஆலிஸ் எந்தத் திசையில் போவது என்று தெரியாமல் விரித்துக் கொண்டு நிற்கிறாள். பிறகு, அங்கே இருக்கிற செஷியர் பூணாடிடம், 'த்தான் சொல்யேன், நான் எத்த வழியில் போக வேண்டும்?' என்று கேட்கிறாள்.

வதை விட்டு விட்டு டாக்டரைச் சென்று பார்ப்பதே நல்லது.

நமது வயிற்றில் உணவை தீர்மானிக்க என்னைக் கூடு அமியலும் கரக்கிறது. டென்ஷன் போன்றவற்றால் அமியல் காப்பது அதிகரிக்கிறது. இதனால் வாயுக்கொளறாக ஆரம்பித்து குடல் புண் என்னும் அய்ஸாக முடியும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே நமக்கு ஒத்துவராத வாயு பதார்த்தங்களான அனைவ எவ்வளவுதான் குடியாக இருந்தாலும் மிகக் குறைவாகச் சாப்பிடுவது நல்லது. இதற்கு மனோநிடம் தேவை. தேகப் பற்றி மிகவும் முக்கியம். வாக்கிங் போவது, அல்லது போகாசனம் பயிற்சி, வாயு பிரிய உதவியுடன் மனச்சாத்தியம் அளித்து டென்ஷனைக் குறைக்கும்.

இருமல்:

வறட்டு இருமல், சளிவுடன் கலந்து வரும் இருமல் என்று இரு வகைகள் உள்ளன. இருமல்களால் துறையிற் தாக்கப்படும் போது சளி பிடித்துப் பிண்ணா அது இருமலில் கொண்டு போய் விடுகிறது. காசநோயால் பிடிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தீவிர நிலையில் இருமுதுடன் சளி மட்டுமல்லாமல் ரத்தமும் வரும். ஆஸ்துமா நோயாளிகள், சிகரெட் பிடிப்பவர்கள், ஆகியோருக்கு வறட்டு இருமல் சகஜம். ஒவ்வாத பொருள்கள், வாசனைகள் காற்றில் கலந்து வரும் போதும், இருமல் நம்மைத் தாக்குகிறது. நமது மூச்சுக் குழாய்ப் பகுதியில் ஏதேனும் அத்தியப் பொருள் பட்டாலும்

“தீ எங்கே போக வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயோ, அதைப் பொறுத்தது!” எங்கிறது உன்னை. “உனக்கே எங்கே போக வேண்டும் என்று தெரிவாத போது, நான் எப்படி வழி கூறுவது? நீ எங்காவது போய் நிற்பாய், கடைசியில்!” என் கிறது.

உங்கள் இலக்கு எங்கே இருக்கிறது என்று

இடமாக அறிந்த பிறகு, அதை அடைவது, நீர்மான மான திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இந்த ஆண்டு நான் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும்?

என் குறிக்கோள்கள் என்னென்ன? என்னுடைய அடுத்த முக்கியப் பணி அல்லது திட்டம் என்ன?

முனரவேறும். இருமணைக் குணப்படுத்த பல விரிப் மருத்துவன் உள்ளன. ஆனால் இருமல் தீடிக்கும் போது டாக்டரை அணுகி காரணங் களைத் தெரிந்து கொண்டு, அடிப்படை பிரச்சனை யைக் கண்டறிந்து சரிசெய்ய வேண்டும்.

இருமல் சளி போன்றவை நமது துணைவிரையைத் தாக்காமலிருக்க வாரம் ஒரு முறையேனும் பீக்கக் குப் போகலாம். அல்லது வீட்டின் மொட்டை மாடியில் காற்றாட சற்று நேரம் உலரவலாம். சுத்தமான பூக்கா அல்லது ஆற்றுப் படுகைக்குப் போய் சற்று நேரம் இருந்து விட்டு வரலாம். அங்கே தூய காற்றை பிராணாயாம முறையில் சுவாசிப்பது அற்புதமான பலன் தரும்.

சளி:

சளிப் பிடித்ததோ, சளி பிடித்ததோ என்பார்கள். சிசிச்சை செய்து கொண்டால் ஏழு நாட் ணிலும், சிசிச்சை செய்யாமல் இருந்தால், ஒரு வாரத்திலும் சளி சரியாகும் என்ற பழமொழி மருத்துவ உலகில் உண்டு. நம் உடலில் உள்ள தாங்கும் சக்தி, மற்றும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்திக்கு ஏற்ப சளி நம்மைப் பிடிக்கும். திடீரென்று ஒரு மாறுதலான தட்பவெப்ப நிலை, ஐக்கிரீம் முழங்குவது போன்றவை சளிக்கு வழிவகுப் பவை. தினம் ஐந்து நிமிஷம் மூச்சைப் “பிடித்துக் கொண்டு” பிராணாயாமம் செய்பவர்களை துவதோஷம் தெருங்கியே பறப்போம்!

○ தாமராவே மருத்துவனைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது...

சொறி - சிரங்கு - படை:

சிக்மெர் பரவும் வியாதி இது. ஒருவருக்கு சொறி, சிரங்கு பிடித்து விட்டால், குடும்பமே தூக்கிரைதயாக இருக்க வேண்டும். அவர் சாப் பிட்ட தட்டையும், தண்ணீர் குடித்ததும் கைகளும் மற்றவர்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

"மாப்பிள்ளைப் பையன் உங்கிட்டே அஞ்ச நிமிஷம் தனிவா பேசினப்போ என்ன கேட்டார்?"

"மிற்பாடு வரத்தொணையில் கழிக்கக் கலாய்ந்து சொல்லி அப்பது ரூபாய் கைமாத்துக் கேட்டார்!"

— ரூ. ஞானமுத்து.

தெளிவாகக் குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு வெற்றி வாய்ப்புகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். உங்களால் முடியும் என்று உறுதியாகத் தொன்றுதிறவற்றில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபடுங்கள். கட்டுப் பாட்டுடன் செயல்படுங்கள்.

சாதனையாளர்களுக்கு, தங்கள் செயல்களில் கிடைக்கும் வெற்றிகள் எல்லாம் 'முன்னோட்டம்' போல, கண்கள் முன்னே காட்சிகளாக விரியும். அனாவசிய அவர்களதைத் தாண்டிவிடும் உத்தமங்கள்!

சாதனையாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட குணம் உண்டு:

மருத்துவர் சொல்லுகிறார்: "நீங்கள் உடல் எடைமயக் குறைக்க வேண்டும். உயட் இருக்க வேண்டும்!"

சாதனையாளர் சொல்லுவார்: "அய்வனது தானே! இருத்துவிடுகிறேன்!"

தோல்வி மனப்பான்மை கொண்டவர் சொல்லுவார்: "ஐயோ! தாது வாரம் உயட்டா! நம்மால் முடியாது சாமி!"

சாதனையாளர் மூய்க்கிறார்: ரீலக் எடுக்கிறார்.

தோல்வி மனப்பான்மை உள்ளவர், எதைமும் தன்னிப் போடுகிறார்; பிரச்சனைகளைக் கைவாளையே அவருக்குப் பயமாக இருக்கும். ஏனென

சீக்கிரம் காத்திருங்கள்
20 நிமிஷத்தில்
தோல்வி!

"ஆபரேஷனுக்கு தோல்வி விட்டது. சீக்கிரம் உறுமக்கிறதற்கு தோல்வி கொண்டு வருகிறார்!" - இப்படி ஒரு யோசனை மருத்துவமனையில் கேட்கப் பட்டால் "ஒரு நிமிஷம்! கிழிச்சாத்தாக. பிரபல அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணரான கேவலாணி உறுமக் கொடுத்த தோல்வி நீக்கப்பட்டதற்கு கிருமிகளின் உபயோகத்துப் பற்ற்தான். வெறு விவரங்கள் இயற்கையான புறத்தோல் தாவகத்தில் வளர்த்ததோடு, சீக்கிரம் தோல்விக்குத் தோல்வி இயற்கையான நிதானமும் பரிந்துரைக்கும் அளவுக்கு. மேலும் இந்தத் தோல்வி உபயோகமும் காலத்திலிருந்து அடிப்படுத்தப்படும் எனினதற்கு அநிக வளவியிலும் செய்ய முடிந்தது!

ஆதாரம்: பிளேஸ் இன்டிஸ்ட்ரீ.

தலைப்பு: இயற்கையான தோல்வி தளவாங்கல்.

உடைகளுக்கும் மற்றவர் உடைகளுடன் சேர்த்துத் துவைக்கக் கூடாது. படை வீட்டுக்கு வந்து டேரா அடிக்கும் விருத்தாளி போன்றது. கத்தமாக இருக்க வேண்டும். உடைகளையும் கத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சுவைக்கும் போய் வரும் உள்ளாடைகளை வீட்டில் ஒருமுறை தோய்த்து வெளியில் உலர்த்தி பிறகு அணிவது நல்லது. குளிக்கும் போது இண்டு இருக்குகளில் சோப்பு படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். சிலர் காதுக்குப் பின்புறம், கால் விரல் இடுக்குகள், அக்குள் இவற்றை மறத்தே விடுவார்கள். அரை மணி நேரம் குளிக்க வேண்டி பதிலுமை; ஆனால் அவசரக் குளிப்பும்

சுகம் வியாதிக்கு இடம்தரும்.

முதுகு வலி:

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் அழுத்தம், டென்ஷன், பரபரப்பு ஆகியவை முதுகுவலிக்குக் காரணங்கள். காலையில் எழுந்து நுழையில் தன்னிர் அடித்தாலும் முதுகுவலி வரும். அதற்குப் பதத்து கொண்டு தன்னிர் அடிக்காமல் இருக்க முடியுமா? வயதாக ஆக, தனசதார்கள் இறுகிக் கொண்டு விடுகின்றன. இளமை மாறி நுழைமை தொடர்வதைப் புரித்து கொள்ள வேண்டும்.

றால் இளையலியேயே 'தோல்' என்றால் ஏதோ பயங்கரமான சம்பவம் போன்ற உணர்வு அவர் மனத்தில் ஊறி விடுகிறது. அதனால் தோல் விலைச் சத்திக்கலே பயத்து, மூலத்தெனதை

தவிர்த்து விடுகிறார்.

பூத்தொட்டியில் மலர்களைப் பார்ப்பார் வெற்றியாளர்.

பூத்தொட்டியைச் சுற்றியுள்ள தூசியைக் கவனிப்

முழங்காணை மடித்து முதுகை வளைத்து நிதானமாக இரு கரங்களாலும் பக்கெட் போன்றவற்றைத் தூக்க வெண்டும். சீமே விழுந்த ஒரு பொருளை எடுக்கும் போதும், தாண்டும் போதும், வயதானவர்கள் ஐக்கிரஸ்தையாக இருக்க வேண்டும். குண்டாக இருப்பவர்களை முதுகு வலி கலபத்தில் தூக்கும். சாதாரண முதுகுவலிகளுக்குக் கடைகளில் விற்பதும் 'பாம்' களைத் து. விரைவில் போதும். ஆனால் முதுகுத் தண்டில் எலும்பு வளருதல், எலும்பு காசுதோய், எலும்புப் புற்று நோய் போன்றனவையும் கடும் வலியுடன் தான் ஆரம்பமாகும். எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது.

வயிற்று வலி:

சிறுவர்கள் வயிற்று வலி என்று சொல்லி அழுவதுண்டு. சோதித்துப் பார்த்தால் வயிற்றில் பூச்சி இருப்பது தெரிய வரும். பெட்டிக் ஆய்கர் உள்ளவர்களுக்கு வயிற்றுவலி நிச்சயம் தோன்றும். பித்தநீர்ப்பை, சிறுநீரகம் ஆகியவற்றில் கல் இருத்தாலும் வயிற்றுவலி ஏகமாக இருக்கும். பெண்களுக்கு மாதவிடாயின் போது வயிற்றுவலி சகஜம். கருப் பை புற்றுநோயும் வயிற்று வலிக்கு ஒரு காரணம். மக்கள் வயிற்றுவலி என்றதும் மருத்துக் கடைக்குப் போய் ஏதாவதொரு மருத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். அது தவறு. அடிப்படையான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துச் சிகிச்சை செய்து கொள்வதுதான் சரி. ஏனெனில்

"பெயிண்டருக்குக் காசை ஒழுங்கா குடுங்கன்னு சொன்னேனே கேட்டங்க காசா?"

"இப்ப என்ன ஆச்சு?"

"தம்ம வெளியிக்கு வாசங்க 'மீண்டும் வருக'ன்னு எழுதியிருக்கான்!"

— கண்டயதயிஸ்டர் கணேசன்.

பார் தோல்வியாளர்.

தோல்வியாளர்கள் வெகுநேரமாகக் குற்ற - குறை காண்பார்கள். தம்மையே தொந்து கொள்வார்கள்.

இதற்கு நேர் எதிர் வெற்றியாளர்கள். தம்மளில் பாதிதானே தன்னார் இருக்கிறது என்பார் தோல்வியாளர். தம்மளில் பாதி தன்னார் இருக்கிறதே! என்பார் சாதனையாளர்.

யோசனை கெளுங்கன்:

பிரச்சனைகள் முளைக்கும் போது, யார் உட்களுக்குச் சிறந்த ஆலோசனை வழங்குவார்கள் என்று யோசியுங்கள். உங்களைவிடவும் பிரச்சனைகளில் மூழ்கித் தவிப்பவரிடம் போய் நிற்காதீர்கள்.

ஓர் அதிகாரி, தமது கைப் பெட்டியை ஆற்றிக் கீழிவெறித்து விட்டுப் பாலத்திலிருந்து மேகுகுடிகும் திணையில், வேறொரு அறிபர் ஐடி வந்த அவரைத் தடுத்தார், "குதிக்காதீர்கள் என்று, 'என் பிளீனஸ் ஓ ரேடி யா கப் படுத்து' விட்டது. என் பணம் எல்லாம் போய்விட்டது. இனிமேல் பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது!" என்றார் அதிகாரி.

"அட, எனக்கும் தான் ஏராளமான பிரச்சனைகள். எகப்பட்ட கவலைகள். தானே எக்கச்சக்கமான பிச்சுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும்... என்னை விடவா யோசனா திணைம உட்களுக்கு? யோசியும்!"

அப்பெண்டிசையுல் என்ற குடும்பாஸ் தோய் உள்ளவர்கள் காரணம் தெரியாமல் அதை முற்ற விட்டு வலிற்று வலியால் (முக்கியமாக வலித்தின் கீழ்ப்பகுதி) துடிப்பதும் சிறகு டாக்டர்கள் எம்ரிஜென்ஸி ஆபரேஷன் செய்து 'வானல்' வெட்டுவதும் வாடிக்கையான ஒன்று.

மூட்டு வலி (Joint Pain)

வயதானும் போது மூட்டுகள் தேய்ந்து போய் விடும். தசைதாரிகளும் கெட்டிப்பட்டுப் போய் விடுகின்றன. இந்த நிலை மூட்டுகளுக்கு வலியைக் கொடுக்கிறது. சில நேரங்களில் மூட்டுகளில் நீர் சேர்ந்து கட்டிக் கொள்ளும். வலி பிராணன் போகும்.

சில சமயம் மூலாடினம் என்னும் வியாதி தாக்கும். இந்த வலி வந்தால் குணப்படுத்த உலக அளவில் இன்னும் மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட வில்லை. என்ன சிகிச்சை செய்தாலும் அது தற்காலிகமாகவே இருக்கிறது. மேலும் இதற்காகச் சாப்பிடும் மருந்து பக்கவிளைவுகளையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. எனவே நமக்கு வந்திருப்பது எத்தனைய மூட்டுவலி என்பதை அறிய, நல்ல டாக்டரை அணுகி கவனமாகச் சிகிச்சை செய்து கொண்டால் கிரமங்களைக் குறைக்கலாம்.

காது வலி:

நெராத்திரியில் குழந்தை வில், விவென்று

அழும். அதற்குக் காரணமும் சொல்வத் தெரியாது. கண்டசியில் பார்த்தால் காதில் எலும்பு பூச்சி என்று ஏதாவது புகுத்திருக்கும். கடுமையான ஐயதோவும், தொண்டைப் புண் இவற்றாலும் காது வலி தோன்றும். காதுகளில் அழுக்கு சேர்ந்தாலும் வலி குடைந்தெடுக்கும். காதுக்குப் பின்னால் மண்டல ஓட்டில் Mowald எலும்பு இருக்கிறது. இதில் உள்ள காற்றுத் துவாரங்கள் காதுடன் தொடர்பு உடையன. இது துவாரங்கள் கிருமிகளால் பாதிக்கப்பட்டால் காதில் சிற் வடிததும் வலியும் ஏற்படும். எனவே, காதில் அழுக்கு எடுக்கிறதேன் பேர்வழி என்று தெகுப்புக் குச்சி, தெய்கிளிப் ஆவியவற்றைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் ஆபத்தானது. எலும்பு புகுந்து விட்டதாகத் தோன்றினால் கத்தமான நீரை விட்டு நிரப்பி சிறகு தவணவ மறுபுறம் நிரப்பிப் படுத்தால் அது வெளியே வந்து விடும்.

தொண்டை வலி:

தொண்டை புண்ணாகி வலி வரும். டான்ஸிள் பகுதி கிருமிகளால் பாதிக்கப்பட்டாலும் சிவந்த வீக்கி தொண்டை வலிக்கும். 'மம்ஸ்' என்ற குழத்துப் பகுதி வீக்கம் (இது அம்மைவில் ஓடி வரை) வருவதற்கு முன் கடும் தொண்டை வர ஓர் அழிதறி, உப்பை, கடுதண்ணீரோடு கலந்து நன்கு கலக்கி, பின்னர் தொண்டைக் குழி நனை, மாறு வாய்க்குள் விட்டுக் கொப்புளித்தோமானாக.

மாறி, மாறி அதிகாரியும் அடிபடும் கமார் ஒரு ஆற்றில் குதித்தார்கள்!
 னி நேரம் தங்கள் பிரச்சனைகளை எல்லாம் எனவே பிரச்சனை உள்ளவரிடம் உங்கள் பிரச்
 ன்று விடாமல் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். னைகளைக் கொண்டு போகாதீர்கள். பிரச்சனை
 றது- களை வென்று சாதனை புரித்த வெற்றியாள
 இரண்டு பேருமாய்ச் சேர்ந்து, பாலத்திலிருந்து ிடம் யோசனை கெளுங்கள். அவர் உங்கள்

தவளில் அக்கறை கொண்டவராக இருந்தால் நிச்சயம் சில கருத்துக்களைக் கூறுவார். அவற்றில் நீங்கள் பின்பற்றிப் பயனடைபக் கூடியவை ஒன்றிரண்டாவது இருக்கும்.

ரங்கள் ஒரு சிறு தொழிலதிபர். நஷ்டம் தொடர் கிறதே என்று, வெற்றிகளைக் குவித்த நண்பரிடம் யோசனை கேட்டார். பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்த நண்பர், இரு விதப் பொருட்களை ரங்கள் தயாரிப்பதையும் அவற்றுள் ஒன்று தயவு விலை போவதையும் மற்றொன்றில் ஏற்படும் ஏராள நஷ்டம் முன்னிதல் கிடைக்கும் லாபத்தை யும் விழுங்கி ஏற்படும் விடுவதையும் கண்டு கொண்டார். நஷ்டம் வருகிற இந்தப் பொருளைத் தயாரிப்பதை நிறுத்துங்கள். கௌரவம் பார்க்க வேண்டாம் என்று யோசனை கூறினார். ரங்கள் அந்த யோசனையை ஏற்றார். அந்த கருவியே திறுவனம் லாபம் கண்டது! நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதே லாபம்! செலவுகளைக் குறைப்பதே வருமானம் என்று ரங்கள் கண்டு கொண்டார்.

ஆக்கபூர்வ சித்தனை

'பாசிடீய நிற்கிங்' எனப்படும் நம்பிக்கை

எட்டும் எண்ணங்களையே உங்கள் மனத்தி பரீராக்குங்கள். வளரவிடுங்கள்.

சோர்த்து போகும் தருணங்களோ, நோய் நரும் முயற்சிகளோ உங்களைப் பொறுத்தவர நிச்சயம் உருவாகாது.

பிரச்சனைகளை ஒரு விளையாட்டு வீரரை போல் எதிர்கொள்ளுங்கள். அதில் வெற்றி வான குடி. தங்கப் பதக்கங்களைத் தட்டிச் செய்வதே எப்போதும் திட்டமிடுங்கள்.

எதிர்மறை எண்ணங்களை யார் சொல்ல கேட்டாலும் ஒரு காதில் வாங்கி இன்னொரு காதில் விட்டுவிடுங்கள்.

எதிர்மறை எண்ணங்களைப் பின்பாக்குத் தள்ளுங்கள். அவை காற்றோடு கரைந்து போக டும்.

நீங்கள் முன்னேறும் வேகத்தில், பிரச்சனை களை ஒரு போர் வீரனின் உறுதியுடன் வீழ்த்துங் கள்.

வெற்றிகளைக் குவிவுங்கள்.

— சாகுபெசு

(ஆதாரம்: டெனிஸ் வைட்லியின் GO FOR GOLD, காகோராலாவின் GO FOR IT சொற் பொழிவுகள்)

நொண்டை வலிக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும்.

பல் வலி:

சாக்லேட், பெப்பர்மின்ட் என்று சதா வாயில் அடக்கி, ஐஸ்கிரீம்களையும் மாளரவாரியாக விழுங்கும் உங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்குப் பின்னாட்களில் பல் சொத்தையாகப் போவது நிச்சயம். சாக்லேட் சாப்பிடக்கூடாது என்றல்ல, உணவுண்ட பிறகு சாப்பிடலாம். அப்பறம் வானயக் கொப்புளித்து இனிப்பு வாயில் தங்காமல் நீருடன் வெளியேற்றி விட வேண்டும். பல் வலியை பல் ஒன்றோடு மட்டும் சம்பந்தப் படுத்தக் கூடாது. பல் கெட்டுப் போனால் அதிலிருந்து உடனில் வேறு பகுதிகளிலும் பல்வலித் தான் வியாதிகள் வரும். எனவே பற்களைச் சுத்த மாகப் பாதுகாப்பது ரொம்ப முக்கியம். சாப்பிட்ட பிள்ளை வானய நன்கு கொப்புளிக்க வேண்டும். இரவு தூங்கப் போகுமுன் கட்டாயமாகப் பல் துலக்கி விட்டுத்தான் தூங்க வேண்டும். இல்லை யெல் தாண்டியில் எழுந்தால், வாயில் தூர்நாற்றம் வீசும். காரணம் அழுதிய உணவுத் துகள். இத னால் பற்களைப் பற்றியுள்ள சிவந்த இகறு படிப்படியாகப் பாழாகும். நோய் முற்றினால் பற்கள் ஆட்டம் காணும்-பல் சொத்தை ஆகும். சொத்தைப் பல்லை எடுத்து விடுவது பற்களில் பன்னம் இருந்தால் அடைப்பது போன்றவற்றின் மூலம் பல் வலியை ஒழிக்கலாம். அதை விடச் சிறந்தது, வானயச் சுத்தமாக வைத்திருந்து பல்

வலியே வராமல் தடுப்பது.

கடைசியாக ஒன்று:

படித்தவர்கள், விவரம் அறிந்தவர்கள், மருத் துக் கடைகளை நாடி சுயமருத்துவம் செய்பும் ஆபத்தான போக்கு ஒரு பக்கம் இருக்க, படிக்காத பாமர மக்கள் மத்தியில் அறியாமை நடைவதாக்கி ஆடுவது மறுபறம். பாய்புக்கடி, தேன் வடி, இருமல், காய்ச்சல் போன்றவற்றைக் குணமாக்க, யாரோ ஒரு பூசாரியிடம் போய்க் கவிறு மத்திதித்துக் கட்டிச் கொள்வதுமே. வேப்பிலை அடித்துக் கொள் வதுமே அவர்களுடைய சிகிச்சையாக இருக்கிறது. இந்த அறியாமைமயால் நோய் முற்றிய நிலையில், நோயாளிகள் டாக்டர்களிடம் கொண்டு வரப் படுகிறார்கள். அப்போது சிகிச்சை பலனைக்கா மல் இறந்து-போயோரும் உண்டு. சமீபத்தில் சென்னைத் தொலைக் காட்சியில் ஒளிபரப்பான திரைப்படத்தில் "ஆம்மனிடம் மத்திதிக்கக் கொண்டு போகாமல், டாக்டரிடம் போனதேன்" என்றெல்லாம் வசனம் பேசுகிறார்கள். மக்களைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தொலைக் காட்சியே இதுபோன்ற படங்களை ஒளிபரப்பலாமா? என்னிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கு நான் சொல் வது: "கடவுளை நம்புங்கள்! அதே சமயத்தில் டாக்டர்களிடம் முறையான சிகிச்சை செய்து கொள்ளுங்கள்."

தொகுப்பு: பிரியன்

மின்னலடிக்குது அதிவெண்மை

மிஞ்சிவெளுக்குது ஒரு துளி ரின்.

மாடுபெரும் சேக்தி ரின்

இந்தியன் ஸ்டீல் நிறுவனம் தயாரிப்பு

ஓட்டு ஸ்பைஸ் பாடி டால்க்-ஆண்மகனுக்கானது.
காந்தமென கவர்ந்திழுக்கும் தன்மையது.

ஓட்டு ஸ்பைஸ்

ஆண்மகனின் உணர்வு

பாடி டால்க், சிகை, ப்பனை ஒளிவிடும் மேல் உடை

மெய்நிறைவு உடை, உடை, உடை